

Giới thiệu Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ

Câu chuyện mang thể loại ngôn tình hiện đại nhưng chưa chắc là như vậy khi mà nhân vật nữ chính gần như là bị gả kia ngược đãi. Mời các bạn đọc truyện Nuôi Nhốt Kiều Thê: Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ của tác giả Thiên Hề. Hắc tà mị nhìn khuôn mặt ửng hồng của nàng, cảm thụ được nàng càng ngày càng thờ hạo hên, cười đến cực kỳ tà ác. Hắc cho cô uống một vật kỳ lạ làm cô đỏ mặt mà không kiểm soát được bản thân khi đứng trước vẻ mặt nham hiểm của hắc ... Hãy cùng nhau theo dõi câu chuyện để hiểu rõ thêm câu chuyện trong gia đình kia !!!

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 1

"Liên tịch tịch, người rót cuộc không biết xấu hổ? Ta đã mang thai con của Trương Tuấn, người còn cùng hắc kết hôn?"

Một cái tát vang dội cùng với tiếng chửi rủa quất vào trên mặt của nàng, nàng ngơ ngác đứng ở nơi đó, áo cưới tuyết trắng, tuyết mỹ dung nhan, son môi hồng cũng che dấu không được sắc mặt tái nhợt.

"Nhược Vân, người điên rồi? Ta không phải sớm bảo người phá thai sao?"

Chú rể, anh tuấn trên mặt giờ phút này tái nhợt một mảnh, hắc cơ hồ là nghiêng răng nghiêng lợi nhìn người đàn bà trước mắt chanh chua giống như bình thường không có hình tượng một thực nữ.

"Người lúc ấy ở trên giường của ta như thế nào không có khống chế được không cho ta mang thai à? Hiện tại muốn gọi ta xoá sạch hải tử, người nằm mơ. Ta cho người biết, hôm nay người nếu cùng Liên Tịch Tịch kết hôn, ta liền mang theo hải tử chết ở trước mặt người. Ta lại muốn nhìn các người có thể có bao nhiêu hạnh phúc."

Nhược Vân, một cái nữ nhân vì yêu mà điên cuồng, giờ phút này đem tất cả lý trí đều vứt sau đầu, nàng chỉ cần người nam nhân trước mắt này.

Kéo tấm lụa trắng trên đầu, nàng thê mỹ cười: "Trương Tuấn, ta nghĩ ta không thể gả cho người rồi, hảo hảo đối đãi Nhược Vân, nàng không có sai, chúng ta có lẽ không thích hợp."

Xoay người, nàng từng bước một hướng dưới bậc thang đi, phảng phất ló vào chính là thế giới cuối cùng. Sau lưng, ở trên đất thương tâm hay là áy náy, nàng dĩ nhiên phân biệt không rõ.

Đột nhiên, như là chiếm được giải thoát, nàng chậm rãi quay đầu, nhìn chú rể đứng ở trên bậc thang, lộ ra một cái thật tâm, nàng nói: "Không cần phải cảm thấy thực xin lỗi ta, bởi vì, ta không đáng."

Một cỗ màu đen Ferrari chạy tới, tại chỗ nàng đứng, phanh lại vững vàng mà dừng lại.

Một năm trước.

"Tịch tịch, người sắp tan tằm đi?"

Công ty hành không khu bán vé máy bay, thời điểm giao ban

"Ừ, Tần Thiên, tập phiếu hết ta liền tan việc. Bất quá cái này phiếu muốn đưa đến khách sạn đi, Tổng phiếu viên còn không có tan tằm à?"

Đang bận rộn đánh chữ mà ra âm thanh chói tai, Liên Tịch Tịch từ máy tính thò đầu ra hỏi.

"Người nói Tiểu Lý à? Tiểu tử kia phỏng chừng sớm tan tằm đi hẹn rồi. Cái phiếu này là muốn đưa đến khách sạn nào à?" Tần Thiên Nhất bên cạnh đi lại trước bàn, vừa nói.

"Khách sạn Kell. Tính, Tiểu Lý đã tan việc, ta đây chính mình đưa qua a, dù sao nơi đó phụ cận là nhà của ta."

Đem vé máy bay cất kỹ, Liên Tịch Tịch tiện tay nắm lên áo khoác khoát trên ghế dựa đứng dậy.

"Chính là người nuông chiều hắc, hắc mới dám như vậy hiển nhiên về sớm Trương Tuấn nhà của người thật là có phúc khí, trên công ty người như vậy cá khéo hiểu lòng người, một nữ nhân ôn nhu như nước."

Giao ban xong, Tần Thiên cười hi hi nói.

"Cám ơn ca ngợi của người, ta đi nha."

Cười ngọt ngào, Liên Tịch Tịch mở tủ đựng đồ, lấy túi xách rồi đi ra ngoài.

Lúc này đã là chín giờ tối, thế giới buổi tối bên ngoài nghe hồng lập loè (ý nói phụ nữ xinh đẹp đứng trên đường phố), xe đến xe đi. Hít sâu một hơi, Liên Tịch Tịch hướng trạm xe buýt đi đến.

Nàng hôm nay bởi vì ban ngày cùng cha mẹ bạn trai Trương Tuấn gặp mặt ăn bữa cơm, cố mặc một cái lễ phục váy ngắn màu đen. Đêm tây trang áo khoác bọc tại bên ngoài, ban đêm vào đầu thu có một tia hơi lạnh. Năm thật chặt y phục trên người, hướng ven đường nhìn quanh một chút, xe buýt lập tức đã tới.

Khách sạn Kell cách nhà Liên Tịch Tịch bất quá chỉ có 200m, nàng xuống xe buýt trực tiếp nhắm khách sạn đi đến.

Trong phòng số 3102 xa hoa, một người đàn ông quần áo màu đen, làn da trắng nõn, hình dáng rõ ràng đang ngồi ở Đại Ban (chắc là cái bar nhỏ nhỏ ở trong phòng) ngồi trên mặt ghế nhàn nhã nghe điện thoại.

"Lee, người thật không hổ là M&A thiên tài, thật sự là lợi hại, dễ dàng như vậy thay chúng ta đem Đông Thắng Thiên thu mua rồi, tiền đã chuyển đến tài khoản của người, về phần mặt khác lễ vật, ta nghĩ nàng giờ phút này hẳn là đã tại của người ngoài cửa rồi, đi ra xem một chút đi. Váy màu đen, hẳn là loại hình người thích."

Đầu bên kia điện thoại, một giọng nam tụng tụng giọng điệu phá lệ mập mờ.

"Lâm tổng lễ vật, nên không để cho ta thất vọng." Khóe miệng quyến rũ cười nhạt tà tà, tơ vàng khung kính mắt tinh xảo, đôi mắt chói lọi như đầy sao. Từng không biết có bao nhiêu thiếu nữ thật sâu mê luyến đôi mắt này, chỉ có điều, nữ nhân cùng hắn ăn nằm trên giường, lại ngay cả mặt của hắn đều không có cơ hội chứng kiến.

Nhẹ nhàng cúp điện thoại, hắn lười biếng đứng dậy đi tới cửa.

Liên Tịch Tịch cầm giấy ghi địa chỉ rồi nhìn từng biển số phòng từng cái nhìn qua: "3108, 3109, a, là nơi này."

Nàng có chút tung tăng như chim sẻ đang chuẩn bị nhấn chuông cửa, đột nhiên sau lưng của nàng duỗi ra một đôi thon dài hữu lực một tay đem nàng bay lên không ôm lấy.

"A." Nàng vừa muốn hét lên, miệng lại bị che, cả người trong nháy mắt bay lên không, bị bắt gian phòng đến phía sau nàng.

"Ngô." Hoàn toàn không rõ sự việc như thế nào, nàng phi thường sợ hãi uốn éo người, trong thoáng chốc, nàng nghe được thanh âm đóng cửa, trong phòng đen kịt một mảnh.

"Cứu." Nàng muốn gọi cứu mạng, lại còn chưa mở miệng hô, miệng bị một cái môi mềm mại ấm áp một mực phong bế, ngay sau đó không đợi nàng có bất kỳ phản kháng, lúc nàng thời điểm không chú ý trên người áo khoác đã bị bong ra từng mảng, tập váy ngắn màu đen quăng tới tại cửa sổ sát đất, dưới ánh sáng yếu ớt càng thêm dụ hoặc.

Nàng thủy chung không có bất kỳ cơ hội kêu lên, ngón tay thon dài chẳng biết lúc nào dĩ nhiên chạy đến ở chỗ sâu trong thân thể nàng, nàng chỉ cảm thấy trong cơ thể đột nhiên đau xót, tiếng hét chói tai bị cái hôn điên đảo chặn tại trong cổ họng, phun không ra. Theo đau đớn mà đến, lại có một tia cảm giác không hiểu, nàng kinh ngạc đem suy nghĩ trong đầu không biết cảm thấy thẹn gì xưa đuổi đi, liều mạng giãy dụa.

Nam nhân ở trước mắt lực lượng rất lớn, tuy nhiên thấy không rõ mặt của hắn, nhưng là thân hình cao to lại làm cho nàng cảm giác được mình ở trước mặt hắn càng nhỏ yếu. Khóe mắt nước mắt không ngừng chảy xuống, sợ hãi dưới đáy lòng điên cuồng lan tràn, thẳng đến hắn triệt để tiến vào thân thể nàng cái kia một khắc, trong đầu lập tức trống rỗng, lưng gát gao chống đỡ tại trên tường, nàng ngất đi.

Hết chương 1

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 2

Sáng sớm ngày thứ hai, lúc nàng tỉnh lại chỉ cảm thấy toàn thân đau đớn khó nhin, xương cốt như là muốn gãy. Mở mắt ra, chứng kiến hoàn cảnh lạ lẫm, đột nhiên nhớ tới tối hôm qua chuyện đã xảy ra, lòng của nàng lập tức rơi vào Địa Ngục.

Cửa gian phòng bên cạnh, túi xách của nàng rơi trên mặt đất, bên trong túi điện thoại nhấp nháy rung hát bài "Nghĩ tới người 0 giờ là một phần".

Nàng xông vào buồng vệ sinh, vòi nước mở tới đa, hi vọng dùng nước ấm cọ rửa thân thể đã không hề thuần khiết do đêm qua bị cưỡng bức. Tiếng khóc gào bị chìm ngập tại tiếng nước ào ào.

Mãi cho đến khàn cả giọng, nàng cảm giác được hô hấp càng ngày càng khó khăn, mới chậm rãi từ trong phòng tắm leo ra, đem quần áo tối hôm qua bị bong ra từng mảng chặt vật mặc vào, nàng cắn cắn môi, nếm đến một tia mùi máu tươi, đầu lập tức thanh tỉnh không ít. Đi tới cửa nhặt lên túi xách, lấy ra điện thoại bên trong, trên điện thoại hiện ra, mười cuộc thoại nhỡ, toàn bộ đều là Trương Tuấn gọi.

Cuống hòng đã khóc đến đau, nàng soạn một cái tin nhắn làm cho hắn yên tâm, cầm lấy điện thoại, dựa vào cạnh cửa ngồi dưới đất ngẩn người.

Không biết ngồi bao lâu trên mặt đất, đầu của nàng thủy chung là trống rỗng. Nàng không biết đi ra cánh cửa này về sau nàng nên đi con đường nào.

Cùng bạn trai Trương Tuấn đã đính hôn, chỉ là bởi vì Trương Tuấn trong nhà điều kiện ưu việt, cha mẹ của bọn hắn đối với nàng có chút bất bẽ, cho nên làm cho bọn họ một năm sau lại kết hôn.

Nếu để cho bọn họ biết rõ hiện tại đã xảy ra chuyện như vậy, phỏng chừng nhà bọn họ vô luận như thế nào cũng không tiếp thu được. Bởi vì khi thời điểm ở cùng Trương Tuấn một chỗ, Liên Tịch Tịch đều phi thường cố gắng bảo trì quan hệ thuần khiết giữa hai người, nàng là một nữ nhân truyền thống, trân quý nhất chính là lần đầu tiên, nàng nhất định phải lưu cho lão công của nàng. Cho nên đến bây giờ, Trương Tuấn cơ bản cũng chỉ lôi kéo bàn tay nhỏ bé của Liên Tịch Tịch, ngẫu nhiên hôn nhẹ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng.

Kỳ thật nhiều khi, Liên Tịch Tịch cũng biết rõ nàng đối Trương Tuấn có một ít hà khắc, khi nàng côi lòng đầy áy náy nhìn Trương Tuấn bộ dạng biểu lộ muốn ngừng mà không được, Trương Tuấn đưa cho nàng một nụ cười làm cho nàng an tâm, cũng ôn nhu đối với nàng nói: "Ta chính là thích người như vậy rụt rè, yên tâm, ta có thể lý giải."

Khi bản thân mình cho rằng có khuyết điểm gì đó, tại một người khác trong mắt lại thành ưu điểm, bởi vậy có thể thấy được, người kia yêu thật là sâu đậm.

Ngày đó, nàng một mực ngồi ở công viên đến chiều tối, người bán hàng đi lên quét dọn vệ sinh, nàng mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại.

Khách sạn này là khách sạn năm sao, theo lầu 31 nhìn ra bên ngoài xem cảnh hồ, đặc biệt là Mellie (?), bất quá, nàng hoàn toàn không có tâm tư đi thưởng thức.

Mang theo túi xách, giống như cái xác không hồn bước ra khách sạn một cách bình thường, bên ngoài trong không khí xen lẫn khói xe của xe hơi, làm cho nàng cảm thấy một hồi chán ghét.

Quẹo phải 200m, Trương Tuấn vì nàng thuê thân nhà trọ đơn độc, đề xuống mặt mã mở cửa, đi vào thang máy, lầu mười sáu, nàng hiện tại lại ở độ cao.

Xuất ra cái chìa khóa, mở cửa, sau đó đóng cửa, cả động tác thuần thục mà cơ giới, ánh mắt của nàng thủy chung là một mảnh tro tàn, không có nửa điểm sáng rọi.

Đi vào phòng khách, đem mình ném vào sofa, nước mắt lại không thể ức chế chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 3

Đáy lòng nàng rất sợ hãi, nàng muốn đi tìm ra cái nam nhân hủy sự trong sạch của nàng, nhưng là, nàng có thể tìm được sao? Cho dù tìm được rồi thì phải làm thế nào đây? Trương Tuấn nhất định sẽ biết rõ chuyện này, nếu như hắn biết, còn có thể yêu nàng sao? Nàng đã không còn là sạch sẽ thuần khiết, như vậy nàng, ngay cả bản thân mình đều cảm thấy có chút chán ghét, Trương Tuấn cùng người nhà của hắn làm sao có thể tiếp nhận?

Trong phi trường, một nam nhân thân hình to lớn, mặc áo sơ mi màu đen bằng tơ tằm đang qua kiểm an*. Không thể bắt bẻ được sự hoàn mỹ trên khuôn mặt đang đeo một bộ kính màu có chút màu trà mờ viền xung quanh gọng kính, đường cong cân xứng để lộ ra thân hình cao to khí tức cao quý bẩm sinh, những nữ nhân đi bên cạnh đều liên tiếp ghé mắt. (*kiểm an: bộ phận kiểm tra hành khách trước khi lên máy bay)

Vừa qua khỏi hết kiểm an, điện thoại di động của hắn đột nhiên vang lên.

"Lee, thật sự là thực xin lỗi, người ngàn vạn đừng nóng giận, tối hôm qua nữ nhân kia bị tai nạn xe cộ nên không có đi đến chỗ của người, nhưng là, ta cam đoan, lần sau thời điểm người lại đến thành phố Z cho người an bài một cái tốt hơn." Gọi cú điện thoại này, đúng là cái nam nhân có thanh âm tục tằng kia, chính là người đã được ủy thác thu mua Đông Thiên Thiên, chủ tịch của Húc Nhật – Vương Trường Sinh

Hắn không có nói một chữ liền đem điện thoại cúp, trên mặt nhìn không ra nửa điểm cảm tình. Hai phút sau, điện thoại di động của hắn lần nữa vang lên,

lần này là một dây số lạ lẫm, hần mở ra điện thoại tiếp nghe: "Xin chào." đọc chương mới nhanh nhất tại [Doc Truyen . o r g](#)

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi ngài là Lý tiên sinh sao? Ta là phòng quản lí của khách sạn Kell, vừa rồi người quét dọn phòng của chúng tôi vào trong phòng, phát hiện vé máy bay của ngài rơi trong phòng, xin hỏi ngài có thể tới lấy sao? Hay để cho chúng tôi đưa qua cho ngài?" Nguyên lai là quản lí khách sạn Kell gọi điện thoại tới.

Khách sạn Kell là nơi mà hần hay ở lại tại thành phố Z, bởi vì dự án thu mua lần trước, hần ở lại Kell mấy tháng, đã trở thành kim cương khách VIP của Kell. Cho nên, bình thường khi hần trả phòng không cần đi ra lễ tân làm thủ tục, trên cơ bản, sau khi hần đi mới gọi điện thoại cho quản lí khách sạn nói, về phần tiền phòng, đương nhiên là Vương Trường Sinh giúp hần thanh toán.

Lần này hần sợ dĩ không có đánh điện thoại thông báo trả phòng, là bởi vì hần không biết nữ nhân kia bên trong phòng của hần khi nào thì có thể tỉnh lại.

Mặc dù đối với nàng không có nửa điểm cảm giác, nhưng là phong độ thân sĩ hần vẫn phải có. Huống chi, tối hôm qua cái kia nữ nhân, tựa hồ không giống với những nữ nhân mà hần từng chạm qua, về phần nào không giống, hần nói không được. [đương nhiên >"]

Trên vách tường tuyết trắng của khách sạn, giờ phút này còn lưu lại máu tươi từ trong bụng nàng chảy ra, hần biết rõ, hần tối hôm qua đụng phải, là một xử nữ. (nguyên văn: non nót)

"Đem vé máy bay đưa đến trợ lý của ta đi, điện thoại của hần là 138XXXXXXX." Cúp điện thoại, lòng mày của hần bắt đầu có chút nhăn lại.

Vé máy bay? Hần không nhớ rõ hần có thông báo với phòng vé đặt vé máy bay a, hần bình thường đều dùng là vé tự động, chính là trực tiếp cầm chứng minh thư đăng ký vé mà đi... Bởi vì hần không cần báo sổ sách, cho nên như vậy vé đi cũng không còn bao nhiêu tác dụng. (giải thích 1 chút: ở đây anh này chỉ cần cầm chứng minh thư của mình đi ra sân bay hay tàu ga thì sẽ trực tiếp đi lên tàu, không cần tới mua vé mà số tiền dùng để đi lại sẽ trừ vào trong tài khoản của anh)

Trong phòng của hần tại sao lại đột nhiên xuất hiện vé máy bay? Chẳng lẽ là nữ nhân kia?

Lúc này, hần đang chuẩn bị gọi điện thoại cho phụ tá của hần tra rõ ràng chuyện này, nhưng là radio bên trong đã bắt đầu thông báo tất cả lễ khách, đi máy bay tới Newyork đang chuẩn bị bay, thỉnh mọi người lên.

Rất nhanh bấm điện thoại cho trợ lý, hần cực nhanh chóng phân phó nói: "Khách sạn Kell sẽ cho người sang đưa người về máy bay, người cho ta điều tra thêm chủ nhân vé máy bay này là ai, tra rõ ràng sau lập tức phát bưu kiện cho ta."

"Tốt, Lee, ta biết." Đầu bên kia điện thoại là một nam nhân hơn ba mươi tuổi, cũng là người duy nhất công tác thân cận kiêm trợ thủ —— Chương Hiến.

Bọn họ đối thoại với nhau cho tới bây giờ đều là ngắn gọn sáng tỏ, không có nửa câu nói nhảm.

Đem sự tình giao cho thỏa đáng, hần bước lên máy bay đi Newyork.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 4

Đào mất một cái một năm trôi qua, Liền Tịch Tịch mỗi đêm đều bị cơn ác mộng giày vò, nàng luôn mộng thấy mình ở trong Địa ngục bởi hồi, bên người vô số ma quỷ quay chung quanh bên người nàng, làm cho nàng tinh thần đều sợ hãi.

Trương Tuấn trước sau như một ôn nhu săn sóc nàng, cảm giác được trong nội tâm nàng là không an, hần rốt cục không để ý người nhà phản đối, hướng nàng cầu hôn. Mà ngày hôm sau khi hần cầu hôn, một người đàn bà tên là Nhượng Vân liền tìm tới nàng.

"Ta mang thai con của Trương Tuấn, hôn lễ này các người không thể làm."

Ở quán cà phê được trang trí trang nhã, Nhượng Vân lại như vậy vênh vác hung hăng ngồi ở trước mặt Liền Tịch Tịch, thần thái phảng phất như Liền Tịch Tịch là bên thứ ba chen chân vào tình yêu nàng cùng Trương Tuấn. Liền Tịch Tịch thời điểm nghe nói như thế, trong đầu "Ông" một tiếng vang lên, nàng có chút mờ mịt ngẩng đầu nhìn về phía Nhượng Vân, nửa ngày không có thể nói ra một chữ.

"Ta sẽ cho người một khoản tiền, sau đó người liền rời đi thành phố Z, không bao giờ xuất hiện trước mặt Trương Tuấn." Liền Tịch Tịch thái độ chất phác làm cho Nhượng Vân khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh. Giờ phút này nàng như thay chồng ở nhà bình thường đuổi vợ bé đi, đáng vẻ bề vế kiêu ngạo đến không được.

"Thực xin lỗi, ta. Ta còn có việc, đi trước." Đây là nàng cùng Nhượng Vân lần đầu tiên gặp mặt, cũng là nàng nói một câu duy nhất.

Nàng chạy trốn chết, vị hôn phu của mình bên ngoài cùng với người đàn bà trước mặt, nàng lại không có một tia dũng khí đối mặt.

Hôn lễ của bọn họ định tại ngày một tháng năm, bởi vì phát sinh sự kiện kia, cho nên nàng lựa chọn tha thứ cho Trương Tuấn lần đầu tiên phản bội. Chỉ là, nàng thật không ngờ là chính mình ần nhẫn lại đối lấy Nhược Vân từng bước tiến tới.

Nhược Vân rất thông minh, nàng tựa hồ cảm chắc tính cách yếu đuối của Liên Tịch Tịch, không ngừng quấy rầy nàng, hơn nữa, còn chuyên chọn tình huống mà Trương Tuấn không biết phải làm sao.

Mà Liên Tịch Tịch cũng lựa chọn lần nữa nhượng bộ, tại Trương Tuấn trước mặt, nàng giả bộ như không biết rõ hẳn chuyện phản bội nàng, nàng khờ dại cho rằng, Nhược Vân nháo qua mấy lần không có kết quả, sau đó sẽ không đến tìm nàng gây phiền phức nữa.

Cho nên, khi nàng phủ lên áo cưới tuyết trắng đứng ở trước giáo đường chuẩn bị tiếp nhận lời chúc phúc, một bạt tai của Nhược Vân phảng phất như một đòn sấm lớn, đem nàng từ mộng tưởng trong nháy mắt đánh vỡ.

Nàng rốt cục vẫn bị bức lui, không phải bởi vì Nhược Vân xuất hiện, mà là, nàng cuối cùng không có biện pháp đối mặt với việc thân thể mình đã không còn thuần khiết.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 5

Một người đàn ông từ Ferrari đi xuống, giống như thiên thần hướng nàng vươn tay phải.

"Người làm sao thế?"

Gọng kính màu trà viền vàng, hai mắt thâm thúy dò xét cẩn thận người phụ nữ trước mắt, như là đang tìm kiếm thứ gì đó trong trí nhớ mất đi đã lâu.

Hai giờ trước, hẳn cuối cùng từ Newyork về nước, vừa xuống phi cơ liền đi đến lễ đường, bởi vì nửa năm trước hẳn nhận được tin tức, xem ra vé máy bay này là của một nam nhân gọi Lý Vĩnh Thắng, rất hiển nhiên, Lý Vĩnh Thắng không phải là người mà hẳn muốn tìm. Vây quanh Lý Vĩnh Thắng, Chương Hiền cơ hồ đem tất cả nữ nhân cùng hẳn có quan hệ đều tra xét mấy lần, nhưng không thể tìm được người Lý Triệt muốn.

Cuối cùng, lúc hẳn lần đầu đặt vé máy bay, nhân viên phục vụ khách hàng hỏi hẳn có hay không cần vé ngay, hẳn mới đột nhiên nhớ, có lẽ người hẳn muốn tìm không hề cùng với Lý Vĩnh Thắng có quan hệ, mà chỉ là một người bán vé máy bay bình thường.

Phân phó Chương Hiền đem vé máy bay ra luôn để bên trong người điều tra một lần, hẳn cuối cùng tìm được người mà hẳn muốn tìm. Nhưng mà, lần này đôi được đáp án dĩ nhiên là Liên Tịch Tịch đã từ chức, chuẩn bị về nhà cưới chồng đi.

Khi hẳn lần nữa đi vào thành phố Z, Chương Hiền nói cho hẳn biết, hôn lễ của Liên Tịch Tịch hôm nay cử hành.

Thăng đến giáo đường, hẳn có lẽ không muốn nhìn thấy biểu tình của nàng là không hạnh phúc, nhưng, hết thấy trước mắt lại nói cho hẳn biết, nàng tuy phủ thêm khăn trắng, nhưng lại không có cái nên có là nụ cười ngọt ngào của cô dâu mới cưới.

Hắn cơ hồ cũng đã quên nàng tương mạo, nhưng là giờ phút này đã gặp nàng, phảng phất đem đó chuyện tình bất quá là tại ngày hôm qua.

"Có thể dẫn ta lúc này rồi đi thôi sao?" Trong mắt của nàng chứa满眼 nước mắt, thanh âm có chút phát run, áo cưới màu tuyết trắng đem sắc mặt nàng nổi bật lên tái nhợt như tờ giấy.

Đem nàng theo trên mặt đất kéo, mở cửa xe cho nàng, hẳn trầm mặc, nàng cũng trầm mặc.

"Tịch tịch." Chủ rẽ ngược đứng ở trên bậc thang mắt thấy tân nương của mình muốn rời đi, cuối cùng là kịp phản ứng, nhanh chóng chạy xuống bậc thang, muốn lưu lại nàng.

Chính là chiếc Ferrari hoa lệ màu đen không quay đầu, lưu lại một người đứng cuối hàng tước giặc đem nguyên bản không khí đang đục ngầu càng trở nên thêm không chịu nổi.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 6

Trên xe, nàng tựa như vậy ngồi ở bên cạnh của hắn, nước mắt không ngừng chảy xuống, tiếng nức nở không làm người phiền muộn, khi nàng rơi nước mắt đều vĩnh viễn như vậy trầm tĩnh, phảng phất khi nàng thương tâm đều không dám quấy nhiễu đến những người khác.

"Nữ nhân rơi nước mắt đều là như ngươi vậy sao?"

Chưa bao giờ từng thấy qua nữ nhân khóc, hắn không đếm xỉa tới mở miệng hỏi.

"Ừ?"

Không nghĩ tới hắn lại đột nhiên hỏi vấn đề này, nàng kinh ngạc, vội vàng đem nước mắt lau đi.

"Thực xin lỗi, cho ngươi chê cười. Cảm ơn ngươi mang ta đi một đoạn đường, cho xe dừng sang bên lề ta xuống là được rồi." đọc chương mới nhất tại [Doc Truyện . o r g](#)

Thanh âm của nàng mảnh như tiếng ruồi, biểu lộ có chút cứng ngắc.

"Bảo ta ném một nữ nhân đang thương tâm gạt lệ ở trên đường cái cũng không phải là tác phong của ta, huống chi, ngươi bây giờ trang phục, nếu là ở trên đường cái mà đứng, thật đúng là."

Câu nói kế tiếp hắn còn chưa nói xong, dưới chân giẫm chân ga một cái, xe rất nhanh hướng trung tâm chợ mà chạy đi.

Lúc này trong nội tâm Liên Tịch Tịch thống khổ vạn phần, nàng không có khí lực suy nghĩ

chính mình là đứng phải đến dạng đàn ông như thế nào. Hai cái tên của hai người Nhược Vân cùng Trương Tuấn hôm nay tựa như hai cái cây cứng rắn đâm vào bên trong cổ họng của nàng, không nhổ ra được, cũng nuốt không trôi.

Xe dừng lại tại một phố buôn bán mua sắm sầm uất, Lý Triệt xuống xe trước, đến bên cạnh cửa phải đem cửa xe mở ra, đem nàng từ chỗ ngồi cuối ôm ra.

"Ngươi muốn làm gì?" Nàng kinh hô một tiếng, trừng to mắt nhìn qua nam nhân ở trước mắt. Tuy cách chiếc kính màu vàng trà, nhưng là ánh mắt của hắn tựa hồ có thể đem tâm tư nàng xem rõ.

"Không sợ toàn bộ chung quanh hiểu kì, ngươi kêu lớn hơn chút nữa."

Khi hắn nói lời này, lông mày có chút phát nhăn, dùng chân nhẹ nhàng đem cửa xe đá, sau đó xoay người liền hướng trung tâm mua sắm đi vào.

Trong nhất thời, dường như ánh mắt của người đi đường đều tụ tập tại trên người bọn họ.

"Chồng ơi, ngươi xem người ta kết hôn thật lãng mạn, ôm hôn nường tử đi dạo trung tâm mua sắm."

"Thân ái, khi chúng ta kết hôn, ngươi cũng có thể giống như vậy ôm ta trong đám người đi sao?"

"Trời ạ, cái kia tân nương thực hạnh phúc, chồng nàng rất đẹp trai nha."

"."

Đủ loại tiếng nghị luận theo bốn phương tám hướng tràn vào lỗ tai Liên Tịch Tịch, nàng rút cuộc hiểu rõ dụng ý của người nam nhân trước mắt này.

Nguyên lai, hắn là sợ nàng mặc áo cưới đi đường không thuận tiện, hơn nữa sẽ cho người khác cảm thấy rất kỳ quái, cho nên mới ôm nàng tiến trung tâm mua sắm. Bất quá, hắn mang nàng đến trung tâm mua sắm làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 7

Lúc này trong trung tâm cũng không có nhiều người, có lẽ là bởi vì đồ xa xỉ bên trong mắc đến làm cho người lưu lười nên rất ít người bước vào, cũng có lẽ là bởi vì lúc này cũng không phải thời điểm cần mua sắm. Lý Triệt ôm Liên Tịch Tịch, trực vào thang máy, sau đó hướng cửa hàng quần áo nữ mà đi đến.

"Xin hỏi, người dẫn ta tới nơi này làm gì?"

Liên Tịch Tịch có chút khiếp nhược, nàng tựa hồ có điểm sợ người đàn ông trước mắt này. Tuy hắn đối với mình đều không có làm cái gì chuyện xấu, nhưng hắn thực sự thủy chung đến cuối cùng đều không lộ ra khuôn mặt tươi cười đối với nàng, người này, thật sự rất kỳ quái.

"Đem cái áo cưới chường mắt trên người người lấy ra, đi chọn vài món người thích quần áo đi."

Đi đến một gian hàng nhãn hiệu xa hoa, hắn cuối cùng đem nàng thả xuống, liếc mắt nhìn quanh quầy hàng, mặt không biểu tình nói.

"Ách. A? Cái kia, không cần, ta. Ta."

Nàng muốn nói, trên người nàng không có tiền, nàng không cần mua quần áo. Trong nhà nàng còn có thiết nhiều quần áo do Trương Tuấn vì nàng mà mua mà nàng thì còn chưa có mặc qua.

"Tiểu thư, cho người một giờ, thay nàng lựa chọn quần áo. Sau đó, thay bộ áo cưới trên người nàng xuống."

Hắn không đợi nàng nói hết, liền từ trong ví tiền rút ra thẻ kim cương đưa cho nữ nhân viên bán hàng, sau đó xoay người chuẩn bị rời đi, mới đi hai bước, lại dừng bước, quay đầu hướng Liên Tịch Tịch nói:

"Ổ chỗ này chờ ta, ta một giờ về sau đón người."

Nói xong, bước vào thang máy đi xuống.

Liên Tịch Tịch nhìn qua bóng lưng của hắn, một hồi sững sờ, cho đến khi nhân viên bán hàng gọi nàng mấy lần, mới phục hồi chút tinh thần lại.

"Tiểu thư, chồng ngài đối với ngài thật là tốt. Mời theo ta sang đây xem, bên này chính là những mẫu hàng chúng tôi mới đưa vào, những mẫu quần áo này chính là những mẫu đã có mặt tại triển lãm quần áo Pari dành cho giới thượng du."

Chồng? Nghe xưng hô, nàng lộ vẻ sâu thâm cười, mình làm sao có được một ông chồng hoàn mỹ như thế được?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 8

Lý Triệt lên xe điện thoại liền bắt đầu vang lên, khoe miệng của hắn không tự giác kéo ra một cái cười nhạt, đón lấy, đề xuống nút trả lời.

"Lee, như thế nào, đã tìm được người trong mộng của người chưa?"

Đầu bên kia điện thoại là thanh âm Chương Hiền, quan hệ giữa hắn ta cùng Lý Triệt cho tới bây giờ không phải là thù trường cùng cấp dưới, ai bảo công ty của bọn hắn tổng cộng phải có hai người bọn họ mới thành công.

"Thay ta hủy bỏ hành trình bay đêm nay ở thành phố Y, đổi thành ngày mai."

Trong giọng nói không có nửa điểm tâm tình, phảng phất như có thêm nhiệm vụ cần được làm trong công tác. Chính là, nhiệm vụ này là việc riêng tư.

"Không phải đâu? Lee, chẳng lẽ nàng thật là tình nhân của người trong mộng, công việc điên cuồng nhưng lại vì một nữ nhân lùi lại hành trình, xem ra người đã rơi vào bẫy tình. Yên tâm đi, ta sẽ thay người đàm phán tốt với công ty bên thành phố Y kia, người yên tâm đi theo nữ nhân của người a."

Chương Hiền gạt mình, giọng điệu nói không nên lời, bất quá cuối cùng hắn vừa cười đáp ứng, câu nói sau cùng giọng nói cực kỳ mập mờ.

Cúp điện thoại, Lý Triệt khoe miệng còn có một chút ý cười còn lưu lại. Nữ nhân của hắn sao? Hắn không phải là a!

Đem notebook lấy ra, sửa kế hoạch hành trình ban đầu lại một lần, một giờ, vừa vặn.

Đợi hắn đi vào trong trung tâm khu quần áo nữ, Liên Tịch Tịch dĩ nhiên thay đổi thành một người khác đứng ở trước mặt của hắn.

Trong ánh mắt phi thường khiếp nhược bất an, cho đến bây giờ nàng vẫn ngỡ nằm mộng, hoàn toàn không rõ người nam nhân trước mắt này rốt cuộc là có ý tứ gì.

Nhìn dáng vẻ của hắn không giống người xấu, bất quá, sự tình hắn làm lại làm cho nàng cảm thấy không cách nào lý giải.

"Tiên sinh, ngài cảm thấy như thế nào? Nếu như không có vấn đề gì..., thỉnh đến bên này trả tiền."

Nữ nhân viên bán hàng đối với hình tượng mà chính mình vừa mới tạo ra cảm thấy phi thường hài lòng, nàng tràn đầy tự tin đứng Triệt trước mặt Lý, mỉm cười chân thành hỏi.

"Rất tốt."

Đơn giản hai chữ, hần đi đến trước quầy thu ngân, nhập mật mã, sau đó chợt nghe đến thấy tiếng động phát ra – đóng dấu hóa đơn hoàn tất.

"Ngài khỏe chứ, tiêu phí của ngài tổng cộng là năm vạn sáu ngàn bảy trăm nguyên, đây là nhãn hiệu chiết khấu của chúng tôi, toàn cầu thông dụng. Cảm tạ ngài đã hân hạnh chiếu cố, xin cất kỹ, mời ngài ký tên vào đây."

Cô thu ngân lễ phép hai tay đem giấy tờ đến trước mặt Lý Triệt, sau đó mặt mỉm cười nói.

Rõng bay phượng múa thật to hai chữ "Lý Triệt", hần thuận tay cầm mấy túi quần áo được gói kỹ kia, sau đó đi đến trước mặt Liền Tịch Tịch, cầm lấy tay của nàng rồi hướng cửa thang máy đi đến.

Mới đầu Liền Tịch Tịch nghe được vài món áo mỏng, mấy cái váy tiêu xài hơn năm vạn đồng tiền, trông mắt thiếu chút nữa rơi ra.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 9

Nàng rất muốn nói với hần, nàng không cần mấy cái quần áo này, nhưng là, nét mặt của hần nghiêm túc như vậy, nàng không dám mở miệng nói bất luận cái gì. Ngẫm lại chính mình khi trước cùng Trương Tuấn ở chung một chỗ, có lần Trương Tuấn đưa nàng một cái áo khoác giá ba nghìn đồng, làm cho nàng đau lòng mà thiếu chút nữa học máu. Đó cũng là bộ y phục đắt tiền nhất của nàng mà nàng thì rất ít mặc, bởi vì cảm thấy quá trân quý.

Hôm nay, đồng quần áo này hơn cả vạn, mua chỉ là vài cái mà khi tính tiền mí mắt cũng không nháy cái nào, bảo nàng sao có thể thân nhiên tiếp nhận?

Người nam nhân này, thật sự là quá kì quái.

Mà hần cầm lấy tay nàng, nàng lại không cảm thấy chán ghét. Lên tới trên xe, hai người tiếp tục trầm mặc.

Có nhiều lần, Liền Tịch Tịch muốn mở miệng nói Lý Triệt dừng xe lại để nàng xuống, nhưng là lời nói đến bên miệng, nhìn thấy thái độ Lý Triệt trên mặt không đúng, nên đem lời nói nuốt vào trong.

Sự thật cũng chỉ có thể như thế, nàng cho dù xuống xe, lại có thể đi nơi nào?

Người nam nhân trước mắt này tuy kỳ quái, nhưng là đối với nàng không có bất kỳ ác ý. Hần có lẽ chỉ xem nàng đáng thương, cho nên lo cho nàng một chút. Nói không chừng, hần có thể là thiên sứ ông trời phái xuống cứu vớt nàng, dù Thiên Sứ này có chút lạnh.

Xe một đường chạy đến thành phố Z, xuôi theo gió hồ quang mang, lúc này đã vào giữa trưa.

Liền Tịch Tịch biết rõ, trên hồ có một nhà hàng phi thường cao cấp, có mấy lần Trương Tuấn hẹn nàng trên nhà hàng, hơn nữa hứa hẹn, chờ bọn hần kết hôn, hần mỗi ngày mang nàng tới nơi này ăn cơm.

Nhưng mà, cho tới bây giờ, nàng nghĩ, có lẽ đời này, bọn họ không có cơ hội lên nơi này dùng cơm.

Xe đột nhiên dừng trên bãi đỗ xe bằng phẳng của nhà hàng, Lý Triệt như trước rất có phong độ thay Liền Tịch Tịch mở cửa xe, sau đó buông lỏng tay của nàng làm nàng khoác ở cánh tay của mình, dẫn đầu đi vào đường hầm thông với đáy hồ nhà hàng mà Liền Tịch Tịch ảo tưởng đã lâu, nhưng chưa từng đi vào.

"Cái kia, chúng ta đây là muốn đi nơi nào?"

Cảm giác không yên tâm rốt cục làm cho nàng không còn trầm mặc, cẩn thận mở miệng, nàng thấp giọng hỏi.

"Ăn cơm."

Ngắn gọn hai chữ, lúc này mắt kính đã lấy xuống của hần, đôi mắt lẳng lặng thâm thúy nhìn đường phía trước, khuôn mặt anh tuấn làm cho Liền Tịch Tịch lập tức cảm giác mình chính là vịt con xấu xí.

Loại nữ nhân này đều ghen ghét tướng mạo, tuy xã hội hiện đại không có cái gì kỳ lạ quý hiếm, nhưng là ngấm lại người anh tuấn như vậy, hiện tại đang đứng cạnh bên, tùy ý chính mình cùng tay hần tay trong tay, lòng của nàng khó tránh khỏi nháy.

Q.1 - Chương 10

Vào thang máy đi lên nhà hàng trên hồ, qua vài giây là tới sảnh chính của nhà hàng. Cửa thang mở, vài khuôn mặt mỹ lệ, trang phục tiếp khách chỉnh tề vừa đúng lúc hai người bọn họ đi ra liền xoay người cúi đầu, nói: "Hoan nghênh đến đây".

Có chút thụ sủng nhược kinh, Liên Tịch Tịch nhẹ nhàng kéo ống tay áo của Lý Triệt, sau đó nhỏ giọng nói:

"Tiên sinh, ta biết rõ ngài khẳng định không phải là thiên sứ Thượng Đế phái tới, rất cảm tạ ngài đã đi cùng ta lâu như vậy, mua quần áo đắt tiền cho ta nhưng ta không có tiền trả lại cho ngài, bất quá, ngài yên tâm, ngài để tài khoản cho ta, ta sẽ trả từ từ cho ngài. Về phần bữa cơm này, ta xem là không cần phải ăn, trong này đồ ăn quá mắc, tiền quần áo ngài mua cho ta đã nhiều lắm rồi, nếu như ăn bữa cơm này nữa, ta sợ ta đây sẽ không đủ tiền trả cho ngài."

Lý Triệt nghe được lời của nàng, bước chân đột nhiên dừng lại, sau đó xoay người nhìn về phía nàng, khuôn mặt như cũ không biểu tình, nhưng là trong ánh mắt lại hiện lên một tia hoảng sợ hay là kinh ngạc, nàng đọc không hiểu.

"Yên tâm, sẽ không để cho người trả tiền." Thanh âm trầm thấp mà có chứa từ tính, hần không hề nhiều lời, trực tiếp lôi kéo nàng hướng một cái bàn gần cửa sổ trước mặt đi qua.

Một phía bên hồ, lại là phòng trọ mà Trương Tuấn thuê cho nàng; còn một bên thì hướng ra nhìn thấy được khách sạn Kell – con ác mộng của nàng.

Vừa nhìn thấy những chữ to màu vàng của khách sạn Kell đập vào mi mắt, Liên Tịch Tịch không tự giác được ngực cảm thấy có chút buồn bực. Nàng bắt buộc chính mình không cần phải suy nghĩ chuyện đã xảy ra đêm hôm đó, chỉ là, nàng càng là bức bách chính mình, sự tình liên càng phát ra rõ ràng.

"Gọi món ăn đi." Không biết có phải hay không phát giác Liên Tịch Tịch khác thường, Lý Triệt gọi phục vụ sinh, sau đó đem menu ném tới trước mặt Liên Tịch Tịch.

"Ta. Ta không đói bụng, tùy tiện ăn chút gì cũng được, người gọi đi."

Cuối cùng bị nam nhân ở trước mắt gọi cho tỉnh lại, nàng mỉm cười nói, cầm lấy menu đưa tới trước mặt Lý Triệt.

"Nếu không có gì thì nhà hàng chúng tôi để cử món ăn mới nhất dành cho vợ chồng cho hai vị."

Phục vụ sinh cơ linh nhìn đến Liên Tịch Tịch tay phải ngón áp út 1 chiếc nhẫn kim cương, nhất thời ngậm miệng.

"Hai phần cơm A, bát tép 3 phần chín." Liên Tịch Tịch vừa định cự tuyệt, nhưng là Lý Triệt đã mở miệng trước. Hần giọng điệu có chút lạnh buốt, chứng kiến bộ dạng Liên Tịch Tịch muốn nói lại thôi, đột nhiên cảm thấy có chút buồn cười.

Liên Tịch Tịch nhìn chằm chằm Lý Triệt, trong đầu không biết suy nghĩ cái gì.

Sau nửa ngày, phục vụ sinh đem cơm trưa lên tới trên bàn, lấy nắp cơm tinh xảo ra, mùi thức ăn rất nhanh bay lên.

Vốn bởi vì buồn bực quá độ, Liên Tịch Tịch là không có nửa điểm khẩu vị, nhưng là giờ phút này nhìn mỹ thực trước mắt, nàng không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, từ tối hôm qua nàng không có ăn gì nên bây giờ thật đói.

Cầm lấy dao nĩa, đem bát tép cắt ra. Bên trong thịt căn bản chưa chín, đỏ tươi dọa người.

Liên Tịch Tịch thiếu chút nữa phun ra, bên ngoài đẹp đẽ bên trong thối rữa – nàng thâm nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 11

"Như thế nào?"

Lý Triệt xem nàng cắt một miếng liền lộ ra biểu tình chán ghét, không động dao nữa.

"Không có. Không có việc gì, ta. Ta không có khẩu vị."

Lắc đầu, nàng không dám nói với hắn, nàng xem món ăn thật chán ghét. Trên mặt lộ ra nụ cười miễn cưỡng, con mắt không dám nhìn miếng bít tết trước mặt.

"Không đói bụng cũng phải ăn."

Hắn cắt một ít bít tết, sau đó đưa tới bên miệng của nàng, hoàn toàn mặc kệ hành vi của hắn đến cỡ nào đột ngột:

"Há mồm."

Nhiều mây, nàng muốn cự tuyệt, nhưng là mới há miệng ra, hắn tìm đúng thời cơ đem thịt đưa đến trong miệng của nàng. Nhớ tới vừa máu me nhầy nhụa gì đó giờ phút này đã tiến nhập trong miệng của mình, Liền Tịch Tịch không kịp thường thức mỹ vị, thâm nghĩ nhà.

"Nuốt xuống".

Hắn mệnh lệnh, thanh âm không lạnh, nhưng không thể phản kháng.

Bắt buộc chính mình đem thịt nuốt xuống, nàng ủy khuất đến nỗi nước mắt thiếu chút nữa đi ra.

"Còn muốn ta nuốt sao?"

Hắn trên mặt như không có chuyện gì, mỉm cười, nhẹ giọng hỏi.

Rủ xuống đầu, Liền Tịch Tịch bắt đầu cùng thịt đấu tranh. Vốn là rất chán ghét, bắt buộc chính mình ăn một ít, lại phát hiện nguyên lai hương vị cũng không tệ lắm. Lại phối hợp thêm rượu vang đỏ, nàng bắt đầu chậm rãi nhận thức vì sao mà nhiều người thích ăn cơm Tây.

Một bữa cơm hai người, ngoại trừ lúc đầu còn nói mấy câu, còn lại thời gian đều là trầm mặc, cho đến khi Lý Triệt đem đơn thanh toán, hai người đi ra nhà hàng trên hồ.

"Cám ơn bữa cơm trưa của ngài, ta nghĩ, ta có lẽ cần phải trở về." Đi theo hắn đi đến ga ra, nàng rốt cục cố lấy dũng khí mở miệng.

Tuy trong lòng rất buồn bực người nam nhân này rốt cuộc là người nào, vì cái gì đối với chính mình tốt như vậy, nhưng là, lòng hiếu kỳ của nàng cho tới bây giờ không có gì cả, giờ phút này nàng chỉ biết, không thể lại tiếp tục phiền toái hắn.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 12

"Đến 5 giờ trời tối, lúc đó ta sẽ đưa ngài về." Hắn nhìn nhìn đồng hồ trên cổ tay, sau đó ngẩng đầu nói với nàng.

Rồi thay nàng mở cửa xe, đợi nàng ngồi vào bên trong.

Sự trầm mặc lại tiếp diễn, nàng không biết hắn muốn dẫn nàng đi nơi nào, xe một đường đi vào nội thành, nàng cảm thấy có chút mệt mỏi, mí mắt càng ngày càng nặng, cuối cùng ngủ.

Trong mơ, nàng thấy Nhược Vân ôm một hài nhi toàn thân là máu đi đến trước mặt nàng, bảo nàng hãy đền mạng. Tiếp đó, hình ảnh vừa chuyển, Trương Tuấn cầm một con dao đầy máu hung hăng hướng nàng đâm tới, kinh hoàng, nàng hét lên một tiếng, sau đó tỉnh lại.

"Tỉnh?" Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm về phía trước, nhàn nhạt hỏi.

"Đây là nơi nào?" Xoa xoa mồ hôi trên trán, nàng có chút sợ hãi nhìn bốn phía, nếu như nàng không có đoán sai, bọn họ bây giờ hẳn là trên đỉnh núi.

"Ngắm hoàng hôn." Hắn không có trả lời câu hỏi của nàng, ý bảo làm cho nàng không cần phải bỏ lỡ cảnh đẹp trước mắt.

Mặt trời như lửa, nhuộm đỏ những tầng mây chung quanh, mắt thường của con người không thể nhận ra cảm giác thông thả của tốc độ đã lặng lẽ giảm xuống.

Hoàng hôn đã đến gần, mắt của nàng nhắm lại, lặng lẽ nổi lên lệ quang.

"Tuy không thích xem nữ nhân rơi nước mắt, bắt quá, cho người cơ hội khóc một lần ." Không biết từ đâu lấy ra một cái khăn tay lụa màu tuyết trắng , hắt đưa tới trước mặt nàng, thanh âm như trước không mang theo cảm xúc, giống như tất cả cùng hắt đều không có quan hệ. Trên thực tế, sự thật cũng không có nửa điểm quan hệ.

Tiếp nhận khăn tay, nàng mỉm cười, nước mắt giống những hạt ngọc chảy ra. Nàng cho rằng một năm nay, nước mắt của nàng đã chảy khô, nguyên lai, nước mắt lại chảy ra khi tâm nàng đau buồn, chỉ cần không thấy được hi vọng mới, tất cả giống như kết thúc.

Cơ hồ là dùng hết tất cả khí lực, lần đầu tiên, trước mặt người khác tê tâm liệt phế mà khóc, mà người kia, là một người nam nhân nàng không quen.

"Về chuyện của người, ta không thể cho người bất cứ ý kiến gì, bắt quá." Hắn lẳng lặng nghe nàng khóc, cuối cùng chậm rãi mở miệng nói: "Nếu cần trợ giúp, có thể tới tìm ta."

Đem danh thiếp nhét vào trong tay của nàng, mặt trời đã xuống núi.

Xe lần nữa khởi động, chậm rãi đi xuống núi, mà tiếng khóc của nàng, cũng bắt đầu dần dần ngừng.

"Tuy không biết người là ai, tại sao phải làm như vậy, nhưng là thật sự rất cảm ơn người hôm nay đã đi với ta lâu như vậy. Người đã không chịu nói tại sao phải giúp ta, ta xem như người là thiên thần do Thượng Đế phái xuống giúp ta. Cảm ơn người." Nàng rất chân thành, trong thanh âm còn mang theo giọng mũi nặng nề .

"Cần trợ giúp thì gọi điện thoại cho ta." Khóe miệng của hắn đột nhiên lộ ra nụ cười nhàn nhạt, tốc độ xe nhanh hơn vài phần.

"Ta gọi là Liên Tịch Tịch, ta sẽ nhớ rõ sự giúp đỡ của người ." Trong tay của nàng nắm thật danh thiếp của hắn, cái tên Lý Triệt đã chậm rãi tiến vào trí nhớ của nàng, nàng nghĩ, cuộc gặp gỡ này, nàng hẳn là cả đời cũng sẽ không quên.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 13

Xe lao thẳng đưa Liên Tịch Tịch đến nơi nàng ở cùng Trương Tuấn ngoài cửa, lúc này trời đã tối đen. Trong ngôi biệt thự to lớn, không khí trầm lắng, ngay cả đèn đường đều không có mở.

"Lần nữa cảm ơn ngài, chúc ngài lên giường bình an."

Liên Tịch Tịch suy nghĩ một hồi, cuối cùng nói ra câu chúc phúc chân thành nhất mà nàng nghĩ. Sự xuất hiện của hắn làm cho nàng cuộc sống vốn u tối của nàng thay đổi, nàng bắt đầu tin tưởng rằng có lẽ rời xa Trương Tuấn, sau này nhân sinh của nàng có thể có sự thay đổi lớn.

Đưa mắt nhìn chiếc Ferrari màu đen chậm rãi rời đi, nàng hít sâu một hơi, xoay người, nhắm mắt mà Trương Tuấn dùng ngày sinh làm mật mã. Cửa, nhẹ nhàng mở ra, ga-ra nằm trong hoa viên còn xe của Trương Tuấn thì lặng lẽ nằm đó. Căn biệt thự này là lễ vật kết hôn của cha mẹ Trương Tuấn đưa, cũng đại biểu cho việc bọn họ tán thành người con dâu này.

Chỉ có điều, những việc của ngày hôm nay đều cùng nàng không có nửa điểm quan hệ. Nàng, chỉ là muốn chấm dứt quan hệ giữa mình và họ.

Kỳ thật, cảm tình của nàng cùng Trương Tuấn, nàng vẫn cảm thấy có lẽ nàng đã quen ỷ lại vào hắn, Trương Tuấn cùng nàng kết giao sau, mọi chuyện đều nhân nhượng nàng, đối với nàng tốt làm cho người ta không có nửa phần bất bẽ, chính là, bởi vì hắn đối với nàng thật sùng nịch, giữa bọn họ trong lúc đó chưa từng có khắc khẩu, chưa từng có mặt đỏ, chưa từng có mâu thuẫn.

Giữa bọn họ thủy chung đều giúp nhau nhân nhượng, dễ dàng tha thứ cho đối phương, nàng khờ dại cho rằng, đây cũng là yêu, có lẽ, đây thật là yêu, chỉ là, tình yêu này, thật là thứ bọn họ mong muốn sao?

Đối với việc bị Trương Tuấn phản bội, nàng tuy đau lòng, nhưng là nhớ lại, nhiều năm như vậy, chính mình đối với hắn tận lực bảo trì khoảng cách, đối lại nam nhân bình thường sợ là cũng vô pháp chịu được a.

Trương Tuấn yêu nàng, nếu không, làm sao Nhược Vân có thể mang con của hắn đứng ở trước mặt hắn, hắn còn như trước lựa chọn lấy nàng ?

Thở dài trong lòng một tiếng, Liên Tịch Tịch đi bộ vào tiểu hoa viên, dọc theo con đường trải đầy đá cuội khoảng 3 thước chính là cửa phòng khách.

Cửa khép hờ , Liên Tịch Tịch cảm thấy có chút kỳ quái, nàng không kịp nghĩ nhiều như vậy, nhẹ nhàng đẩy cửa ra đi vào phòng khách, một luồng hương sắc người trong nháy mắt tiến vào mũi, làm cho nàng không tự chủ được ho khan.

Trên ghế sa lon, một bóng đen mờ hồ đang nằm , ngã vào một bên ghế, trên tay có đóm lửa hồng chưa tắt.

Nàng tiện tay bật đèn phòng khách lên, bóng dáng Trương Tuấn trong nháy mắt rơi vào mắt của nàng, hần nhìn lên trên trần nhà như đang chờ đợi điều gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 14

“Chúng ta. Nói chuyện chút đi.”

Đây là lần đầu tiên nàng cố lấy dũng khí dùng thái độ như vậy nói chuyện với hắn. Lúc trước, mặc dù Trương Tuấn rất sủng nàng, nhưng ở trước mặt hắn nàng đều là nhỏ giọng, lời nói nhỏ nhẹ, không dám nhiều lời nửa câu, dưới mắt, ánh mắt kiên định của nàng cũng làm cho hắn có không nổi lòng.

“Tịch Tịch, ta nhất định làm cho Nhượng Vân bỏ cái thai đó đi, ngươi không nên tức giận được không?”

Hắn rất nhanh đem tàn thuốc ném vào gạt tàn thuốc, sau đó chạy đến trước mặt Liên Tịch Tịch một tay ôm lấy nàng vào trong ngực.

Nhẹ nhàng đẩy hắn ra, phát hiện ra rằng, nàng phải buông tha, tùy ý để hắn ôm trong ngực, sau nửa ngày, nàng mới chậm rãi mở miệng nói:

”Nhượng Vân, có lẽ thích hợp với ngươi hơn, dù sao đó cũng là con của ngươi, đứa bé vô tội, không cần phải làm chuyện khiến ngươi hối hận cả đời.”

“Ai thích hợp với ta, ta như thế nào lại không biết, Tịch Tịch, đáp ứng ta, không cần phải tức giận nữa, ta không cần Nhượng Vân cùng đứa bé kia, ta chỉ muốn ngươi, chúng ta sau này lại sinh thật nhiều con, được không?”

Ánh mắt của hắn rất hồng, thanh âm có chút phát run, ôm Liên Tịch Tịch càng thêm dùng sức.

“Trương Tuấn, không cần phải như vậy, ta kỳ thật. Ngươi.”

Nàng nghĩ nói cho hắn biết chuyện xảy ra một năm trước trong quán rượu, nhưng mở miệng ra, nàng phát hiện mình hoàn toàn không cách nào nói được.

“Ngươi bây giờ đã là vợ của ta, mẹ của con ta không phải sao? Tên của ngươi đã có trong sổ hộ khẩu nhà ta, ngươi là nữ nhân của ta, ngươi đời này đều là thuộc về của ta.”

Hắn đột nhiên trở nên có chút kích động, hai tay buôn đang ôm buông ra, ôm lấy mặt nàng, sau đó bắt đầu điên cuồng hôn nàng.

“Ngô. Không. Không cần phải. Trương. Trương Tuấn.”

Nàng bị động tác của hắn làm cho hoảng sợ, bắt đầu liều mạng phản kháng, hình ảnh của một năm trước điên cuồng ở nàng trong đầu hiện ra, trở nên rõ ràng dị thường.

“Không cần phải, van cầu ngươi. Không cần phải như vậy.” Nàng khóc, cầu xin tha thứ, mà hắn, một đường hôn đến cổ của nàng, đối với nàng bất lực cầu khẩn chẳng quan tâm.

Hai tay bị hắn bóp chặt dần trở nên tím xanh, nàng cảm giác hắn chỉ cần dùng thêm sức, cổ tay của nàng liền có thể gãy xương.

Gắt gao cắn môi của mình, đến khi nếm đến một tia mùi máu tươi, nàng toàn thân đều run rẩy, nam nhân ở trước mắt không còn là người mà ôn nhu thấm vào ruột gan, mà bây giờ lại thay đổi đột ngột, giống như con sư tử mất lý trí, hoàn toàn mặc kệ con mồi chết đi sống lại như thế nào.

Ngón tay không ngừng tại thân thể nàng du đi, chẳng biết lúc nào đã bò lên trên ngực của nàng, nhẹ nhàng cời bỏ nút áo, một nút, hai nút.

Tiếp sau đó, không để cho nàng có thời gian phản kháng, hắn thuần thục đẩy ra váy của nàng, giống như đã không thể chịu đựng được lâu nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 15

"Trương Tuấn, không thể. Ta đã không phải xử nữ ."

Cuối cùng, nàng thét lên lên tiếng trước khi hấn tiến vào bên trong của nàng, nàng cảm thấy thật sợ hãi khi đem bí mật dấu bầu lâu trong lòng nói ra.

Sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, lưng dựa tại trên ghế sa lon, hai tay bám chặt sô pha, ngón tay bầu chặt vào trên ghế nên đầu ngón tay cảm thấy đau.

"Người nói cái gì?" Hấn cuối cùng đình chỉ động tác, mắt mờ thật to nhìn nữ nhân điềm đạm đáng yêu trước mặt.

"Từ lúc một năm trước, ta liền đã còn là xử nữ."

Đôi mắt nàng bao phủ tầng sương mờ nhạt, khuôn mặt trắng bệch ra.

"Tiện nhân." Đẩy nàng ra, một bạt tay lập tức rơi xuống mặt nàng, lúc này Trương Tuấn đã không còn là người nam nhân tao nhã như lúc đầu nữa, nét mặt của hấn trở nên có chút kỳ quái, trong ánh mắt lộ ra những tia khiếp đảm người.

Liền tịch tịch bị trương Tuấn có chút kinh ngạc,

Nàng che lại gò má đỏ sừng, chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía người nam nhân - là lão công trên mặt pháp luật cầu nàng.

"Ta đối với người tốt như vậy, người vì cái gì không quý trọng chính người? Người có biết hay không, vì người không thích những cử chỉ bản thủ lên người người, ta mới đi tìm những nữ nhân khác bên ngoài, không nghĩ tới...không nghĩ tới người cùng những nữ nhân kia không có nửa điểm khác biệt, không đúng, người so với các nàng càng tiện, các nàng bán đứng chính mình, ít nhất là công khai ghi giá, mà người sao? Một nữ nhân ra vẻ thanh cao, rất tốt, người đã gạt ta thành công."

Trong mắt của hấn không có nửa điểm ám áp, xem ánh mắt của nàng trở nên ghét cùng khinh thường, từng câu, từng chữ cũng như đồng nhất bả đao nhọn, đem nàng từ trước tôn nghiêm toàn bộ đều đặt thành thành từng mảnh, sau đó đâm nát lòng bàn chân, thẳng đến huyết nhục mơ hồ, hấn muốn cho nàng thống khổ, đây cũng là phần bội của hấn một cái giá lớn.

Nhìn nam nhân trở nên khùng bố cay nghiệt như thế, Liền Tịch Tịch trong lúc nhất thời sợ ngây người, lòng của nàng bị hấn hành hạ một lần lại một lần, cho đến khi nát bấy như tương, nước mắt cũng không chảy xuống, nàng đã bị hấn đến nỗi khóc không được.

"Hôm nay dùng khuôn mặt đáng thương để tranh thủ tình thương hại của ta cũng không có cửa đâu, tiện nhân, cho dù người cầu ta chạm vào người, ta sẽ không."

Tiện tay cầm ly thủy tinh trên bàn hương nàng ném tới, nháy mắt thủy tinh vỡ ra, rạch một đường máu trên tay nàng, nhưng nàng đã không biết đau đớn là gì.

"Đứng. Thực xin lỗi. Ta. Ta sẽ ký vào đơn ly hôn." Nàng nom nớp lo sợ lui hai bước, con mắt đã không dám nhìn thẳng Trương Tuấn, giờ khắc này hấn đã lộ ra bản tính thật sự, làm cho nàng thật khiếp sợ.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 16

"Ly hôn? Tiện nhân, người đã lừa ta khổ như vậy? Nghĩ rằng dễ dàng rời đi như vậy sao? Ta đùa chơi còn chưa đủ ."

Hấn tiến lên vài bước, duỗi ngón tay nắm lấy cằm của nàng, âm tàn (âm hiểm + tàn bạo) nói: "Người biết không, ta đây ghét nhất là người khác lừa gạt ta? Nhất là, nữ nhân."

Lại là một cái tát vang dội, hấn không có chút thương cảm chi tâm nào, thậm chí nguyên nhân nàng thất thân cũng không muốn biết, hung ác tuyệt đến đánh mất nhân tính.

Một tát này đánh cho nàng lập tức choáng váng, búi tóc lỏng cũng rơi xuống, khóe miệng tràn ra một tia vết máu.

"Đứng. Thực xin lỗi."

Nàng như trước chỉ biết xin lỗi, nàng như trước không dám phản kháng nửa phần.

Nắm cổ của nàng, đem nàng kéo tới trước mặt của mình, mặt của hấn tới gần nàng, đến nỗi hơi thở nóng của hấn làm tổn thương da của nàng.

Lè lưỡi, hấn dùng lực ở khóe miệng nàng liếm, vết máu trong nháy mắt biến mất.

Mùi máu tươi kích thích đầu óc và thần kinh của hắn, hắn đột nhiên hung hăng ôm lấy đầu của nàng, bắt đầu liều mạng cắn xé môi của nàng, cổ của nàng, đến khi trên môi của nàng, trên cổ toàn bộ đều bị hắn cắn ra vết máu nhỏ nhỏ, mới chịu bỏ qua.

Nàng liều mạng giãy dụa, khóc, cuối cùng, vẫn chỉ có thể nhìn lấy.

“Như người mong muốn, đời này đừng mơ tưởng ta sẽ đừng người, nhưng là, ly hôn, hừ. Sợ là không có khả năng.”

Hắn hung hăng đem nàng vứt qua một bên, sau đó mở cửa ra ngoài.

Âm lãnh thanh âm còn đang quanh quẩn trong không khí, nàng gian nan đứng dậy, giống như cái xác không hồn đi về phía buồng vệ sinh.

Mở đèn lên, ngọn đèn được có chút chói mắt, trong gương, từ khóe miệng đến vành tai rồi đến trên cổ, toàn bộ đều vết máu loang lổ, vết máu nhiễm đỏ bộ quần áo trắng mà nàng mới mua, nàng lộ vẻ sâu thẳm cười, đối với cái gương nói: “Liên Tịch Tịch, hiện tại hối hận, còn kịp sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 17

Tiếng thủy tinh xuống đất vang lên, nàng ngồi yên một đêm ở đó. Căn hộ này là tân gia của nàng cùng Trương Tuấn.

Nếu như một năm trước không có phát sinh sự kiện kia.

Nếu như ngày hôm qua nàng không có dũng khí nói ra.

Nếu như Trương Tuấn chưa từng phản bội nàng.

Nếu như.

Đáng tiếc, thế giới này không có “nếu như”.

Việc làm lúc trước để lại hậu quả sau này, nàng mặc dù đau lòng nhưng vẫn thực sự còn may mắn.

May mắn cái gì?

Thử nghĩ xem, nếu một ngày nào đó trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, phát hiện bên người gói đột nhiên trở mặt, thật là là một việc kinh khủng đến dường nào?!

Biểu hiện tối hôm qua của Trương Tuấn cũng đủ làm cho Liên Tịch Tịch khiếp sợ nửa tháng, lúc này trong đầu nàng đang rối một đoàn, cắt bỏ không được, mà còn loạn hơn. Liên tiếp ba ngày ở trong phòng không ăn không uống mà chỉ ngồi yên, vết thương trên mặt và trên cổ vấy kết, sắc mặt lại tái nhợt như tờ giấy, thật quý mỵ đến bình thường, hơi thở mong manh.

Điện thoại đột nhiên vang lên, đây là cú điện thoại đầu tiên từ khi nàng vào phòng ba ngày đến nay.

Xê dịch thân thể, chân đã hoàn toàn tê dại, nàng cơ hồ là bò mà đi tới bàn trà bên sofa, từ trong túi lấy điện thoại ra, trên mặt hiển thị người gọi tới là “Ba ba”.

Nước mắt đột nhiên chẳng biết tại sao như là nước vỡ đê mà tràn ra, nàng liều mạng ho khan, tận lực làm cho thanh âm của mình nghe không còn khô khốc.

Mở điện thoại, nhấn nút trả lời, nàng cố nặn ra vẻ tươi cười, dùng thanh âm phi thường vui sướng nói: “Ba ba, có chuyện gì không?”

“Tịch Tịch à, mấy ngày hôm trước, hôn lễ của người ba mẹ không có đi tham gia thật sự là thực xin lỗi, mẹ mẹ người sinh bệnh rồi, phải nằm viện mấy ngày ở trong Huyền Thành, vừa rồi Trương Tuấn đón chúng ta, chắc là nhanh đến phòng ở mới của người rồi, người có ở nhà không?”

Bên kia điện thoại thanh âm của đại đội trưởng tuy già nua nhưng trung khí mười phần, Liên Tịch Tịch có thể nghe ra thanh âm của hắn tràn ngập vui mừng.

“Ồ. Ở nhà, các người còn bao lâu đến?” Không nghĩ tới Trương Tuấn sẽ đem mình cha mẹ đến, Liên Tịch Tịch cảm thấy chấn động, lời nói cũng lộn xộn.

“Trương Tuấn nói còn 20 phút đến.”

“Tốt. Tốt, ba ba, ta. Ta ở nhà chờ các người.”

Cúp điện thoại, nàng cuống quýt đứng dậy đi thay quần áo, phối hợp một cái váy hồng nhạt dài ngang gối, trang điểm một tầng phấn dày đặc, lại quét một ít phấn phấn má hồng, cả người nhìn lên tinh thần không ít.

Nàng không dám để cha mẹ gặp bộ dạng chật vật này của nàng, vết sẹo trên mặt đã mất, nhưng vẫn còn lưu lại sẹo non, phết tí phấn lên, nhìn không ra dấu vết.

Vết thương trên cổ hơi chút nặng chút ít, nhưng cổ áo vừa vặn có thể che khuất vết sẹo.

Chuẩn bị sẵn sàng, nàng bắt đầu quét dọn phòng, đến khi mọi thứ đều sạch sẽ, cả người nàng mệt mỏi sắp hư thoát.

Ba ngày không ăn bất kỳ thứ gì, nàng có thể kiên trì làm nhiều chuyện như vậy, nguyên lai tiềm năng của người thật có thể vô hạn khai phá.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 18

20 phút, nói dài cũng không dài, bảo ngắn cũng không ngắn lắm, Liền Tịch Tịch còn chưa kịp nghĩ kỹ đối mặt cha mẹ của mình cùng Trương Tuấn như thế nào, bọn họ đã về tới. Máy tháng không nhìn thấy người thân, Liền Tịch Tịch cái mũi đau xót, nhào tới ôm lấy mẹ nàng.

"Đứa nhỏ này, đã lớn rồi, như thế nào còn như con nít thích khóc nhè." Lâm Kiều Nga sùng nịch vỗ vỗ đầu Liền Tịch Tịch, sau đó vừa cười vừa nói. Trương Tuấn nghe vậy, đi đến bên người Liền Tịch Tịch, nhẹ nhàng ôm nàng nói: "Ba mẹ, Tịch Tịch rất nhớ 2 người."

"Trương Tuấn. . . ." Đối với cử động đột nhiên thân mật của hắn, Liền Tịch Tịch cảm thấy có chút không được tự nhiên, ánh mắt của nàng trùng trùng thật thật nhìn nam nhân trước mắt, nàng bắt đầu cân nhắc hắn rốt cuộc là cái dạng người nào, có lẽ chính mình cũng không nhìn thấu hắn.

"Tốt lắm tốt lắm, lão bà, ba mẹ đều đói bụng, chúng ta đi ra ngoài ăn cơm đi thôi." Vỗ vỗ bờ vai của nàng, Trương Tuấn cho nàng 1 nụ cười ấm áp, nụ cười kia cũng đủ làm cho người ta nhìn ra hắn đối Liền Tịch Tịch yêu thương.

Chỉ là, Liền Tịch Tịch hiện tại đột nhiên cảm thấy hàn khí theo lòng bàn chân bay thẳng lên não.

"Ba mẹ, đem hành lý cho ta đi cất, chúng ta đi ra ngoài ăn cơm đi thôi." Liền Tịch Tịch hiểu được trong ánh mắt Trương Tuấn, tuy bây giờ nàng đối với hắn tràn ngập mâu thuẫn, nhưng trước mặt cha mẹ, nàng không dám biểu hiện ra cái gì khác thường, nàng không dám làm cho cha mẹ mình lại vì nàng lo lắng.

"Ta tới giúp ngươi." Liền Tịch Tịch đem hành lý lên, Trương Tuấn tranh thủ thời gian đuổi theo.

Nàng không dám cự tuyệt Trương Tuấn hỗ trợ, đem hành lý trong tay đưa cho hắn, sau đó hai người cùng vào phòng khách ở lầu hai.

Cửa phòng đóng lại, nàng đứng ở phía sau cửa, nghĩ hoặc nhìn hắn, nàng không rõ hắn rốt cuộc muốn chơi trò gì.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 19

"Thật bất ngờ sao?" Khóe miệng của hắn nhếch lên, mặt mũi tràn đầy khinh thường hỏi.

"Ngươi nghĩ muốn gì?" Thanh âm của nàng có chút phát run, người nam nhân trước mắt này làm cho nàng cảm thấy rất đáng sợ. Tốc độ trở mặt của hắn so với lật 1 trang sách còn nhanh hơn, người trước người sau không giống nhau, chẳng lẽ trước kia khi ở cùng nàng hắn đều đeo mặt nạ?

"Mẹ ngươi trong đầu dài quá cá lựu (k hiểu câu này là j ==!), ta đem nàng đi chữa bệnh a. Như thế nào? Ngươi không cảm tạ ta sao?" Hắn đem hành lý trong tay ném xuống đất, sau đó đi đến trước mặt nàng, đem lưng của nàng đè lên trên cửa.

"Ngươi nói cái gì?" Kinh hô 1 tiếng, nàng trùng trùng mắt với vẻ không thể tin được mà nhìn xem hắn.

"Muốn cho mẹ ngươi biết chuyện này, ngươi phải lớn tiếng hơn chút nữa." Ngón tay thon dài ở trên môi của nàng dùng sức vuốt, trên mặt của hắn đều là

tà và cười nhạt, hẳn thích xem vẻ hoảng sợ của nàng, cũng rất thích xem vẻ tuyệt vọng của nàng. Trong hốc mắt chứa đầy nước mắt, đầu trống rỗng, cả người chân nắn tựa ở trên cửa, khóe miệng của nàng hơi run rẩy: “Người thật sự nguyện ý cứu mẹ ta sao?”

“Điều này còn tùy thuộc vào người. Ngần vịn lần đừng khóc, tuy nước mắt của người rất đẹp, nhưng chỉ sợ cha mẹ của người không muốn thấy người khóc, ta không ngại tối hôm nay người khóc cho ta xem, bây giờ thì lau đi.” Hắn lạnh lùng nói rồi đẩy nàng ngã, sau đó đẩy cửa ra ngoài. Nàng dùng tay lau nước mắt, gắng nặn ra nụ cười gượng rồi mở cửa theo hắn xuống lầu.

Cha mẹ Trương Tuấn không đồng ý 2 người kết hôn sớm, nên khi làm lễ kết hôn họ đã ra nước ngoài đi du lịch. Họ như cùng Trương Tuấn hờn dỗi.

Đại đội trưởng (cha của LTT) cùng Lâm Kiều Nga dùng bữa tối không nhìn thấy xui gia có chút ngoài ý muốn, bất quá, nhìn con rể đối con gái mình rất tốt, bọn họ liền cũng hơi yên lòng một chút.

Lúc dùng cơm, Trương Tuấn cực hạn ôn nhu làm cho Liên Tịch Tịch có chút hoảng hốt, giống như hai người trước kia khi 2 người yêu nhau, đều quan tâm chăm sóc lẫn nhau.

Chẳng qua khi nàng nhìn thấy ánh mắt lạnh như băng kia, nàng mới hiểu rõ, đều là mình đa tâm.

“Tịch Tịch a, các người hiện tại đã kết hôn rồi, tranh thủ thời gian vì Trương gia sinh 1 đứa cháu, trong 3 điều bất hiếu thì không có con nối dõi là lớn nhất*. Thừa dịp tuổi còn trẻ, sinh 1,2 đứa con.” (*nguyên văn: bất hiếu có ba, vô hậu vi đại)

Bữa tối sắp kết thúc, Lâm Kiều Nga đột nhiên đề đứa xuống nói.

Liên Tịch Tịch nghe vậy, cả người hơi cứng lại, sau đó chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía cha mẹ của mình.

“Mẹ, bọn con cũng còn trẻ, con còn muốn hưởng thụ thể giới của 2 bọn con, nếu như Tịch Tịch sinh con, toàn bộ tinh lực phải đi chiếu cố đứa bé, con đây chẳng phải là bị lạnh nhạt?” Trương Tuấn mỉm cười, nhìn sắc mặt Liên Tịch Tịch, sau đó nói ra.

“Ha ha, không sao cả, Tịch Tịch nếu sinh đứa bé, mẹ sẽ giữ cháu cho.” Lâm Kiều Nga nghe vậy, nở nụ cười.

“Được rồi, lão bà tử, chuyện bọn nhỏ, tự tại nó giải quyết, không cần chúng ta trong này dài dòng.” Đại đội trưởng nhìn thấy Liên Tịch Tịch có chút xấu hổ, sau đó mở miệng nói.

“Tốt lắm, tốt lắm, ta đã biết.” Gật gật đầu, Lâm Kiều Nga làm như không có việc gì nói.

Liên Tịch Tịch ngậm thờ dài, đứa bé, nàng đòi này có cơ hội sanh con sao?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 20

Về đến nhà đã là đến bữa tối, sắp xếp cho cha mẹ ở tại khách phòng, Liên Tịch Tịch chậm rãi đi vào phòng dành cho nàng và Trương Tuấn, lúc này Trương Tuấn đã tắm xong, nằm ở trên giường hút thuốc.

Nhìn cảnh này, Liên Tịch Tịch có chút nhú nhú này, nàng nhớ rõ, từ trước cho tới bây giờ Trương Tuấn chưa từng ở trước mặt nàng hút thuốc, nàng còn nghĩ là hắn chưa bao giờ hút thuốc.

Trực tiếp đi về phòng tắm, mở vòi nước lên, nước nóng dần xua đi mệt mỏi trong người, nhưng trong đầu vẫn là 1 mảnh hoảng loạn, nàng không biết, sau khi đi ra phòng tắm, nàng nên đi nơi nào.

Hơi nước bay lên khiến cho khung cảnh có chút mờ mờ lung, lảng lảng nằm trong bồn tắm, lòng của nàng cuối cùng cũng có chút nhẹ nhõm. Nếu như có thể vĩnh viễn ở đây, thật có bao nhiêu tốt.

Ấm áp, thư thích, không cần đối mặt với người ngoài kia và cả thế giới, nàng bây giờ đặc biệt sợ hãi Trương Tuấn, giống như chỉ cần vừa nhìn thấy ánh mắt của hắn, nàng sẽ không tự chủ được phát run.

“Người muốn ngốc trong đây cả đời luôn à?” Chẳng biết lúc nào, luồng khí nóng thổi đến trên mặt, âm thanh lạnh như băng truyền vào lỗ tai của nàng, hoảng sợ mở mắt ra, hắn đã ở trong phòng tắm, giống như thiên thần, biểu lộ lạnh lùng làm cho người khác không dám nhìn thẳng.

Tay vói lên lấy khăn, nhưng tay nàng quá ngắn nên không với tới.

Có chút do dự nhìn Trương Tuấn trước mặt, nàng khiếp nhược mở miệng nói: “Ta không thể với.”

Lời của nàng còn chưa nói xong, khuôn mặt tuần tú lộ ra nụ cười châm chọc, lập tức đem khăn tắm của nàng vứt trên mặt đất, sau đó xoay người đi ra phòng tắm.

Hai tay run rẩy đem khăn tắm cầm lên, lau khô nước trên người, tim của nàng đập thật nhanh, trong đầu không ngừng suy tư về việc phải làm sao để đối mặt với hắn.

Mặc áo tắm, nàng bước nhẹ đi ra phòng tắm, Trương Tuấn lúc này nằm nghiêng trên giường, con mắt nhắm lại, hình như đã ngủ rồi.

Rón ra rón rén đi đến tủ quần áo đem ngăn tủ mở ra, từ bên trong ôm ra 1 bộ chăn mền, nàng đêm nay sẽ ngủ tại phòng ở trên gác xép. Gác xép không đến nỗi chật có thể đủ chỗ cho nàng nằm, lúc sắp xếp phòng khi xây, phòng đã được xây sao cho có thể chứa được 2 người, vì vậy nơi đó đủ cho nàng nằm.

“Đến đây.” Ai ngờ nàng vừa mới ôm chăn gối chuẩn bị đi ngủ, hắn liền lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 21

Nàng có chút kinh ngạc, gương mặt nhìn Trương Tuấn, bởi vì câu nói bất thành linh của hắn mà làm cho nàng lại càng hoảng sợ, chăn gối trong tay rơi xuống đất.

“Tôi đây.” Trên mặt của hắn không có biểu cảm gì, nhưng miệng hắn vẫn lặp lại 2 chữ đó.

Do dự trong chốc lát, nàng nhẹ nhàng di chuyển bước chân, đi từ từ đến trước mặt hắn, nàng nhất thời cảm thấy chân tay luống cuống, đứng cũng không được, ngồi cũng không xong.

“Nằm xuống.”

Hắn dùng giọng điệu mệnh lệnh nói với nàng, nhìn về chỗ nằm còn lại kế bên hắn, không thể nhìn thấu ánh mắt của hắn đang muốn gì.

“Không. Không cần. Ta. Ta ngủ.”

Nàng muốn nói nàng ngủ ở gác xép là được, nhưng lời còn chưa dứt, lại bị hắn mở miệng ngăn trở.

“Không cần để ta nói lại một lần nữa.” Hắn trở mình, đưa lưng về phía nàng, thanh âm lạnh lùng nói.

Cả người cứng ngắc đi đến bên giường, nhẹ nhàng xốc lên chăn giường, cả người nàng run lên.

Trước kia khi tựa vào lồng ngực Trương Tuấn thật ấm áp, nhưng mà lúc này, hắn không còn là hắn trước kia, nàng nhận ra, tình cảm giữa bọn họ đã không còn nữa, mà hắn, lại cố chấp là không chịu buông tay.

“Trương Tuấn.”

Nàng lẳng lặng nằm ở bên cạnh của hắn, thấp giọng gọi tên của hắn, nàng có thể ngửi thấy mùi hương trên người hắn, từ khi bọn họ yêu nhau cho tới nay, lần đầu tiên cùng ngủ chung giường, 2 thân thể nhau cách rất gần, mà tâm, lại cách quá xa.

“Trò chơi giờ mới bắt đầu, người chuẩn bị tinh thần đi.” Thanh âm lạnh lùng của hắn lần nữa bay vào lỗ tai của nàng, rất hiển nhiên, hắn cũng không cho nàng nói bất kì câu nào.

Hít một hơi dài, nàng không dám nhiều lời nữa, nặng nề nhắm mắt lại, giờ phút này nàng đã không còn khí lực để suy nghĩ Trương Tuấn sẽ làm gì để đối phó với nàng, nàng không sợ còn cái gì, chỉ cần hắn không thương tổn người nhà của nàng là được.

Đèn ngủ đã tắt từ lúc nào, trong phòng thật in lặng, ngoài cửa sổ ánh trăng chiếu vào, rơi vào chỗ 2 người nằm, giống như tầng sương bao lấy lòng của Liên Tịch Tịch.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 22

Người nằm kế nàng đã ngủ say, nàng lặng yên đứng dậy, đi đến cửa sổ ngồi xuống, hai tay ôm chặt lấy đầu gối của mình, vùi đầu trong đó, nước mắt từng giọt từng giọt chảy xuống. Lại là một đêm không ngủ được, ở phía cuối trời có vài tia sáng nháy nhót, Tịch Tịch nhìn thấy mặt trời dần dần mọc lên ở hướng Đông, có chút nheo mắt lại nhìn ra xa, một ngày mới, đã tới.

Thay đổi ý phục, nàng đi lặng lẽ xuống dưới lầu, chuẩn bị bữa sáng cho mọi người.

Trong tủ lạnh có đầy đủ thức ăn, nàng nghĩ cha mẹ có thể ăn bữa sáng nàng tự làm, tâm tình lập tức tốt hơn nhiều. Tối hôm qua một đêm không ngủ, sắc mặt của nàng có chút tiêu tụy, ở phòng bếp nấu nướng một hồi sau, nàng cảm giác đầu mình có chút choáng váng.

Đem bữa sáng bung lên bàn, chống đỡ thân hình đi tới bên ghế sa lon nghỉ ngơi, cái đầu nàng bây giờ thật đau nhức.

Nằm trên ghế sa lon nghỉ ngơi một lát, chợt nghe có tiếng bước chân của người xuống lầu, nàng lập tức đứng dậy hướng cầu thang nhìn lại, Trương Tuấn lúc này đã thay quần áo, chuẩn bị đi ra ngoài.

Hắn đi đến phòng khách, nhìn thấy bữa sáng đã được bày biện trên bàn, khoe miệng nhếch lên nói: “Ta quên mất là người có thể làm bữa sáng.”

Nàng giật giật miệng, muốn nói gì, nhưng nửa ngày cũng không nói được chữ nào, cúi mặt xuống nhìn chăm chăm vào mặt đất.

Hai người lại lâm vào trầm mặc, Trương Tuấn nhắc chân hướng bàn ăn đi đến, ngồi xuống, bắt đầu dùng cơm.

Lúc này đại đội trưởng Vận cùng Lâm Kiều Ngan cũng đều rời giường, nhìn thấy bữa sáng Liên Tịch Tịch làm cho họ, trên mặt lập tức lộ ra nụ cười hài lòng.

Thật ra là bọn họ lo gia đình Trương Tuấn là nhà giàu, sợ con gái của mình không xứng với nhà bên đó, không hòa thuận được với mẹ chồng. Bây giờ nhìn thấy hai vợ chồng con gái mình chung sống hòa thuận, trách nhiệm của người vợ được con gái làm cho thỏa đáng, sự nặng nề trong lòng cuối cùng cũng bỏ xuống được.

Dùng qua bữa sáng, Trương Tuấn liền dẫn Lâm Kiều Nga cùng đại đội trưởng Vận ra ngoại ô thành phố tới một bệnh viện tư nhân cao cấp, Liên Tịch Tịch muốn đi theo đi, nhưng bị Trương Tuấn ngăn cản, nàng không dám phản kháng, nàng biết rõ, hiện tại chỉ có mình hắn có thể cứu mẹ của mình thôi.

Rung rung nước mắt nhìn Trương Tuấn lái xe đi, Lâm Kiều Nga trước khi đi còn nói, sống với Trương Tuấn thật tốt, hi vọng khi nàng xuất viện, có thể nghe được tin tốt từ trong bụng Liên Tịch Tịch tin tốt.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 23

Tin tức tốt? Nàng cười khổ, đối với nàng bây giờ mà nói, có thể thoát ly khỏi ngôi nhà này, mới xem như tin là tức tốt. Xoay người trở lại trong phòng, ngôi nhà to như thế, mà bây giờ lại chỉ còn lại có một mình nàng.

Ngồi xuống sa lon, cầm lấy gối mà vùi mặt thật sâu vào, cho đến khi không thể hít thở, nước mắt chậm rãi chảy ra, trong nháy mắt liền đem gối thấm ướt, nhưng không có dấu hiệu dừng lại.

Hiện tại nàng cảm thấy mình thật mê man và bất lực, nàng không tìm thấy lối thoát, nàng thậm chí không biết cuộc sống sau này của nàng sẽ như thế nào.

Cảm giác bây giờ đối với Trương Tuấn có thể nói là từ yêu mà biến thành sợ hãi.

Tuy bây giờ không biết hắn muốn gì, nhưng là chỉ cần một cái liếc mắt của hắn, nàng liền không tự chủ được toàn thân run rẩy, không dám ở trước mặt hắn mà ngẩng đầu lên. Nước mắt chảy khô, đột nhiên cảm thấy có chút mệt mỏi, nàng ngã xuống sa lon mà mơ màng ngủ.

Một giấc ngủ đến mặt trời về tây nàng mới tỉnh lại.

Đây là giấc ngủ an ổn nhất của nàng trong thời gian gần đây.

Duỗi thất lưng một cái, nàng đi vào phòng bếp, nghĩ bữa tối hôm nay ăn những thứ gì. Quan hệ hiện tại với Trương Tuấn làm cho nàng cảm thấy bị đè nén, nhưng chuyện đã xảy ra như vậy, dù muốn hay không thì nàng vẫn phải sống.

Từ từ suy nghĩ thông suốt, nàng ngược lại cảm thấy có chút may mắn. May mắn là trước khi đem thể xác và tình cảm cho hắn đã nhìn ra con người thật của hắn.

Mặt khác, cũng là sự phản bội, nhưng sự phản bội của Trương Tuấn không làm cho nàng chấp nhận được. Hắn làm cho người con gái khác mang thai con hắn, lại có tư cách gì mà trách cứ nàng vô tâm?

Có lẽ, hắn không thật sự yêu nàng.

Có lẽ, cho tới nay, hắn chỉ thích sự thuần khiết của nàng thôi.

Suy nghĩ cẩn thận, nàng cảm thấy thật bi ai. Vì cha mẹ của nàng, nàng nhất định phải cố gắng sống sót, trước khi làm rõ ý đồ của Trương Tuấn, nàng tuyệt đối không thể ngã xuống.

Ở trong nhà bếp loay hoay một hồi, nấu cho mình một bát mì, một hơi ăn xong, nỗi buồn đã vơi đi không ít.

Ăn xong cơm tối, nàng chuẩn bị đi đến vườn hoa đi dạo chút, hít thở không khí, kết quả là mới đi ra phòng khách, chuông cửa vang lên.

Trên màn hình đặt cạnh cửa hiện lên hình ảnh Nhượng Vân đang đứng ở cạnh cửa, nàng cúi đầu, thấy không rõ nét mặt của nàng. Mặc trên người là một chiếc váy dành cho phụ nữ có thai.

“Có chuyện gì không? Trương Tuấn bây giờ không có ở đây.” Nàng nhấp ống nghe, nói với Nhượng Vân đứng ở bên ngoài.

“Không sao, hắn có ở đây, ta với người nói chuyện.” Nhượng Vân ngừng đầu, thông qua máy nói với Tịch Tịch.

Do dự một chút, Liên Tịch Tịch nghĩ, nếu như muốn mình và Trương Tuấn nhanh chóng ly hôn, cần phải nhờ Nhượng Vân trợ giúp. Vì vậy, nàng liền mở khóa, mở cửa cho Nhượng Vân.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 24

Nhượng Vân vào phòng, đầu tiên là nhìn quanh một lần, cuối cùng mới nhìn qua Liên Tịch Tịch.

“Cái phòng này rất đẹp.”

Đây là câu đầu tiên mà Nhượng Vân nói khi vào nhà, ánh mắt gắt gao chăm chăm vào Liên Tịch Tịch.

“Người có gì muốn nói với ta?”

Nàng không có ý định hùa theo câu Nhượng Vân nói, đi đến trong phòng bếp rót một ly nước sôi để nguội đưa cho Nhượng Vân, Liên Tịch Tịch lạnh nhạt mở miệng hỏi.

“Ta hi vọng người có thể cùng Trương Tuấn ly hôn. Như người đã thấy, bụng của ta đã mang thai 1,2 tháng. Người nói, nếu như bụng ta lớn hơn chút, chạy tới trước mặt cha mẹ Trương Tuấn nói đây là cháu của Trương gia, người đoán 2 người đó nghĩ như thế nào?”

Tiếp nhận ly nước Liên Tịch Tịch đưa, nàng không có uống một ngụm, mà trực tiếp đặt trên bàn trà phòng khách, ngồi xuống ghế sa lon, nói. Nghe được lời của nàng, Liên Tịch Tịch châm chọc cười, đứng dậy, đi đến cửa sổ thủy tinh bên cạnh phòng khách, bên ngoài, cây tường vi ra hoa nở rộ thật đẹp. Nàng nhớ rõ cây tường vi này là nàng cùng Trương Tuấn cùng trồng nên, chỉ tiếc hiện tại cảnh còn mà người thì thay đổi.

“Như thế nào? Người không nói lời nào là có ý gì? Người nghĩ rằng ta và người sẽ không làm như vậy sao?” (k hiểu câu này NV muốn nói gì @@)

Thái độ Liên Tịch Tịch làm cho Nhượng Vân nhiều ít có điểm cảm tức, nàng hôm nay tới chính là khiêu khích, nàng cho rằng Liên Tịch Tịch sẽ kích động, nhưng hiện tại là Liên Tịch Tịch không để nàng vào mắt, nàng không thể không hoài nghi, sự uy hiếp của nàng không biết có tác dụng hay không.

“Bá phụ bá mẫu chắc 2 tuần sau mới ở Hawai trở về, đến lúc đó, bụng của người hẳn là cũng đủ lớn rồi, nếu như người có thể xác định trong bụng là bé trai, ta nghĩ bọn họ sẽ rất thích.”

Liên tịch tịch cười nhạt một tiếng, biểu lộ cũng đủ mỉa mai thiên hạ (ý ở đây là LTT giống như một vị hoàng hậu đầy khoan dung với mấy vị tiểu thiếp của tướng công mình ==!), nàng không có tức giận, không có tức giận, càng không có hét to hay không kiềm chế được tâm trạng.

Nhượng Vân bị phản ứng của Liên Tịch Tịch dọa ngây người, ánh mắt của nàng híp lại, mang theo một tia hoài nghi giọng điệu hỏi:

“Người đây là ý gì?”

“Ta rời khỏi, chúc phúc người cùng Trương Tuấn. Chỉ cần người có biện pháp để cho ta cùng Trương Tuấn ly hôn.”

Nàng xoay người, đi đến trước mặt Nhược Vân nhẹ nhàng hít một hơi, sau đó lại nói:

“Có lẽ, người cũng giống ta, cũng không thể hiểu rõ hần.”

“Người có ý tứ gì? Người cho là người có thể nhìn thấy suy nghĩ của hần? Ta khuyên người tự có ý thức rời đi, sớm đi cùng Trương Tuấn ly hôn, đến lúc đó làm cho Trương Tuấn không nhớ người rồi, người lại trở lại.” (chém >.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 25

“Hừ. Bây giờ người rất đặc ý? Theo ta được biết, Trương Tuấn mấy hôm nay đều ở bên ngoài, hôm qua mới về nhà, nhày tân hôn của người thật vui về nhà.”

Đột nhiên, Nhược Vân như là nhớ ra cái gì, nàng giận quá thành cười nói.

” Thì thế nào?” Liền Tịch Tịch nghe vậy, ngẩng đầu hỏi ngược lại.

“Người không muốn biết mấy ngày hôm nay hần ở đâu à?”

Nhìn thấy Liền Tịch Tịch tựa hồ đối với chuyện này có điểm hứng thú, Nhược Vân thay đổi biểu lộ, vũ mị cười nói.

“Người rất yêu hần? Nếu quả thật yêu hần, người hần phải có biện pháp kéo hần về bên người người đi?”

Nàng không muốn biết, nàng cũng không muốn biết, bắt vớ chuyện gì của Trương Tuấn đều không có liên quan gì tới nàng. Lắc đầu, Liền Tịch Tịch đem chiếc nhẫn kim cương trên ngón tay vô danh tháo xuống đưa tới trước mặt Nhược Vân :

“Ta biết rõ, người rất cần hần, hiện tại, ta có thể mang hần tặng cho người.”

“Hừ. Người có ý tứ gì? Muốn khoe khoang à? Liền Tịch Tịch, người đừng quá đặc ý, ta sẽ không buông tay buông tay Trương Tuấn, ta sẽ tranh với người cho đến cùng, cho dù mọi người mắng chửi ta là đồ vô sỉ, nhưng vì đứa bé trong bụng, ta nhất định sẽ không buông tha cho .”

Hai mắt Nhược Vân không hề rời khỏi chiếc nhẫn trong tay Liền Tịch Tịch, Nhược Vân hiểu rõ ý nghĩa của chiếc nhẫn đó. Nàng (NV) rất yêu Trương Tuấn, nhưng, Trương Tuấn lại đem món trang sức đại biểu cho tâm hần đeo vào tay người khác, nàng rất đau lòng, nhưng sẽ không buông tha cho.

Nghe Nhược Vân nhắc tới con của nàng, Liền Tịch Tịch nhìn vào phần bụng của Nhược Vân, đột nhiên nàng nghĩ, nếu như mình đã thất thân, bây giờ đối mặt với Nhược Vân, biểu lộ cùng tâm trạng của nàng còn như vậy sao?

Đột nhiên cảm thấy châm chọc không thôi, bởi vì tâm tình chuyển biến, làm cho thái độ đối với mọi sự việc đều thay đổi. Tình cảm mà nàng dành cho Trương Tuấn là như thế nào, chính nàng bây giờ cũng không rõ.

Ánh nắng cuối cùng trong ngày đã biến mất, cả phòng khách không có mở đèn mà có vẻ có chút âm đạm, Nhược Vân biết rõ nếu hiện trạng bây giờ cứ tiếp diễn, chuyện này cũng không cho ra kết quả gì.

Kỳ thật Nhược Vân biết rõ mình không có tư cách ép Liền Tịch Tịch nhượng bộ, nhưng , vì con của nàng, nàng không thể không phát huy những việc mà vai thứ ba làm, chính là dùng đứa bé, uy hiếp Liền Tịch Tịch.

Chỉ là, nàng không biết, hiện tại Liền Tịch Tịch cũng đồng dạng là gặp uy hiếp.

Thành phố Z, tại tòa nhà cao 88 tầng (cao dữ ==!), đèn đêm vừa mới bật lên, một dáng người đứng bên cửa thủy tinh ở trên cao, nhìn xuống phía dưới ngắm nhìn cảnh đêm.

Trong tay là một ly rượu thủy tinh, chất lỏng màu đỏ đậm nhẹ nhàng lay chuyển, mang theo một vẻ đẹp mê hoặc người, đang tản ra mùi vị trong không khí.

“Lee, cuối cùng thì dự án này cũng hoàn thành tốt đẹp, Thường Hoàng Khí Xứng cuối cùng đã bị chúng ta nắm, chắc bây giờ Hoàng lão nhân Triệu Hường biết xí nghiệp của hần bây giờ rơi vào tay người khác chắc rất tức giận nha, có thể tức giận đến nổi nhảy lầu tự vẫn đi chăng .”

Chương Hiền dung đưa ly rượu trong tay, đi đến sau lưng Lý Triệt, cười nói.

“Thường Hoàng nếu không phải bị chúng ta thu mua, phỏng chừng ngày mai sẽ bị bốn thằng con trai kia xâu xé. Chẳng phải bây giờ chúng ta giữ cho tâm huyết của hân còn nguyên vẹn hay sao ?”

Khỏe miệng nhếch lên một đường cong xinh đẹp, dưới tấm kích trong suốt, cặp mắt kia giống như một đại dương mênh mông.

“Lee, người lúc nào cũng có thể có một lý do hợp tình hợp lý để chúng ta làm việc này.”

“Chúng ta cũng không phải hiểu ý của người khác sao.”

Thanh âm 2 ly thủy tinh chạ vào nhau, hai người nhìn nhau cười, biểu lộ đều phi thường vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 26

Đêm hôm đó, Trương Tuấn đến nửa đêm mới về. Liên Tịch Tịch ngồi ở trên ghế sa lon chờ anh.

Cô muốn biết bệnh tình mẹ của cô thế nào, có hay không nguy hiểm tánh mạng.

Cửa bị đẩy ra, cô phản xạ theo liền đứng dậy, nhìn về cửa.

Trương Tuấn đi vào, bất quá là bị một cô gái nâng vào.

“Anh. Anh ta uống rượu nhiều quá, tôi đưa anh ta trở về.”

Cô gái kia xem tuổi không quá hai mươi, trên mặt trang điểm nhẹ, mái tóc đen dài thẳng mượt buông xuống trước ngực, trên mắt phủ một lớp phấn mắt hồng nhạt, lông mi dài nhẹ chớp, một vẻ đẹp làm rung động người.

“Cám ơn cô đưa anh ta trở về.”

Liên Tịch Tịch không suy nghĩ gì nhiều về thân phận cô gái xinh đẹp trước mắt này, cô đi lên phía trước muốn đỡ lấy Trương Tuấn, kết quả lại bị Trương Tuấn dùng sức đẩy, đem cô đẩy ngã trên đất.

“Đừng đụng vào tao , con tiện nhân này. Mày xem cô gái trước mặt mày, cô ta chẳng phải rất thanh thuần? Có phải rất giống đứa hạnh của cô? Tao cho mày biết, cô ta chính gái đi bán, nhưng cô ta so với mày thành thực, ít nhất cô ta biết mình giá trị bao nhiêu tiền.”

Trương Tuấn chỉ vào Liên Tịch Tịch quát.

Sau đó, quay sang, men say mà mờ mịt nhìn cô gái bên cạnh:

“Cô. Cô nói cho cô ta biết. Ta tốn bao nhiêu tiền bao cô đêm nay.”

“Tiền. Tiền sinh.”

Cô gái nhìn Trương Tuấn, môi có chút phát run.

Tối hôm nay là bọn họ tại quán bar quen biết nhau, khi cô lần đầu tiên nhìn thấy anh, liền bị suất khí của anh hấp dẫn.

Cô cầu nguyện , cổ chủ đêm nay của mình sẽ là anh, sau đó, trời cao tựa hồ nghe được nguyện cầu của cô, anh đi tới bên cạnh của cô, sau đó anh uống rất nhiều rượu, cô nghĩ cùng anh uống, lại bị anh ngăn cản.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.1 - Chương 27

“Như thế nào? Cô theo ta về đến nhà, còn có bận tâm thế diện sao? Cô yên tâm, vợ của ta sẽ không để ý đến cô, cô ta cũng không hơn cô nhiều gì.”

Trương Tuấn nhắm mắt lại, nhìn cô gái bên cạnh, tựa tiểu phi tiểu mà nói.

Từng chữ từng câu của anh, đối với Liên Tịch Tịch mà nói, đều là một loại hành hạ cô.

Nhục nhả của anh, cô đã sống bao nhiêu năm như thế mà mà câu nói của anh đánh thẳng vào trái tim cô ... Giấc mơ về tương lai bị anh hoàn toàn đánh nát, anh làm cho cô cảm giác mình chính là người phụ nữ dơ bẩn nhất trên đời. Cô bé kia không có lên tiếng, cô không dám giương mắt nhìn Liên Tịch Tịch.

Cô cảm thấy đau long thay cho người phụ nữ gầy yếu trước mặt này, cô không rõ, người đàn ông này tại sao đối xử tệ bạc đối với người vợ của anh.

“Trương Tuấn.Anh. Anh uống say.”

Liên Tịch Tịch nhìn ra xấu hổ trong mắt cô gái kia, cô muốn đỡ lấy Trương Tuấn, giải vây cho cô gái, nhưng Trương Tuấn nói qua, không cho cô đụng anh, vì vậy, cánh tay đưa lên lại dừng lại.

“Say? Tôi thật say à, nếu vậy thì sẽ không nhận ra cô nha.”

Anh cười lớn một tiếng đem cô gái trẻ ôm thật chặt vào trong ngực, sau đó hướng tới ghế sa lon.

“Tiên. Tiên sinh.”

Cô bé kia không nghĩ tới Trương Tuấn lại đột nhiên ôm mình, cô có chút kinh ngạc muốn đẩy anh ra.

Nhưng Trương Tuấn rất nặng, đè lại chân cô bé, sau đó quay đầu nhìn Liên Tịch Tịch nói:

“Người đàn ông kia, cũng làm như vậy với cô à?”

Liên Tịch Tịch nhìn một màn trước mắt, xấu hổ quay mặt đi, cô che miệng của mình, không muốn mình khóc ra thành tiếng. Trương Tuấn muốn cho cô thêm một phần thống khổ trong trí nhớ của cô sao? Anh hận cô đến như vậy ư?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 28

"Làm sao vậy? Cô không dám nhìn? Hay là không thích xem?"

Anh cười đến tà ác, ngón tay nhẹ nhàng sờ vào ngực của cô gái trẻ, sau đó giựt mạnh, dây áo cứ như vậy mà đứt. Liên Tịch không còn chút dũng khí nào đứng tại đây, cô không biết tiếp theo mình sẽ nhìn thấy cảnh gì, dĩ nhiên rằng cảm tình của cô dành cho Trương Tuấn đã bị vùi sâu vào trong tầng tầng lớp lớp bụi của trái tim.

Cô không phải là hạnh phúc của anh, từ đầu cho đến cuối đều không phải. Xoay người, cô chuẩn bị đi lên lầu, đem không gian dành lại cho 2 người đang triền miên kia.

Nhưng khi cô vừa di chuyển bước chân, âm thanh lạnh lùng phía sau lưng liền vang lên.

"Cô thử bước đi đi."

Khuôn mặt Trương Tuấn lúc này làm cho người ta cảm giác được sự lạnh lẽo xung quanh, vẻ mặt chán ghét anh đẩy ra nữ nhân trước ngực, bước chân loạng choạng từng bước từng bước hướng tới chỗ Liên Tịch Tịch.

Cô dừng bước, chậm rãi quay đầu, tuy đã nửa đêm, nhưng phòng khách lại rất to nên trong phòng có chút ánh sáng.

Cô có thể nhìn thấy được một chút khuôn mặt hơi đỏ của Trương Tuấn và những nét trên khuôn mặt đó. Mùi rượu bay vào mũi cô khiến cho cô cảm thấy khó chịu.

Một tay liền đem cằm cô bắt được, đôi mắt từ thân hình cao lớn nhìn xuống cô với ánh mắt khinh miệt.

"Không muốn nhìn xem chồng cô làm thế nào mà chinh phục phụ nữ ư?"

Khuôn mặt anh đầy men say, ánh mắt mông lung mà nhìn cô, thân thể đứng không vững vàng.

"Trương Tuấn, anh đừng như vậy. Tôi."

Cô muốn gờ tay ra đỡ lấy anh, nhưng thử vài lần, lại phát hiện phí công. Nhìn hai mắt đỏ lên của anh, không biết chút nữa anh sẽ gây ra chuyện gì nữa.

Cô gái trẻ nằm trên ghế sa lon, tựa hồ cũng ý thức được tình huống không đúng, cô từ trên ghế salon đứng lên, sửa sang lại quần áo của mình, sau đó trừng to mắt nhìn hai người đang giằng co.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 29

"Cô, tới đây."

Trương Tuấn cảm giác được cô gái trẻ kia đang nhìn mình, anh đột nhiên quay đầu, ra lệnh với cô.

Cô bé kia suýt chút nữa nhảy dựng lên, cô do dự một chút, rồi chậm rãi tiến về phía anh.

"Cởi quần áo ra."

Anh nở nụ cười lạnh, sau đó tiếp tục ra lệnh.

Liên Tịch Tịch nghe vậy, con mắt ngạc nhiên trừng to ra nhìn Trương Tuấn, cảm giác chán ghét bắt đầu sinh ra trong cô.

Cô gái kia hiển nhiên không ngờ tới là Trương Tuấn bảo cô cởi quần áo, cô lặng người nửa giây, quay mặt nhìn về phía Liên Tịch Tịch, như là hướng cô hỏi thăm ý kiến, hoặc là cầu cứu.

"Đù, Trương Tuấn, em van cầu anh không cần phải làm như vậy, để cô ấy đi đi."

Kiểm nén không được nội tâm đầy vò, Liên Tịch Tịch nhẹ giọng mở miệng, cô biết rõ Trương Tuấn làm nhiều chuyện như vậy chỉ là vì trả thù cô.

Nhưng so với cô thì anh được nhiều hay ít vào việc này?

So với tâm của cô đã mất đi, thì việc làm của anh gây thêm bao nhiêu khổ đau cho anh?

Anh dựa vào cái gì mà đối với chính mình như vậy?

"Cho cô ta đi? Cô thay thế cô ta sao?"

Trương Tuấn không nhìn cô gái kia nữa, anh đem ánh mắt tập trung vào Liên Tịch Tịch, nhìn chăm chăm cô.

Nếu như lời nói của anh có thể khiến người khác chết đi, thì có lẽ bây giờ Liên Tịch Tịch đã đi xuống Âm phủ.

"Cô đi đi."

Liên Tịch Tịch không có trả lời Trương Tuấn, cô về mặt bình tĩnh mà nói với cô gái trẻ.

Cô bé kia như được đại xá, 2 hàng lông mày khẽ giãn ra, nhưng, lập tức lại nhú mày:

"Có thể.Nhưng mà."

"Như thế nào?"

Bộ dạng do dự của cô gái khiến Liên Tịch Tịch có chút nghi hoặc.

Trương Tuấn thì hai tay ôm ngực nhìn hai người trước mắt, ánh mắt của anh đã hoàn toàn mê ly, không có tiêu cự, rất hiển nhiên, rượu cồn đã phát huy tác dụng, kích thích đầu óc của anh.

"Vị tiền sinh này.uhm.chuyện tiền bạc. Còn. Còn không có."

Cô gái do dự sau nửa ngày, cuối cùng nhỏ giọng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 30

"Bao. Bao nhiêu tiền?"

Nói ra ba chữ đó, Liên Tịch Tịch cảm thấy đặc biệt si nhục, cô không biết cô bé kia nghe thấy câu này sẽ có cảm giác như thế nào. Cô nằm mơ cũng không nghĩ đến, sẽ có ngày mình thay ông xã phong lưu của mình trả tiền bao gái.

"Tiền vé xem phim buổi tối là năm trăm, bao. Bao đêm là một ngàn. Vị tiên sinh này lúc đó Nói là Bao đêm"

Giọng cô bé kia nhỏ dần, có lẽ, cô cũng hiểu được si nhục a. Bán đứng thân thể, sau đó hướng một phụ nữ đòi hỏi tiền công, cô bắt đầu âm thầm hối hận khi đi theo người đàn ông này tới đây.

Trương Tuấn nghe vậy, cước bộ tập tễnh đi đến trước mặt cô gái, chia về phía cô gái mà nói với Liên Tịch Tịch:

"Cô ta là không phải so với cô tiện nghi nhiều hơn?"

Nói xong, dưới đôi mi mềm mại, nặng nề ngã trên mặt đất. Liên Tịch Tịch bị dọa sợ, không biết anh vì sao đột nhiên ngã xuống, đang chuẩn bị tiến lên đỡ lấy anh, cô bé kia mở miệng nói:

"Anh không sao đâu, hẳn là uống rượu quá nhiều, nên say."

Nghe được lời của cô, Liên Tịch Tịch nhẹ nhàng thở ra, cô ngồi xổm người xuống, đem ví tiền Trương Tuấn lấy ra, sau đó đem vài tờ tiền còn lại trong đó ra, toàn bộ đều giao cho cô bé kia:

"Cô đi đi."

Cô gái nhận tiền, mặt đỏ như cà chua, cô ta sững sờ nhìn Liên Tịch Tịch hai giây, sau đó xoay người, đi ra cửa.

Trong phòng, sau khi cô gái kia đi thì an tĩnh lại, chỉ nghe được tiếng hít thở đều đều của Trương Tuấn, cùng Liên Tịch Tịch u oán thở dài.

Nhìn xem khuôn mặt ngủ say của Trương Tuấn, nằm ở trên mặt thảm, trên mặt anh đỏ ửng còn chưa tán đi, ở gần anh, mùi rượu càng nặng.

Anh lớn lên xác thực rất tuần tú, loại công tử nhiều tiền như anh, muốn có dạng phụ nữ nào thì có dạng đó.

Liên Tịch Tịch đột nhiên cảm giác mình rất ngu, cô cho tới bây giờ đều không hỏi qua chính mình, Trương Tuấn rốt cuộc là vì sao mà thích cô.

Bây giờ nghĩ lại, có lẽ cái mà Trương Tuấn yêu, chẳng qua là cái trinh tiết của cô.

Đáy lòng bi thương vô hạn, cô lập tức cảm giác rằng nhiều năm như vậy, xem ra là sống vô dụng rồi.

Nguyên lai có đôi khi khờ dại quá mức, thật sự ngu xuẩn.

Lắc đầu, đem những ý nghĩ dư thừa vứt bỏ sau đầu, cô đang chuẩn bị đứng lên, lên trên lầu lấy cái chăn đắp cho Trương Tuấn.

"Tịch Tịch. Không cần phải đi. Anh yêu em như vậy."

Giống như bị bóng đè, giống như bị ma chú咒, thanh âm Trương Tuấn đột nhiên bay vào lỗ tai của cô, mắt cá chân của cơ cũng bị Trương Tuấn cầm chặt.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Q.1 - Chương 31

Cả người Liên Tịch Tịch cứng lại, có chút kinh ngạc quay đầu nhìn Trương Tuấn nằm trên mặt đất. Đôi mắt của anh nhắm chặt, trong miệng thì thảo cái gì đó. Áo sơ mi luôn thẳng thì bây giờ lại đầy nếp gấp, nút cài cổ áo mở rộng ra, vì anh uống rượu, nên cổ của anh đỏ hỏn lên, trên ngực cũng vậy.

"Trương Tuấn."

Cô ngồi xổm xuống, thử gọi tên anh, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng dòi đi bàn tay đang nắm chặt cá chân của cô.

"Tịch Tịch.Anh yêu em nhiều thật mà."

Đột nhiên, Trương Tuấn tỉnh lại, mở to hai mắt nhìn người trước mắt, trong nháy mắt anh nâng người ngồi dậy, rồi bất chợt hướng tới Liên Tịch Tịch. Liên Tịch Tịch lại không nghĩ tới hành động của anh, chưa kịp là gì ngoài hoảng sợ, thì đã bị Trương Tuấn ôm chặt vào lòng, sau đó bỏ nhào ra trên mặt đất.

Mùi rượu nồng nặc làm cho cô phải nhú mày, không phải là cô không thích mùi thơm tinh khiết của rượu, nhưng nếu là nồng độ quá nhiều, cô sẽ cảm thấy có chút gay mũi.

Lúc này Trương Tuấn đang nằm đè trên người cô, khiến cho cô không thể động dậy được.

Trương Tuấn giống như 1 con sư tử đang ngủ say, định ý cùng nhuệ khí của anh đã giảm xuống, đầu chôn thật sâu ở cổ Liên Tịch Tịch, như là muốn hít vào hương thơm trên người của cô.

"Trương Tuấn, anh tỉnh lại, đi lên giường ngủ đi."

Liên Tịch Tịch 1 lần nữa dùng sức đẩy Trương Tuấn, cô cũng không muốn nằm cả đêm trên mặt đất, mặc dù Trương Tuấn có thể là cái chặn lớn để cô đắp.

Đáng tiếc, lúc này Trương Tuấn đã hoàn toàn ngủ say, kích thích của rượu làm cho đầu óc của anh như cỗ máy ngừng hoạt động, trừ khi Liên Tịch Tịch có đủ khí lực có thể di chuyển anh, nếu không, đêm nay, sợ là cả đêm chỉ có thể chịu thiệt.

Cần cấn môi, Liên Tịch Tịch có chút uể oải, cô không biết bây giờ đang xảy ra chuyện gì, hôm nay hành vi phóng đảng của Trương Tuấn chính là đang trả thù cô.

Nhưng, chính anh có 1 lòng chung thủy với cô?

Chẳng lẽ tâm tư của những công tử nhà giàu đều như vậy, chỉ cho châu quan phóng hỏa, không cho dân chúng đốt đèn sao? (câu này ta không hiểu cho lắm nên để nguyên)

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 32

Kết quả đêm hôm đó, Liên Tịch Tịch bị Trương Tuấn đè nặng ở trên sàn nhà phòng khách mà ngủ một đêm. Đợi cho tới khi cô tỉnh lại, cảm giác được xương cốt đều mệt rũ rồi.

"Đây là bản lĩnh của cô sao?"

Mở mắt ra, nhìn thấy khuôn mặt phóng đại của Trương Tuấn, ánh mắt như cũ là khinh thường, cái này khinh thường bên trong còn mang theo một loại hèn mọn chán ghét.

"Anh nói cái gì?"

Cô cảm giác mình đầu rất đau, tối hôm qua làm sao mà cô lại ngủ? Cô như thế nào quên người chồng bên cạnh mình là một phần tử khủng bố ?

"Cho dù cô hao tổn tâm cơ, tôi sẽ không cho cô cái mà cô muốn đâu, tiện nữ nhân."

Đây chính là kết luận của anh đối chuyện xảy ra tối hôm qua.

Đúng vậy, anh sẽ không tha cho cô.

Khi anh đứng dậy, cô chỉ cảm thấy toàn thân chột nhẹ, sự đau nhức của cơ thể đánh thẳng lên tế bào não của cô, làm cho cô không thể động dậy.

"Bây giờ tốt nhất là cô ở nhà cho tôi, bất cứ khi nào tôi trở lại đều phải thấy cô, nếu như tôi không thấy, mẹ của cô sẽ bị căn bệnh trong đầu đó hành hạ cho đến chết, hiểu chưa?"

Âm thanh lạnh lùng từ địa ngục tới, anh đứng ở trước mặt cô mắt nhìn xuống cô, bộ dáng hèn mọn của cô làm cho tâm tình anh tốt hơn, tưởng tượng

cảnh tượng đùa giỡn cô, giống như dễ dàng bóp chết một con kiến, khóe miệng của anh không tự giác nổi lên vẻ đắc ý cười lạnh.

Lúc anh ra khỏi cửa cô vẫn chưa đứng dậy được.

Cả đêm áp bách làm cho máu toàn thân cô không thông, thân thể chậm rãi khôi phục, một hồi nhức mỏi, làm cho cô rất khó chịu.

Nhìn bóng lưng anh rời đi, quyết tuyệt đến làm cho lòng của cô chìm vào đáy biển, cô sẽ không ôm bất cứ hy vọng nào đối với anh, không bao giờ nữa.

Nhưng mà, bệnh tình của mẹ nên làm cái gì bây giờ?

Anh vừa mới uy hiếp cô, rất rõ ràng, chính là lấy bệnh của mẹ cô ra uy hiếp cô.

Cô nên làm cái gì bây giờ? Làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 33

Thành phố Z. Hội trường của quán rượu năm sao, sa hoa và tráng lệ.

Một đám công tử nhà giàu quần áo trắng tắp, nhà giàu danh viện tề tụ tại nơi này.

Phía trước hội trường treo tấm biển là đầu giá từ thiện.

Trên thực tế, ở trường hợp như thế này, tất cả mọi người ngầm hiểu lẫn nhau.

Ban đầu là từ thiện, nhưng khi trải qua sự rửa tội của giới thượng lưu và quý tộc, từ thiện chậm rãi biến thành tú trường, đã trở thành nơi mà các nhà giàu thi nhau khoe tiền tài và mỹ nhân.

Lý Triệt là người cuối cùng đi vào hội trường, anh ngồi ở hàng sau cùng, sắc mặt trầm tĩnh, không có bất kỳ biểu lộ.

Dưới cặp kính màu trà, con mắt của anh thâm thúy khiến người ta không hiểu anh đang nghĩ gì, cạnh chỗ ngồi của anh, chính là người ời anh mua một tòa nhà mới ra mắt thị trường - chủ tịch của công ty Cổ Chủ Mỹ Nhân: Trần Thắng.

"Không nghĩ tới đại danh鼎鼎 siêu cấp tinh anh M&A lại là người có tấm lòng từ thiện. Lee, anh đúng là làm cho người khác khó có thể phán đoán."

Ngữ khí Trần Thắng có chút ngoài ý muốn, ông cảm giác, cảm thấy bên người người nam nhân này, không giống với Lee trong truyền thuyết là chỉ cần tiền tài và nữ nhân.

"Chẳng lẽ Trần chủ tịch không làm từ thiện sao?"

Khóe miệng của anh phiệt qua một tia cười nhạt, mặt không đổi sắc hỏi ngược lại.

"Ha ha, có chứ, có chứ."

Bị Lý Triệt hỏi lại được có chút xấu hổ, Trần Thắng cười cười, sau đó không hề lên tiếng.

Ánh mắt Lý Triệt thủy chung chăm chăm vào bên trái phía trước anh, trong đầu không biết suy nghĩ cái gì.

Lúc bắt đầu đấu giá, Lý Triệt nhìn những người nổi tiếng kia ra giá nhưng anh lại không ra giá.

Trần Thắng bắt đầu có chút hoài nghi mục đích đến đây Lý Triệt là gì. Căn cứ suy đoán của ông, mục đích Lý Triệt đến đây không hề có, đến đây làm từ thiện, anh ta có thể ra giá. Chẳng lẽ anh ta muốn ngồi cả đêm sao ở đây sao?

"Tốt lắm, vật phẩm đấu giá cuối cùng hôm nay chính là vòng tay Giai Giai mỹ thực số lượng có hạn của chủ tịch phu nhân Vương Giai Giai nữ sĩ, mọi người không nên xem thường vòng tay thủy tinh này nha, nghe nói cái này, toàn cầu tổng cộng chỉ có ba cái, hai cái khác, một cái tại Ma Lạc Ca Vương Phi trong tay (cái này là bà nào vậy ==!), cái còn lại là do một người yêu thích thủy tinh bỏ ra giá thật cao mà mua về. Giá bắt đầu là năm mươi vạn, mọi người có thể bắt đầu ra giá."

Người dẫn vừa dứt lời, bên dưới mọi người bắt đầu nhao lên.

"Sáu mươi vạn."

Người ngồi bên trái phía trước Lý Triệt bắt đầu giờ bài ra giá.

Ánh mắt Lý Triệt rơi vào phụ nữ bên cạnh người nam đàn ông đó, anh khẽ nhủ mảy, người anh muốn nhìn không phải là người phụ nữ mà là người đàn ông kia.

"Sáu mươi mốt vạn."

Tiếp theo, lại có người bắt đầu ra giá.

"Tuần thiếu, em rất thích cái vòng tay này nha, anh nhất định lấy nó về cho em nha."

Người phụ nữ đó làm nũng với người nam nhân, mắt cô ta không ngừng nháy, bộ dạng thật đúng là điếm đàng đáng yêu. Mà người đàn ông kia, chính là người đang có tâm hồn – Trương Tuấn.

Trương Tuấn nghe được lời nói của người phụ nữ bên cạnh, đưa tay捏 má đáng yêu của cô:

"Yên tâm, anh sẽ không để nó chạy ra khỏi bàn tay của em đâu."

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 34

Lời nói của Trương Tuấn cùng với người kia đều bay vào trong lỗ tai người ngồi sau lưng chính là Lý Triệt, anh vừa nhủ đôi lông mày rồi nở nụ cười, nụ cười trên mặt anh khiến không hiểu anh đang nghĩ gì.

"Chương Hiền, tôi có nhận làm người không?"

Anh có chút nghiêng đầu, hướng trợ thủ Chương Hiền ngồi ở bên phải hỏi.

Chương Hiền mỉm cười, tầm mắt theo hướng Lý Triệt nhìn lại, sau nửa ngày, anh mới khẳng định gật đầu nói:

"Không có nhận làm, xác thực là anh ta."

"Một trăm vạn."

Đây là cái giá đầu tiên mà Lý Triệt ra trong đêm nay, đã không lên tiếng nhưng một khi lên tiếng thì sẽ làm cho người khác bất ngờ.

Trần Thắng ngồi bên trái Lý Triệt nghe vậy liền xoay đầu lại nhìn, mặc dù ông đã chuẩn bị xong tiền, bất quá, đem một trăm vạn để mua một vòng tay trang sức bằng thủy tinh, thì bây giờ không biết nên hình dung tâm tình của lão như thế nào.

Phía trước Trương Tuấn nghe vậy, trong nháy mắt quay lại đầu nhìn Lý Triệt ở sau lưng, mà cô gái bên cạnh anh thì không hề lên tiếng, vừa mới còn tràn ngập hi vọng ánh mắt thoáng cái tựa âm đạm.

"Tuần thiếu, hay là thôi đi, kỳ thật, em cũng không thích cái vòng đó lắm."

Cô cắn cắn môi, bộ dáng đặc biệt vô tội đáng thương, biểu lộ rằng mình phải từ bỏ thứ à mình yêu thích.

"Một trăm mười vạn."

Không biết có phải là không muốn để cho mỹ nhân thất vọng hay là khoe tài sản của mình, Trương Tuấn không hề nhượng bộ chút nào bắt đầu hô giá.

Trên mặt nở nụ cười nhẹ, Lý Triệt hai tay ôm ngực, cúi đầu trầm ngâm một lát, trước khi người dẫn chương trình gõ búa, lớn tiếng nói:

"Một trăm năm mươi vạn."

Cái giá này vừa ra, hầu như là mọi người đều nhìn về bên phía này.

Người chủ của vòng tay – Vương Giai Giai liền đứng dậy nói:

"Cảm ơn ái tâm của vị tiên sinh này, hôm nay tôi thay mặt cho những đứa bé bị bệnh bạch cầu cảm ơn ngài rất nhiều."

"Một trăm năm mươi vạn lần thứ nhất, còn người nào ra giá cao hơn không?"

Người dẫn bắt đầu hét lớn hơn.

Mọi người tựa hồ cũng không có ngờ tới, một vòng tay thủy tinh mà lại có giá 150 vạn, nhưng điều mọi người hiếu kì, người ra giá này là ai, Trương Tuấn có theo nổi không?

"Một trăm sáu mươi vạn."

Có lẽ là do không muốn chịu thua, bộ dạng Trương Tuấn lúc này giống như là phải lấy được nó.

Cùng lúc đó, những người vùng tiền như rác ở hội trường bắt đầu hưng phấn, tất cả cùng đang chờ đợi, chờ xe ai sẽ là người cuối cùng ra giá cho chiếc vòng này.

"Tốt, hiện tại thì chiếc vòng tay có giá 160 vạn do Trương tập đoàn Trương Tuấn ra giá. Một trăm sáu mươi vạn, có người còn ra giá cao hơn không? Vòng tay tinh xảo số lượng có hạn, xin hỏi người vừa ra giá kia còn ra giá nữa không? Một trăm sáu mươi vạn lần thứ nhất, một trăm sáu mươi vạn lần thứ hai."

Theo âm thanh cao vút của người dẫn, ai cũng có thể thấy được tâm chủ nhân của vòng tay này.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 35

"Bốn trăm vạn."

Hừ lạnh một tiếng, Lý Triệt lần nữa ra giá, lúc này Chương Hiền mới cảm thấy kì lạ.

"Bốn trăm vạn rồi, trời ạ, vị tiền sinh này thật sự rất có lòng nhân ái, trực tiếp liền ra 400 vạn. Trương tiền sinh còn muốn ra giá sao?"

Người dẫn nghe thấy số tiền như vậy, cũng có chút hưng phấn hơn. Một câu nói của anh, trực tiếp làm cho ánh mắt tất cả mọi người đều dồn vào trên người Trương Tuấn.

Lúc này Trương Tuấn có cảm giác đâm lao phải theo lao rồi, anh không nghĩ tới chỉ là ột vòng tay thủy tinh thôi, vậy mà có giá cao như vậy. Gương mặt có chút trắng bệch ra, rồi lại đỏ lên, anh quay đầu nhìn cô gái bên cạnh, cô ta lúc này an tĩnh không ít, có lẽ là đã hết hứng thú với vòng tay này.

"Bốn trăm vạn lần thứ nhất. Trương tiền sinh, đây là vật có số lượng có hạn nha, một khi bỏ lỡ, cả đời này sẽ không có cơ hội lần nữa."

Người dẫn không biết có phải hay không nhìn ra Trương Tuấn do dự, anh tiếp tục lớn tiếng nói.

Hai tay nắm thật chặt, trong nội tâm Trương Tuấn quả thật có chút do dự, sao có thể không do dự, lúc cha mẹ của anh đi đã đem công ty cho anh quản lý, lúc này tài chính của công ty đang có chút vấn đề nhỏ, nếu như anh hào khí mua vòng tay về, thì bốn trăm vạn cũng không phải là con số nhỏ.

"Bốn trăm vạn lần 2. Không ai ra giá sao?"

Thanh âm người dẫn lần nữa vang lên, làm cho nội tâm Trương Tuấn phiền muộn một chút.

"Bốn trăm vạn."

Lần thứ ba còn chưa nói ra miệng, Trương Tuấn đã từ trên ghế đứng lên, quay đầu nhìn Lý Triệt, Lý Triệt thì khiêu khích nhìn anh lại, anh lập tức cảm thấy đầu nóng lên, lập tức giơ thẻ trong tay lên:

"Bốn trăm năm mươi vạn."

"Tốt, Trương tiền sinh đã đem giá nâng lên bốn trăm năm mươi vạn, bốn trăm năm mươi vạn, còn có người ra giá sao?"

Người dẫn kích động đem giá nói ra, lập tức cả hội trường vang lên tiếng vỗ tay.

Lý Triệt cười nhạt một tiếng, rồi nói với Trần Thắng cùng Chương Hiền:

"Đi thôi."

Sau đó đứng dậy đi tới cửa.

Trần Thắng hoàn toàn bị Lý Triệt làm cho một hồi không hiểu, bất quá, ông cũng không có hỏi nhiều, theo Lý Triệt cùng đi ra .

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 36

“Tuấn thiếu, cảm ơn anh, anh thật là tốt với người ta quá đi.”

Khi mỹ nhân thấy vòng tay thuộc về mình thì hai mắt nhìn Trương Tuấn nháy vài cái, cứ như là mình đang nằm mơ vậy.

Cô có thể tin tưởng, ngày mai, cô sẽ trở thành câu truyện được bàn tán trong giới thượng lưu.

Cô có thể tưởng tượng ra ngày mai tựa đề của báo sẽ có dòng chữ: ”Thiếu gia nhà giàu vùng hơn trăm vạn mua vòng tay để mỹ nhân cười” .

Trương Tuấn chỉ lạnh nhạt cười, anh chỉ biết, chỉ vì phụ nữ mà chi nhiều tiền như vậy, còn không bằng nói 400 vạn này làm anh vui lòng đi.

Anh thích chiến thắng người khác, anh thích có được những thứ mà người khác luôn mơ tưởng tới.

Có lẽ anh đối Liền Tịch Tịch chính là như vậy .

Cho tới nay, là do anh cho rằng tại này xã hội có chi bao nhiêu tiền cũng mua không được một Liền Tịch Tịch thuần khiết.

Cho nên anh nguyện ý trả giá, nguyện ý chờ đợi.

Chỉ là, anh không nghĩ tới, cảm tình suốt bao nhiêu năm kia của anh, đến cuối cùng lại là một âm mưu, anh đã bị vẽ bẽ ngoài thuần khiết trong trắng kia lừa cho một phen, anh như thế nào cam lòng?

..... Lần đầu tiên xuất hiện phân cách tuyến, tượng gỗ phân hoa lệ.

Từ hội trường đấu giá đi ra, Lý Triệt liền cùng Chương Hiền đi đến một quán bar.

Trần Thắng vì không thích quán bar ồn ào, nên không có đi cùng. Ông cùng Lý Triệt tách ra trước, vẫn không quên cầu xin anh ngày mai đến công ty họ kí hợp đồng.

Lay động ly rượu, âm nhạc ồn ào, một đám người cùng nhảy chìm đắm trong sự hoan lạc, mê say, chính là cảm giác tận hưởng ở nơi đây.

“Xem ra hôm nay anh thu hoạch được thứ ngoài ý muốn.”

Chương Hiền mỉm cười nhìn ly rượu, tay không ngừng nhẹ nhàng lắc ly rượu.

“Anh cũng cho rằng cái này xem như thu hoạch ngoài ý muốn sao?”

Lúc này Lý Triệt đã gỡ kính mắt xuống, khuôn mặt anh tuấn bị ngọn đèn mờ ảo chiếu vào, làm cho những cô gái bên cạnh đó không ngừng liếc mắt nhìn sang.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 37

“Hắn là không có lòng trước là gặp Trương Tuấn à?”

Chương Hiền trong lòng có một ít nghi kị, dựa theo hành trình anh sắp xếp cho Lý Triệt, mục đích thật sự là muốn đi đấu giá quyền góp tiền.

“Có người nguyện ý bỏ tiền ra vì lòng nhân ái, không phải rất tốt sao? Bốn trăm năm mươi vạn, đối với anh ta mà nói, rất có lời.”

Lý Triệt cười nhạt một tiếng, nói tiếp:

“Cho người điều tra thêm tư liệu của Liền Tịch Tịch, buổi chiều ngày mai đưa cho tôi.”

“Liền Tịch Tịch, Lee, tôi không nhớ rõ anh là thích xen vào việc của người khác người a. Cô gái kia chẳng qua là của Vô Tâm Chi Tư, một năm qua, vì chuộc tội, đã làm rất nhiều việc thiện. Ngắm lại hiện tại xã hội này, nhà giàu nào mà không có một hai chuyện, anh làm sao mà xác định, cô ta không phải bởi vì tiền mới gả cho Trương Tuấn?”

Chương Hiền nghe được lời nói của Lý Triệt mà... , mi tâm đột nhiên nhảy dựng, anh đã hơn ba mươi tuổi mặc dù là trợ thủ Lý Triệt, nhưng là có lẽ Lý Triệt so với anh thì Lý Triệt hiểu rõ anh hơn. Đã từng chứng kiến chuyển biến Lý Triệt, anh không thể không hoài nghi, động cơ của anh rốt cuộc là cái gì.

Phản ứng Lý Triệt đối với Chương Hiền, như trước chỉ là mặt mỉm cười không đổi, uống một ngụm trong chén rượu tây, anh chậm rãi giờ ly lên nói:

“Không cần phải dùng ánh mắt mà trước kia anh nhìn phụ nữ mà nhìn qua cô gái này.”

Lời nói Lý Triệt làm cho Chương Hiền ngẩn người, nửa ngày sau, anh bắt đầu trầm mặc.

Có lẽ là do anh nghĩ mình đã hiểu rõ Lý Triệt, nhưng thật ra không phải như vậy.

Hai người ngồi trong quán rượu tới nửa đêm, lúc đó đã không ít cô gái cố ý lại gần 2 người, Lý Triệt vĩnh viễn bảo trì bình tĩnh mỉm cười, giống như một vương tử điện hạ cao cao tại thượng, chỉ có Chương Hiền là hơi khó khi ứng phó với các cô gái này.

Lý Triệt kỳ thật cũng không phải một cái yêu mến phao a người, bất quá buổi tối nay, anh cảm thấy tâm tình thật tốt.

Thời điểm đi tới quán bar, đầu óc của anh một mảnh thanh minh.

Chương Hiền đã từng nói qua, loại người lý trí như anh, rượu còn là không có biện pháp khống chế suy nghĩ của anh lẫn hành động.

Sự thật nhưng là như thế.

Chính là, rượu còn không có thể khống chế, chẳng lẽ sẽ không có gì đó có thể khống chế sao?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 38

Tối hôm đó, Liền Tịch Tịch một mực ngồi ở phòng khách chờ đợi Trương Tuấn về nhà. Cô không biết có phải là do tính cách anh biến đổi khiến cho cô cảm thấy sợ hãi, hay là bởi vì cô đã không còn tình cảm gì với anh, cho nên sinh ra lòng chán ghét, tóm lại, cô hiện tại không dám ngủ, cũng âm thầm cầu nguyện, tối hôm nay cầu ông anh đừng về.

Liền Tịch Tịch ngồi đợi trong tâm trạng lo âu thấp thỏm, cuối cùng cô cảm thấy có chút mệt nhọc.

Ngồi trên ghế sa lon mà 2 mắt không chịu được nhắm lại, cuối cùng, cô chậm rãi nằm trên ghế sa lon nặng nề ngủ.

Trương Tuấn về đến nhà đã là nửa đêm.

Mới cách đây không lâu, anh đã chi hết bốn trăm vạn mua mỹ nhân tâm rồi sau đó liền đưa tay tiễn cô nàng đó đi, mặc kệ cô nàng đó ra sao miễn là đừng để anh gặp lại. Không phải là anh ghét phụ nữ thông minh, nhưng anh rất ghét người phụ nữ nào tự cho mình là người thông minh.

Đối với Nhược Vân, anh chỉ lên giường với cô ta một lần duy nhất, anh nào có thể để cho một người phụ nữ hạ thuốc đối với mình?

Đem xe lái vào ga ra biệt thự, anh chậm rãi xuống xe, đây là buổi tối mà anh trở lại biệt thự mà không uống rượu, cả hai mắt anh hoàn toàn thanh tỉnh.

Khi anh đi vào, nhìn thấy một cái đèn ngủ đặt dưới nền nhà trong phòng khách, Liền Tịch Tịch co rúc ở trên ghế sa lon, hai mắt nhắm chặt, lông mày chau lại, hình như là cô đang mơ thấy con ác mộng.

Anh nhẹ nhàng tới gần, đã lâu lắm rồi, mà anh lại lần đầu tiên nhìn cô với khoảng cách gần như thế.

Cô rất tiêu tụy, trên mặt tái nhợt, môi có chút khô.

Hai mắt trước kia sáng ngời, lúc này đã nhắm lại, lông mi dài che đi một phần mắt thâm quầng của cô.

Anh nhớ rõ mình từng nói với cô rằng, anh muốn che chở cô cả đời.

Thế mà giờ đây, anh đang làm gì với cô?

Hình như cả nhận được có người đang nhìn mình chăm chăm, hoặc là con ác mộng quá kinh khủng, cô đột nhiên mở mắt ra, khuôn mặt Trương Tuấn lập tức đập vào mắt cô, làm cô sợ tới mức phản xạ lại.

“Anh. Anh đã trở lại.”

Cô rất sợ hãi, hai tay không tự chủ được ôm lấy nhau, từ trên ghế sa lon ngồi dậy.

Gặp cô tỉnh lại, ánh mắt Trương Tuấn đang có chút xúc động lại biến thành lạnh lẽo, khóe miệng nở một cười lạnh:

“Cô rất sợ tôi à?”

“Không có. Không có.”

Tuy cô không chịu thừa nhận, nhưng thanh âm cô phát run, cùng với ánh mắt cô đang trốn tránh, cô đang trốn anh, cô rất sợ anh.

“Theo tôi đi uống rượu.”

Anh đột nhiên xoay người đi tới kệ rượu trong phòng khách, giọng điệu như là mời cô, nhưng trong giọng nói đó không cho cô nửa điểm cự tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 39

Liên Tịch Tịch không dám cự tuyệt, cô sững sờ ngồi ở trên ghế sa lon, trở mắt nhìn Trương Tuấn đem một lọ Hennessy XO mở ra, sau đó đổ vào trong ly. Chất lỏng như màu trà mang theo một sự quyến rũ, cảm giác ưu nhã mà tự nhiên.

Cô tựa đầu vào một bên ghế, nhìn bầu trời đêm yên tĩnh, nhìn sân vườn bên ngoài cửa thủy tinh, vài ánh đèn nhỏ chiếu lên vườn hoa, mặc dù lúc này đã là đầu thu, nhưng trong vườn vẫn còn vài bông hoa còn đang nở, giọt sương sớm đọng lại làm những bông hoa đó trở nên ướt át.

“Uống nó.”

Thanh âm trầm thấp quen thuộc truyền vào lỗ tai của cô, chậm rãi đi qua, Trương Tuấn đã bung rượu đứng ở trước mặt cô.

Hai tay run run cầm lấy ly rượu đã được rót nửa ly, Liên Tịch Tịch trên mặt tràn đầy nghi vấn, cô không biết Trương Tuấn muốn làm trò gì. Trên mặt của anh không biểu lộ gì cả, đốt một điếu thuốc, rồi ngồi xuống đối diện lẳng lặng nhìn cô.

“Em. Em không uống rượu.”

Cô nhỏ giọng nói rồi nhìn anh, anh hẳn là biết cô không uống được rượu mà.

“Từ trước tới giờ em không có uống rượu.”

Bây giờ thì anh không nhìn thấy bộ dáng của cô thật đáng thương, thật khác biệt, anh lại bắt đầu cảm thấy cô gái trước mắt mình giả bộ thanh thuần đáng thương để lừa anh.

“Khi nào thì em có thể đi bệnh viện thăm mẹ em?”

Giống như là cô đang cùng anh đang đàm phán, cô có thể uống xong ly rượu này, nhưng là, cô hi vọng sau này, cô có thể đi thăm mẹ cô.

Kỳ thật, yêu cầu của cô cũng không quá phận a.

”Nghe lời tôi cho tốt, tự nhiên sẽ cho các người gặp mặt.”

Khóe miệng của anh mỉm cười, giống như cười mà không phải cười híp nửa mắt nói tiếp:

“Cô nghĩ rằng chúng ta đang bàn chuyện làm ăn à?”

“Em Không có.”

Cô không rõ cái mà gọi anh là nói chuyện làm ăn là có ý gì, nhưng là nét mặt của anh nói cho cô biết, anh đang tức giận.

Cau mày, nhắm mắt lại, cô hơi ngửa đầu lên đổ ly rượu vào trong miệng.

Rượu lạnh, nhưng độ nồng của rượu rất cao, cô bị sặc đến nỗi ho khan, cô cố gắng muốn đứng dậy chạy vào nhà vệ sinh mà nôn ra.

Nhưng khi cô vừa mới đứng lên, chợt nghe thanh âm lạnh lùng của Trương Tuấn từ đối diện truyền đến:

“Không cho phép nhúc nhích, uống hết.”

Đề nén lại sự khó chịu trong lòng, nước mắt cô như muốn rơi ra ngoài, nhưng cô lại không dám lộn xộn, ngồi xuống ghế sa lon, hai mắt cô đỏ lên, đầu cúi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 40

Trương Tuấn lúc này không hề lên tiếng, trong phòng thật yên tĩnh. Hình như là anh đang đợi cái gì, ánh mắt anh không chuyển mà nhìn chăm chăm vào Liên Tịch Tịch ở đối diện, biểu lộ giống như cười mà không phải cười.

Không biết có phải là do tác dụng của rượu hay là vì điều khác, Liên Tịch Tịch ngồi được một chút, liền cảm thấy được cổ họng mình có chút nóng.

Cô bắt đầu cảm giác trán cô chậm rãi đỏ mồn, trên lưng cũng như thế, trong bụng giống như có luồng khí nóng đang quấy phá, trong đầu cô cũng rất nóng.

“Rất khó chịu sao?”

Anh tà mị nhìn khuôn mặt ửng hồng của cô, cảm thụ được cô càng ngày càng thờ hào hển, cười đến cực kỳ tà ác. Gật gật đầu, cô không phát ra thanh âm nào.

Người đang ở trước mắt là của chồng cô, nhưng so với loài rắn rết thì anh làm cho cô thật sợ hãi, cô không biết khi nãy anh đã cho cô uống thứ gì.

Tầm mắt cô nhìn vào anh, trong nội tâm lại bay lên một tia khát vọng.

Cô hi vọng anh có thể ôm cô.

Sự khát vọng của thân thể cùng với lý trí của cô, như muốn đem cô xé nát.

Ánh mắt mê ly của cô đã nói cho anh biết, giờ phút này, tác dụng của thuốc đã bắt .

Khóe miệng của anh chứa đựng nụ cười âm lệ từng bước một hướng đến gần cô, đến trước mặt cô.

Ngón tay thon dài đem cằm của cô nắm lấy, đem đầu cô chậm rãi nâng lên, anh đem mặt mình tiến đến trước mặt cô, làm cho cô có thể nghe thấy được khí tức của anh:

“Nói cho tôi biết, bây giờ cô muốn gì nhất nào?”

Lúc này lý trí của cô đã bị tác dụng của rượu cùng với thuốc của Trương Tuấn làm cho hỗn loạn, đôi tay tinh xảo của cô chậm rãi đưa lên chạm vào mặt Trương Tuấn, đôi mắt to mê ly phản chiếu vào ánh sáng, môi khẽ mở, âm thanh nhỏ nhẹ của cô vang lên:

“Ôm em một cái được không?”

Giống như bây giờ là cô cầu xin anh, uyển chuyển mà hèn mọn.

Đây là lần đầu tiên cô nói với anh, van cầu anh ôm cô.

Mà ngay khi cô cầu xin như thế, giọng của cô vẫn rất hàm súc u nhu.

Nội tâm băng giá của anh đột nhiên bị thứ gì đó xé rách một đường dài, trong đầu Trương Tuấn đột nhiên hiện ra một hình ảnh tà ác, chẳng lẽ khi bị người cướp đi đêm đầu tiên khi đó cô có bộ dáng như vậy ư?

Q.1 - Chương 41

Bỗng nhiên, sắc mặt anh biến đổi, điều tước trên tay còn cháy liền châm thẳng vào mu bàn tay cô.

"A."

Tiếng thét chói tai xé rách bầu trời đêm, cô còn chưa kịp tỉnh lại từ mê loạn, vết bỏng trên mu bàn tay trong nháy mắt khiến cho tim cô xiết chặt lại vì đau đớn, tiếng hét thê lương vì thế mà thốt ra.

"Bây giờ cô tỉnh lại chưa?"

Khuôn mặt lạnh như băng của anh đến gần cô, khi anh nói chuyện hơi thở của anh phả vào mặt cô, nhưng, điều này đã không còn làm cho cô ý loạn tình mê.

Đau đớn trên tay làm cho cô không khống chế được chảy nước mắt ra, cô không dám lên tiếng, răng cắn chặt vào bờ môi dưới, người cô lạnh run lên.

"Tiện nhân, tao sớm nói, đời này mày đừng mơ tưởng ta đụng đến mày."

Anh hùng hăng đẩy ngã cô trên ghế sa lon, sau đó không thèm liếc mắt một cái, trực tiếp lên lầu.

Nhìn bóng lưng anh rời đi, Liền Tịch Tịch đem nước mắt.

Không khó để cô biết, cô đã sớm nên biết anh là người như vậy.

Trên mu bàn tay xuất hiện một cái vết sẹo màu đen, bởi vì tàn thuốc nóng, lúc này mu bàn tay lại hồng vừa sưng, nếu bị thương nặng hơn vết sẹo có thể đen hơn nữa.

"Không đau, một chút cũng không đau. Ba mẹ, Tịch Tịch không đau."

Hốc mắt cô lưng tròn nước mắt, cô nhẹ nhàng thổi thổi vào vết thương trên tay, hi vọng như thế có thể làm cho vết thương bớt đau.

Cô không thấy đau, vết thương này so với nội tâm bị dày vò của cô hơn một năm, thì điểm đau đớn này có là gì?

Cô gắng đứng dậy, cô đi vào phòng bếp, mở vòi nước lên, nước lạnh dội ào ào lên trên vết thương, tiếng nước chảy thật giống như tiếng nước mắt của cô, giống như vĩnh viễn ngừng lại tại ngày đó.

Kết quả đêm hôm đó, Liền Tịch Tịch không có đi lên lầu, cô ngồi trong phòng khách cho tới trời sáng, sau đó đem bữa sáng chuẩn bị cho tốt, chờ Trương Tuấn rời giường ăn sáng đi công ty.

Bây giờ cô ở trước mặt anh giống như là một nô lệ hèn mọn, có lẽ, chuẩn xác hơn mà nói, cô chính là nô lệ của anh.

Trước khi đi Trương Tuấn còn ném ra một câu:

"Buổi tối theo ta tham gia một bữa tiệc."

Sau đó đi ra cửa.

Anh không quan tâm tay cô như thế nào, cứ coi như là mọi chuyện tồi qua chưa từng phát sinh.

Cô không rõ, anh làm sao có thể tự nhiên như vậy ở trước mặt cô lúc ẩn lúc hiện, anh như vậy yên tâm thoải mái sao?

Q.1 - Chương 42

Yên tâm thoải mái?

Đúng vậy, anh yên tâm thoải mái. Ra khỏi cửa, anh trực tiếp đi đến công ty.

Nhìn bàn của mình chất một núi nhỏ toàn là văn kiện, anh cảm thấy thật phiền chán.

Tối hôm qua anh cũng không có ngủ ngon, trong đầu toàn nghĩ tới ánh mắt mê ly của Liên Tịch Tịch, hình ảnh ấy cứ quán quanh suy nghĩ của anh.

Hiện tại thì bây giờ anh không rõ là mình đang yêu hay là hận Liên Tịch Tịch.

Nếu nói là là hận, vậy thì anh cố chấp giữ cô lại làm gì để thêm phiền?

Nếu là yêu, vậy sao khi mùi thịt cháy do anh châm mu bàn tay cô bằng điều thuốc đó, anh lại không hiểu tại sao mà anh lại có cảm giác hưng phấn. Anh không có yêu cô ư? (thằng bệnh ==!)

Nhìn ảnh chụp của Liên Tịch Tịch trên bàn làm việc, cô cười thật hồn nhiên xinh đẹp, tao nhã như một như dòng suối nhỏ.

Anh nhớ rõ tấm hình này là anh chụp cho cô.

Có lần anh mang cô đi Hokkaido xem cỏ Lavender, cô chạy đến bên đồng cỏ màu tím đầy lãng mạn đó, thật vui vẻ mà tận hưởng.

Khi đó cô, tốt đẹp như vậy, vậy mà hiện tại cô ở trong lòng anh lại không chịu được, nhớ tới, anh thật châm chọc không thôi.

Người, quả thật là có thể thay đổi.

"Tiểu Dương, cô vào đây."

Đột nhiên, anh nhớ ra việc gì đó, nhấn nút gọi nội tuyến, gọi thư kí ở bên ngoài vào.

Ba giây, một thân hình uyển chuyển, quần áo đoan trang xuất hiện ở trước mặt anh:

"Trương tổng có gì phân phó?"

"Giữa trưa nay tôi không có việc gì ư?"

Anh một bên nhìn văn kiện trước mặt, vừa nói.

"Trưa nay ngài có hẹn với Ngô tổng của Diệu Thiên quốc tế."

Dương Tư Tuệ đem cuốn sổ trong tay mở ra, nhìn một cái rồi nói.

Trương Tuấn nghe vậy, hai tay thu dọn văn kiện thì dừng lại, nửa giây sau, anh nói:

"Giúp tôi hủy bỏ. Giữa trưa bảo Lý Hải tới nhà tôi đón phụ nhân đi Tang Điền dùng cơm."

"Tốt, Trương tổng."

Dương Tư Tuệ gật gù đầu, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Cô biết tình cảm giữa Trương Tuấn với Liên Tịch Tịch rất tốt, cô cứ nghĩ rằng sau khi kết hôn cảm thấy bọn họ rất lạ, Trương Tuấn sẽ không có dụng tâm đối với cô, không nghĩ tới, anh lại tốt với cô ta đến như vậy.

Màn hôn lễ kia vẫn còn là kí ức mới mẻ trong đầu cô, đến bây giờ cô vẫn không thể tin được, Trương tổng bình thường phong độ nhẹ nhàng lại ở sau lưng Liên Tịch Tịch đi lại với cô gái khác, đã thế cô gái đó còn mang thai của anh.

Mặc dù như thế, nhưng hết thảy thì cùng cô có quan hệ gì? Cô bắt quá chi là một thư kí thôi, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 43

Liên Tịch Tịch một đêm không ngủ, buổi sáng chờ Trương Tuấn đi làm sau, cô mới nằm xuống trên ghế sa lon. Bị một hồi chuông cửa làm cho bừng tỉnh, cô không biết hiện tại đã mấy giờ rồi.

Mặt trời bên ngoài có chút chói mắt, cô cảm thấy đầu mình có chút choáng váng.

Choàng người đứng dậy, từ máy theo dõi ngay cửa có thể thấy được, người bên ngoài bên ngoài đang nhấn chuông cửa, chính là người lái xe trong công ty Trương Tuấn tên là Lý Hải.

Trước kia Liên Tịch Tịch có đi công ty Trương Tuấn đưa cơm thì gặp anh ta được vài lần.

Nhấn nút mở cửa, cô mở cửa ra, sau đó xoay người đi đến bếp rót cho mình một ly nước sôi để nguội uống vào, đầu lập tức thanh tỉnh không ít. Lý Hải vừa vào cửa, hướng Liên Tịch Tịch gật đầu vắn an, sau đó mới nói ra mục đích mình đến đây:

"Trương tổng muốn tôi chờ cô đi hội Tang Điền dùng cơm."

"A. Được. Tốt, anh chờ tôi một chút, tôi đi thay quần áo đã."

Liên Tịch Tịch nghe được lời của anh ngăn người rõ ràng, cô không biết Trương Tuấn muốn chơi trò gì. Từ trong tủ lạnh phòng bếp lấy ra một lon đồ uống đưa cho Lý Hải, cô liền xoay người đi lên lầu.

Trong lòng là vạn phần không yên, Trương Tuấn hẹn cô cùng ăn cơm trưa, anh rốt cuộc muốn làm gì?

Tuy rất buồn bực, nhưng cô cũng không dám cự tuyệt.

Đi đến phòng quần áo, đem cửa tủ mở ra, một túi đựng được đóng gói tỉ mỉ xuất hiện trước mặt cô .

Cô nhớ rõ, bộ quần áo này, là của người đàn ông tên Lý Triệt đưa cho cô.

Đột nhiên nhớ tới, hình như anh ta đã từng nói với cô, nếu như có chuyện gì, cô có thể tìm anh, bất quá, tại sao anh phải giúp cô ?

Sự việc phát sinh ngày đó như một cuốn băng được lặp lại trong đầu cô.

Cô thật là tưởng tượng nổi, người đàn ông lạ đó tại sao lại phải giúp cô.

Trong thâm tâm cô nổi lên một tia hy vọng, chính là, nhưng mà.

Cô thật sự có thể tìm anh hỗ trợ sao?

Mà anh, lại sẽ nguyện ý giúp cô sao?

Vậy vậy đầu, đem những suy nghĩ vụn vặt trong đầu ném sang một bên, cô hít sâu một hơi, đem bộ áo màu lam nhạt tuyệt phương cô tròn mà Lý Triệt mua cho cô, phía dưới mặc vào một chiếc váy ngắn trắng. Cả người nhìn thật ôn nhã nhưng cũng thật diễm lệ.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 44

Lý Hải trực tiếp đưa cô đến Tang Điền. Liên Tịch Tịch vừa vào cửa, lập tức nhìn thấy Trương Tuấn đã ngồi ở đằng kia đợi cô .

Tây trang bên ngoài màu đen, bên trong thì áo màu trắng, lúc nào cô cũng có thể ở trong chốn đông người nhìn thấy anh.

Chân có chút run, bây giờ chỉ cần cô thấy mặt anh, trong lòng không tự chủ buộc chặt lại, cả hô hấp cũng không dám thở mạnh.

Chậm rãi đi đến trước mặt Trương Tuấn, nhẹ nhàng ngồi xuống đối diện anh. Phục vụ sinh đi đến, đem menu lên:

"Tiên sinh tiểu thư, xin hỏi hai vị muốn ăn gì ạ?"

"Hai phần cơm A."

Trương Tuấn không nhìn menu, cũng không hỏi ý kiến Liên Tịch Tịch, nói thẳng

"Tốt, hai vị xin chờ một chút."

Khẽ gạt đầu, phục vụ sinh cầm menu xoay người rời đi.

Liên Tịch Tịch có chút khần trương, hai mắt đều nhìn chăm chăm mặt bàn, không dám ngẩng đầu nhìn Trương Tuấn.

Trong nội tâm cô đang liều mạng suy đoán dụng ý của anh.

Cô nhớ mang máng, buổi sáng Trương Tuấn đi làm đã nói với cô, muốn dẫn cô đi tham gia một bữa tiệc rượu.

Nhưng là, bây giờ còn là giữa trưa nha.

"Quần áo trên người của cô, hình như là tôi chưa bao giờ thấy cô mặc nó qua thì phải?"

Ánh mắt của anh rất sắc bén, liếc một cái lập tức nhìn ra thứ gì đó không đúng của Liên Tịch Tịch.

Theo anh biết, Liên Tịch Tịch bình thường phi thường tiết kiệm, chưa bao giờ mua quần áo mà vượt quá hai trăm.

Từ trước đến giờ những bộ quần áo đẹp đều là anh mua cho, trước khi đưa cho cô đều xé đi băng giá trên đó, ba vạn một bộ áo, nói với cô rằng chỉ mua nó có ba nghìn, thế mà cũng là cho cô đau lòng.

Vậy mà bây giờ, anh lại thấy cô mặc bộ áo màu xanh này, anh nhớ từng có một cô gái kéo anh đi dạo phố mua bộ áo này, nhưng là, hình như anh không có mua cho Liên Tịch Tịch bộ này nha?

"Cái này. Cái này."

Liên Tịch Tịch không nghĩ tới hôm nay Trương Tuấn lại nhạy cảm với quần áo của cô như vậy, thậm chí anh còn nhớ rõ những bộ quần áo trong tủ của cô nữa.

Cô cảm thấy bối rối, nếu như anh biết bộ quần áo này là của một người lạ đưa cho cô, vậy anh có thể hay không lật bàn lên, sau đó mắng chửi cô?

"Lần sau đừng đưa bộ mặt đó ra, đã lấy danh hiệu Trương phu nhân, thì cũng đừng lấy danh hiệu đó ra gây chuyện cho ta."

Anh đối với phản ứng của cô chỉ cười nhạt. Sau đó bưng lên ly rượu đồ trước mặt từ từ thưởng thức.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 45

Biết anh hiểu lầm cô đi mua quần áo cao cấp về mặc, Liên Tịch Tịch âm thầm thở ra một hơi, việc anh hiểu lầm cô mua nó còn tốt hơn việc bị anh phát hiện đây chính là do một khách đưa.

Cơm trưa rất nhanh đưa lên. Liên Tịch Tịch nhìn miếng thịt bò trước mắt có màu vàng óng ánh, mùi thơm bốc lên ngào ngạt, bỗng nhớ tới miếng thịt bò đầy máu khi ăn cùng với Lý Triệt, đột nhiên, cô có chút nhớ hương vị khi ấy.

Giơ dao nĩa trong tay lên, nhẹ nhàng cắt xuống một miếng nhỏ, để vào trong miệng.

Hương vị rất tốt, thật không uống công giá cả cao.

Bất quá, tâm tình cô bây giờ rất khần trương, cũng không có tâm tình đi thưởng thức tỉ mỉ mùi vị của miếng thịt bò đó.

"Tiệc rượu tối nay chính là chúc mừng một công ty mới ra mắt thị trường, chủ nhân của tiệc rượu là tri kỉ của cha tôi, lần này chúng ta hay mặt cha mẹ tới, hi vọng cô biết cần phải làm gì."

Anh chuyên chú vào đĩa thức ăn trước mặt mình, một bên cắt thịt bò, một bên nói mà không thêm ngẩng đầu lên.

Liên Tịch Tịch giờ mới hiểu được mục đích của Trương Tuấn, thì ra, tình huống này có chút đặc biệt, anh mới mang cô đi ra ngoài.

Nếu như không phải lần này chủ nhân tiệc rượu có quan hệ mật thiết với cha chồng cô, chỉ sợ là anh sẽ tùy tiện dắt một cô gái nào đó đi, cũng sẽ không dắt cô đi.

"Em biết rồi."

Thanh âm của cô trả lời cực kỳ nhỏ, trong nội tâm không có ủy khuất, cũng không có khổ sở, giống như, cô đã bắt đầu thói quen thái độ của Trương Tuấn đối với mình.

Thời gian kế tiếp chính là im lặng một cách trầm lặng, nội tâm Liên Tịch Tịch không ngừng dày vò, cô mong Trương Tuấn có thể nhan một chút ăn xong, chấm dứt màn biểu diễn mà không ai xem này.

Nhưng, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

Thật vất vả Trương Tuấn mới ăn xong, vừa mới kêu tính tiền.

Một cô gái diễm lệ vừa về phía Trương Tuấn.

"Tuấn thiếu, làm sao có thể trùng hợp như vậy, như thế nào mà mấy hôm nay anh không gọi cho em nha, thì ra là có mỹ nữ khác nha."

Âm thanh cô gái rất là nhỏ nhẹ, lúc nói chuyện còn không ngừng dùng ánh mắt liếc Liên Tịch Tịch vài lần.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 46

Liên Tịch Tịch ngẩng đầu, chống lại cái liếc nhìn của cô gái kia, phát hiện trong ánh mắt cô ta đang khiêu khích mình, trong lòng lập tức đoán ra được thân phận cô gái này.

"Có cần anh thay em tính tiền không?"

Trương Tuấn lơ đãng mở miệng hỏi, ánh mắt khẽ liếc nhìn xem phản ứng của Liên Tịch Tịch.

Nếu là trước kia, anh sẽ rất khấn trương mà xem phản ứng của cô, nhưng là hiện tại, hừ.

Cười lạnh một tiếng, anh đứng dậy đi đến bên người cô gái kia, đưa tay sờ nhẹ mái tóc của cô, rồi cái mũi dần tiến đến bên cổ của cô gái:

"Lần sau đổi nước hoa đi, mùi này anh không thích không thích."

Liên Tịch Tịch nhìn hai người trước mặt mình đang diễn cảnh mập mờ, thầm nghĩ tìm kẻ đất chui xuống dưới. Cô cảm thấy giờ phút này mình là một kẻ dư thừa.

Mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, nét mặt của cô không có một tia biến hóa nào cả.

Ánh mắt cô nhìn chăm chăm vào miếng thịt bò trên bàn mà không thèm động đậy nhìn 2 người kia, trong nội tâm cô đếm thầm, chừng nào thì bọn họ mới diễn xong.

"Tuấn thiếu, anh thật đáng ghét, nước hoa này người ta vì anh mua đấy, anh còn nói không thích. Được rồi, em phải đi mua lọ khác mới được."

Âm thanh cô gái đó nhẹ nhàng mềm mỏng đến mức làm cho da đầu người ta tê dại, cô diêm dúa lẳng lơ cười, sau đó hôn nhẹ lên mặt Trương Tuấn và nói:

"Không quấy rầy anh ăn cơm, buổi tối gặp nha."

Nữ chính phong tình vạn chủng đi rồi, từ đầu đến cuối, Liên Tịch Tịch chỉ nhìn một chút lúc ban đầu nhưng sau đó cúi đầu xuống nhìn chăm chăm mặt bàn.

Nhưng mà, biểu hiện bình tĩnh của cô vẫn như trước làm cho Trương Tuấn cảm thấy không hài lòng.

Lạnh lùng khẽ hừ một tiếng, anh cầm lấy cổ tay của cô đi ra ngoài nhà hàng.

"Những ngày này, cô rất biết nhìn mặt mà nói chuyện."

Trong thang máy, chỉ có hai người bọn họ. Nét mặt của anh lãnh tới cực điểm, có vẻ là do vẻ mặt bình tĩnh của Liên Tịch Tịch làm cho anh chán ghét.

Cô không có mở miệng, hoặc nếu có nói, cô không biết nên nói như thế nào.

Nhìn ra cảnh bên ngoài thang máy, cả một đoạn, Trương Tuấn cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp kéo cô tới cửa xe trước, sau đó ra lệnh:

“Đi vào.”

Cô không có lựa chọn nào khác, cúi đầu, đem cửa xe mở ra, sau đó chui vào trong xe.

Tiếp tục trầm mặc, Trương Tuấn có vẻ có chút nôn nóng.

Anh tăng tốc xe thật nhanh, chỉ mới hơn mười phút, đã tới được một cửa hàng chuyên bán y phục độc quyền.

“Tới nơi này. Làm Làm cái gì?”

Cô quay đầu, có chút nghi hoặc mở miệng hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 47

"Chẳng lẽ cô muốn đêm nay ăn mặc như thế này mà đi dự tiệc ư?"

Biểu lộ Liền Tịch Tịch làm cho anh nhớ tới lần đầu tiên anh đưa cô đi mua quần áo. Khi đó cô cũng như hiện tại hoàn toàn giống nhau, đều là bàng hoàng.

Cô vì khăn trang mà cứ nắm chặt lấy tay cô, khi nhìn thấy bảng giá của mấy bộ quần áo kia, cô sẽ ba chân bốn cẳng chạy ra ngoài. (chém tí :D)

Hiện tại, cô như cũ cần can dự, chỉ có điều, tâm tình có lẽ đã không còn giống như lúc đầu.

Ngoan ngoãn đi theo sau lưng Trương Tuấn xuống xe, cô biết rõ hiện tại nhiệm vụ của cô, cô chẳng qua là một cái trang sức bên người Trương Tuấn. Không có không sao cả, có, đương nhiên rất tốt.

Nếu là trang sức, đương nhiên phải được tô điểm và đóng gói sao cho đẹp.

Hai người đi vào cửa hàng, ngay lập tức một cô gái trong cửa hàng tiến lên vì Liền Tịch Tịch phục vụ.

Liền Tịch Tịch nhớ rõ, bộ áo khi gặp mặt ăn cơm cùng với cha mẹ Trương Tuấn được mua ở đây. Lúc ấy nhìn thấy trên bảng giá những sáu con số, cô đau lòng không thôi.

Lần đó không nghĩ tới, bộ áo đó đã mang tới con ác mộng trong đời cô. Nếu như cô biết chỉ vì bộ áo đó mà cô vứt bỏ lần đầu tiên trân quý của mình, cô thề rằng cả đời này cô sẽ không bước vào cửa hàng này một bước.

Khi cô đi vào thử đồ, Trương Tuấn ngồi trên ghế sa lon bên ngoài đợi cô.

Trước kia anh cũng chờ cô thay đồ như thế, sau khi cô thay xong sẽ đưa ra vài nhận xét.

Hôm nay, Liền Tịch Tịch tổng cộng thay đổi bảy bộ lễ phục dạ hội, anh đều không có lên tiếng, mỗi lần đều liếc nhìn một chút, sau đó lại cúi đầu xuống lật lật cuốn tạp chí trong tay.

Cô thử một lèo đến bộ thứ mười hai, bộ này có màu như rượu sâm banh hơi vai mà anh thì cũng dời mắt đi.

Liền Tịch Tịch rất đẹp, điều này anh biết được từ khi anh thấy lần đầu tiên cô.

Lúc ấy cũng chỉ vì cô lớn lên thật xinh đẹp, sau đó thuần khiết tự ái, cho nên anh mới hội nguyên ý chờ cô, nguyên ý trả giá. Chỉ có điều, anh không nghĩ tới kết quả lại như thế.

Bây giờ anh lại được nhìn thấy một tiên nữ siêu phẩm thoát tục, mặc dù kính diễm, nhưng anh sẽ không ca ngợi cô lấy nữa câu.

"Cái này là được rồi, gói lại đi."

Cuối cùng cũng gạt đầu, Liền Tịch Tịch thờ dài một hơi.

Cô sẽ không còn phải ngại người ra khi nhìn bằng giá bộ áo nữa , cũng sẽ không đau lòng nữa khi anh vì cô tốn tiền.

Bởi vì, anh làm những chuyện này chỉ vì anh mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 48

Từ cửa hàng quần áo độc quyền đi ra, Trương Tuấn liền trực tiếp kéo cô tới thẩm mỹ viện, từ rửa mặt đến trang điểm, đến cuối cùng là tọn kiểu tóc, làm hết tất cả cả tốn gần ba bốn tiếng đồng hồ. Mà lúc đầu Liên Tịch Tịch còn cho rằng, Trương Tuấn sẽ đem cô để lại đây, mà bản thân anh thì đi công ty.

Không nghĩ tới, anh sẽ ngồi ở đây mà chờ cô.

Cô cảm thấy hôm nay anh thật quái dị không thôi.

Thật vất vả cô mới thật xinh đẹp mà xuất hiện trước mặt anh, mà anh thì không thèm liếc nhìn cô một chút nào. Trương Tuấn buông lỏng tay đi ra thẩm mỹ viện, cô cảm thấy mu bàn tay mình có chút ần ần đau.

Không tự giác rụt rụt tay, cô biết rõ, nơi mà bị Trương Tuấn nắm chặt lấy chính là nơi mà ngày hôm qua cô bị phồng.

"Bây giờ chúng ta đi nơi nào?"

Cô giấy ra không được, chỉ có thể nhỏ giọng mà hỏi.

Dừng bước, anh đem mặt tiến đến trước mặt cô, cười mà như không cười nói:

"Đây là lần đầu tiên mà cô dùng thân phận Trương phu nhân xuất hiện ư? Cô phải biết nên làm sao chứ?"

"EmEm sẽ tận lực phối hợp với anh."

Cẩn cẩn môi, tâm cô loạn như mưa.

Vốn là cô cùng Trương Tuấn diễn một tuồng kịch, cô cũng không thèm để ý. Nhưng là bây giờ nghe giọng điệu của Trương Tuấn, nếu như cô làm cho tuồng kịch này thất bại, làm cho anh mất thể diện, phỏng chừng anh sẽ không dễ dàng buông tha cô.

Kỳ thật đây không phải là lần đầu tiên Liên Tịch Tịch dùng thân phận phu nhân Trương Tuấn tham gia tiệc rượu, nhưng đây là lần đầu tiên cô tham gia tiệc rượu của giới thượng lưu.

Trước kia Trương Tuấn không có mạng cô tham gia các tiệc rượu này, chỉ vì anh sợ những thứ dư bản tại tiệc rượu sẽ làm mất đi vẻ thuần khiết của cô.

Không nghĩ tới bây giờ, cô vẫn phải đối diện với mấy thứ đó.

Chờ hai người bọn họ xuống xe đi vào nhà hàng, màn đêm đã bắt đầu lặng lẽ buông xuống.

Trong hành lang của khách sạn, ngọn đèn xa hoa chiếu sáng rực lên những người đang đứng ở đó.

Đi theo Trương Tuấn vào thang máy, đi đến lầu 18, cửa thang máy vừa mở, lập tức thấy được một thảm đỏ ngay cửa thanh kéo dài đến hội trường.

Xem ra, tiệc rượu lần này quy mô không hề nhỏ a.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 49

Đầu của Liên Tịch Tịch cúi xuống nhìn mặt đất. Một cánh tay bị Trương Tuấn cầm lấy để khoát trên tay anh, khi hai người xuất hiện, lập tức đã làm cho chủ nhân của tiệc rượu, chính là giám đốc của tập đoàn Diện – Chu Vạn Lý chú ý.

“Chu bá phụ, xin lỗi vì đã tới chậm.”

Trương Tuấn đi qua lễ phép chào hỏi Chu Vạn Lý, nụ cười trên môi đặc biệt khiêm tốn.

“Không muộn không muộn, nghe nói cha mẹ cháu xuất ngoại đi du lịch rồi, hai người đó thật sự là biết hưởng thụ cuộc sống nha. Còn người này chính là cô dâu mới cưới đi?”

Chu Vạn Lý ha ha cười, ánh mắt rơi vào Liên Tịch Tịch đang đứng bên cạnh Trương Tuấn.

“Cháu chào Chu bá phụ.”

Liên Tịch Tịch có chút khấn trương, thậm chí cô còn không dám nhìn Chu Vạn Lý ở trước mặt. Cô có thể nghe thấy âm thanh run rẩy của chính mình, nhưng giờ phút này cô chỉ có thể bắt buộc chính mình trấn định lại.

Rất hiển nhiên, trong những trường hợp như vậy, thật không thích hợp để cô tham dự.

“Rất tốt, quả nhiên là tú ngoại tuệ trung*. Ánh mắt của cháu thật không sai a. Tiểu Lê nhà ta cũng không thể so với.” (* tú ngoại tuệ trung: bên ngoài xinh đẹp, bên trong thì có đủ trí tuệ, hiểu biết)

Chu Vạn Lý hướng Liên Tịch Tịch gật gù đầu, sau đó nhìn về phía một phương hướng khác nói:

“Có khách quý đến đây, 2 đứa cứ tự nhiên, bá phụ muốn đi chào hỏi khách khứa .”

“Chu bá phụ đi mau lên.”

Trương Tuấn mỉm cười trả lời.

Liên Tịch Tịch cũng nhu thuận gật đầu theo.

Đội Chu Vạn Lý rời khỏi, vài người bạn của Trương Tuấn đều chạy tới chào hỏi cùng anh, hôn lễ lần trước của bọn họ, đám người kia đều có tham gia, lúc ấy cảnh tượng thật không thể tưởng tượng nổi, cô dâu khi ấy đã bị tiểu tam đánh lui, xem ra hiện tại, sắp có sự tình mới xuất hiện nha.

“Tuấn thiếu, lần đầu tiên thấy cậu mang vợ của mình ra ngoài nha. Anh cũng phải cẩn thận một chút, mỹ nữ xinh đẹp như vậy, sẽ có rất nhiều người thèm muốn đấy.”

Một anh chàng mặc lễ phục màu trắng cầm ly rượu đỏ đến trước mặt Trương Tuấn mà trêu ghẹo, ánh mắt thì không ngừng ở trên người Liên Tịch Tịch mà lưu luyến.

“Chỉ cần tiểu tử nguoi không vợ ta thành mục tiêu, thì người khác cũng không dám ngáp ghé.”

Trương Tuấn đối với sự trêu ghẹo của người bạn cùng lớn lên từ nhỏ Tôn Dương không thêm tức giận, anh vỗ vỗ bờ vai của Tôn Dương cười nói.

Tôn Dương nghe vậy, nhú mồm trả lời:

“Cậu nói gì vậy? Những cô gái lọt vào mắt xanh của công tử ta đây cũng không nhiều, nếu như không phải Liên Tịch Tịch bị cậu nhìn thấy trước, cậu cho rằng cô ấy còn đến phiên cậu ư?”

“Đã biết, cậu sợ người khác biết cậu là play boy ư?”

Trương Tuấn ha ha cười, sau đó cầm lấy ly rượu trong tay bồi bàn, đưa một ly cho Liên Tịch Tịch, mình cũng cầm một ly.

“Ai là Play Boy a?”

Hai người nói giỡn, một thanh âm thanh thúy gia nhập vào, chỉ thấy một cô gái mặc lễ phục gọi cầm màu vàng đi đến trước mặt ba người.

“Ông trời ạ*, Tiểu Lê, hình như lần này cô hạ quyết tâm nha, thịt mỡ dư thừa trên người đã biến mất rồi, không tệ, không tệ, cái này đáng người này có thể đi ra ngoài hại nước hại dân.” (*nguyên văn câu này là “của ta tiểu cá ngoan ngoãn”, mình không biết edit làm sao nên chém đại >.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 50

“Tuấn ca ca, anh xem Dương ca ca giữu cọt ta.”

Chu Lê vừa nghe, lập tức không vui, cô bấu môi rồi chen vào chính giữa Liền Tịch Tịch cùng Trương Tuấn, sau đó rất tự nhiên ôm tay Trương Tuấn làm nũng.

“Đừng kêu Tuấn ca ca rồi, nhìn xem em đang chen vào giữa hai người bọn họ kìa, mau gọi chị dâu.”

Tôn Dương nhìn thấy động tác của Chu Lê, nụ cười trên mặt trì trệ, lại nói nửa đùa nửa thật.

Chu Lê nghe vậy, quay đầu nhìn Liền Tịch Tịch đứng bên cạnh mà không nói gì, nhướn nhướn mắt mấy cái rồi nói:

“Em chỉ biết có Tuấn ca ca, chứ em không biết chị dâu.”

“Nói em có mắt mà như mù. Đã thế, Tuấn ca ca của em đã có vợ, đừng phá hư hạnh phúc của người khác, kìa kìa, đến bên Dương ca ca, Dương ca ca sẽ an ủi linh hồn của em.”

Vì một câu của Chu Lê, không khí giữa 4 người lập tức có điểm sững lại, Tôn Dương cười ha hả giảng hòa.

Ánh mắt của Tôn Dương đều dừng lại trên người Liền Tịch Tịch, anh rất kinh ngạc mà phát hiện, đối với khiêu khích của Chu Lê, cô lại không phản ứng lại chút nào cả.

Không bình thường, thật không bình thường chút nào, chẳng lẽ Trương Tuấn?

Biểu hiện thông dong bình tĩnh như vậy, chỉ sợ là bình thường các tiểu thư thiên kim làm không được.

“Tuấn ca ca, em dẫn anh đi làm quen với vài người bạn của em, bọn họ là những người có tiếng, đều làm cho nghệ thuật, không phải anh luôn thích nhạc kịch sao? Bọn họ sẽ đến biểu diễn, em sẽ giới thiệu để anh quen biết trước.”

Lời nói của Tôn Dương đối với Chu Lê không có nửa điểm tác dụng, Chu Lê đảo đôi mắt trắng dã liếc Tôn Dương 1 cái, sau đó buông tay Trương Tuấn ra đi về một phía khác.

Trước khi đi Trương Tuấn nhìn Liền Tịch Tịch, phát hiện mặt cô không biểu tình gì cả, hai mắt chăm chăm vào trên mặt đất, hệt như mọi chuyện đều không liên can gì đến cô, một tư thế xuất trần như kiểu người say ta tỉnh.

Thời gian trôi qua từng chút thì người tham dự trong hội trường ngày càng nhiều, Liền Tịch Tịch đứng ở nơi đó, trong lúc nhất thời cũng không biết nên đi nơi nào.

“Không quen được ở nơi này à.”

Tôn Dương tựa hồ nhìn ra ý nghĩ Liền Tịch Tịch, anh thấp giọng mở miệng hỏi.

“Còn. Khá tốt.”

Cô chậm rãi ngẩng đầu, mắt nhìn người đàn ông ở trước mắt, cùng với Trương Tuấn đồng dạng, là một công tử có diện mạo anh tuấn. Nhưng nếu đem anh ta so sánh với Trương Tuấn, thì trên người này có khí chất tiêu sái nhiều hơn.

“Tiểu Lê từ nhỏ hay chơi cùng Trương Tuấn, cô đừng để ở trong lòng nha.”

Anh cảm giác được, mặc dù cô không tỏ ra vui hay buồn, nhưng anh có thể cảm nhận được trên người cô có chút nhân nhạ u buồn, vì vậy liền mở miệng thay Trương Tuấn giải thích.

Liền Tịch Tịch nghe vậy, mỉm cười, sau nửa ngày, cô mới hồi phục tinh thần lại, xem ra Tôn Dương hiểu lầm là cô đang ghen tị.

“Xin lỗi có thể tôi không tiếp được không? Trong này không khí nóng quá.”

Cô không nghĩ tiếp tục đứng ở nơi này mà mang theo cái mặt nạ vào. Cần cần dục dục mở miệng, cô hi vọng anh ta có thể chấp thuận cho cô đi.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 51

"Đương nhiên, đây là quyền tự do của cô."

Tôn Dương không nghĩ tới cô muốn đi ra ngoài mà phải trưng cầu ý kiến của mình, nụ cười anh có hơi ngạc nhiên, lập tức lại phục hồi tinh thần mà nói với cô.

"Cám ơn."

Gật gật đầu, Liền Tịch Tịch xoay người đi đến bên cầu thang.

Cũng tại nơi hội trường nào nhiệt này, ngày lúc Liền Tịch Tịch đi ra chỉ mới nửa phút, vài vị khách không mời đi vào khiến cho không khí lạnh xuống vài phần.

"Chúc mừng Chu Đồng thành lập công ty mới."

Dẫn đầu là một người đàn ông khoảng 50 tuổi chính là người đã đi cùng Lý Triệt trong buổi đấu giá từ thiện – chủ tịch tập đoàn Mỹ Nhan: Trần tổng.

"Trần tổng đại giá quang lâm, thật sự là vinh hạnh của Chu mỗ này."

Chu Vạn Lý thở mạnh cười, sau đó lớn tiếng trả lời.

Ánh mắt hai người giao thoa trong lúc đó, nhấp nháy từng trận hàn quang.

Tất cả mọi người biết rõ, Trần Thắng đối với công ty đồ trang sức mới đưa ra thị trường của Chu Vạn Lý nhìn chăm chăm, ông từng tuyên bố rằng, ở thị trường đồ trang sức của thành phố Z này chỉ có thể có một công ty mà thôi, đó chính là tập đoàn Mỹ Nhan, bất luận có công ty trang sức nào xuất hiện tại thành phố này, đều bị tập đoàn bọn họ thu mua.

Mà lần này tập đoàn Diện của Chu Vạn Lý chính thức đưa ra thị trường không thể nghi ngờ hơn đó chính là một cái tát thật vang dội lên mặt của Trần Thắng, sở dĩ mà Diện có thể trong vòng một năm ngắn ngủi ra mắt thị trường, một phần lớn tiền vốn đều nhờ vào việc làm ăn bất động sản trước kia của Chu Vạn Lý quăng vào trong này.

Năm nay, thị trường bất động sản có xu hướng giảm mạnh, Chu Vạn Lý liền đem cơ hội nhắm vào, đem tài chính rút ra toàn bộ, dựa theo suy nghĩ của ông, thành lập tập đoàn Diện này, giai đoạn đầu tư đã hao tổn của ông không ít, chi phí cho việc quảng cáo trên truyền hình cả nước đã làm cho ông áp lực không ít.

Cũng may nhờ có quảng cáo, hiệu quả và lợi ích đều phát huy ra cả, làm đại diện cho một nhãn hiệu mới, thành tích của Diện thật huy hoàng, đánh giá trong công việc cũng rất cao, có thể nói rằng một khi thể thật hung mãnh.

Kể từ đó, Trần Thắng tự nhiên là không thể không để ý, ông cho người âm thầm điều tra tình hình tài vụ của Diện, sau đó nghĩ thừa dịp Chu Vạn Lý đưa ra thị trường, một tay thu mua luôn.

Lý Triệt, chính là một thanh lợi kiếm mà Trần Thắng mời đến để thu mua Diện.

Chỉ có điều, giống như đến bây giờ, thái độ của Lý Triệt thật không rõ ràng, anh không có trực tiếp cự tuyệt lời mời Trần Thắng, cũng không có sáng khoái đáp ứng, giống như chuyện làm ăn này với anh mà nói, làm cũng được mà không làm cũng được.

Ngay lúc tất cả mọi người chú ý phản ứng giữa Trần Thắng cùng Chu Vạn Lý, thì người chủ trì tiệc rượu đã đi tới trên khán đài:

"Các vị tôn quý khách, các nữ sĩ, các tiên sinh. Cảm ơn mọi người đã bỏ ra chút thời gian tham gia tiệc mừng Diện ra mắt thị trường, ở phía dưới, chúng ta hãy cùng nhiệt liệt hoan nghênh, chủ tịch tập đoàn Diện Chu Vạn Lý tiên sinh bước lên trên khán đài đọc diễn văn cho mọi người."

Cục diện bế tắc trong nháy mắt bị phá vỡ, Chu Vạn Lý hướng Trần Thắng cười, sau đó xoay người đi lên trên khán đài.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 52

Trong một góc tối, Liền Tịch Tịch đi tới bên cạnh cửa sổ để thưởng thức cảnh đêm.

Bóng hồng lập loè, ánh sáng ảm đạm, làm cho cô nhớ tới khi còn bé ở quê, trời vừa tối thì những ngôi sao trên bầu trời đã rực sáng lên, trên mặt đất thì đầy những ngọn đèn dầu sáng rực.

Thế nhưng hôm nay tại nơi náo nhiệt trong thành phố như thế này, dường như bầu trời cũng giống như ngày đó.

Trên trời là những vì sao, trên mặt đất thì có những ngọn đèn đầy màu sắc sáng rực rỡ.

Hít sâu một hơi, không khí ban đêm tại nơi cao tầng như thế này không giống như không khí đầy bụi bẩn trên mặt đất, cô lập tức cảm thấy hậm hực trong lòng vui đi không ít.

Lặng lặng nhìn lên trời thật lâu, đột nhiên một tiếng rên rỉ truyền vào lỗ tai của cô.

Cô có chút không yên mà đi tới nơi phát ra âm thanh, ngay tại chỗ rẽ cầu thang đầy u ám, một người phụ nữ cùng một người đàn ông dính chặt với nhau tại một chỗ, bởi vì ánh sáng rất yếu, cô không thấy rõ mặt của hai người.

“Thân ái, hôm nay là tiệc rượu mừng chồng của em đưa công ty ra mặt thị trường, chúng ta như vậy, nếu như bị hấn ta biết, em nói hấn có thể hay không tức giận đến nổi tăng huyết áp mà chết không?”

Người đàn ông một bên vận động, một bên thở hổn hển nói ra, nghe thanh âm, hấn là rất trẻ.

“Hấn tức chết rồi không phải tốt sao, dù sao công ty này của hấn là do em mở, đến lúc đó chúng ta có thể ngồi mát ăn bát vàng.”

Người phụ nữ yêu mị cười, thanh âm lạnh lạnh như dao găm mà đầy cay nghiệt.

Liên Tịch Tịch nghe được lời nói hai người, tâm của cô từng đột rớt xuống.

Nghe thanh âm người phụ nữ kia, tuổi có lẽ cũng khoảng trung niên, hình như đó là người vợ thứ 2 của Chu Vạn Lý, không nghĩ tới lá gan của người phụ nữ này thật lớn, dám ở dưới con mắt của chồng mình mà hồng hạnh xuất tường. (*hồng hạnh xuất tường: chỉ người phụ nữ ngoại tình)

Vuốt vuốt lên ngực để ổn định lại nhịp tim đang đập loạn cào cào của mình, Liên Tịch Tịch mặt đỏ tới mang tai xoay người thoát đi.

Cửa ra vào hội trường, cửa thang máy đột nhiên mở ra, Lý Triệt một thân tây trang thẳng phong độ nhẹ nhàng từ trong thang máy đi ra, phía sau của anh, Chương Hiền lúc nào cũng nhìn chăm chăm phía trước.

Liên Tịch Tịch chỉ lo hướng vào trong hội trường mà trốn, căn bản chưa kịp thấy rõ người trước mắt, kết quả thẳng tắp mà ngã vào trên người Lý Triệt .
.....

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 53

“Thật. Thật xin lỗi.”

Bởi vì đụng vào người, Liên Tịch Tịch có chút bối rối, cô liều mạng cúi đầu xin lỗi người đàn ông trước mặt.

Dáng người Lý Triệt đã là 1m8 mà đứng trước Liên Tịch Tịch chỉ có 1m6, lại càng thêm cao lớn.

Anh nhìn xuống đỉnh đầu của cô, nhìn xem cô có muốn dừng lại hành động của mình không, đột nhiên anh vươn tay, nắm lấy hai vai của cô, bả vai mảnh mai của cô bị anh giữ chặt, cảm giác thật yếu ớt.

“Em muốn xin lỗi tôi cho đến khi bữa tiệc chấm dứt ư?”

Thanh âm nhàn nhạt bật ra khỏi làn môi mỏng, nhìn giống như anh đang cười mà không phải cười.

Nghe thanh âm có chút quen thuộc, Liên Tịch Tịch một trận kinh ngạc, cô chậm rãi ngẩng đầu, thiếu chút nữa hét lên.

“Anh. anh. Làm sao anh ở chỗ này?”

Cô nằm mơ cũng không thể ngờ ở đây mà gặp lại anh.

Cô luôn nghĩ rằng anh chính là sứ giả mà ông trời phái xuống giúp cô, bọn họ hẳn là không còn có cơ hội gặp mặt, ngay cả danh thiếp mà lần trước anh đưa cho cô không biết bị cô quăng đi chỗ nào, lần này tình cờ gặp nhau, thật là làm cho cô vừa mừng vừa sợ.

“Cô ở nơi này làm cái gì?”

Nhưng mà, Liên Tịch Tịch chưa kịp mừng rỡ, một thanh âm lạnh lùng liền bay vào lỗ tai cô.

Chậm rãi quay đầu, ngay tại hội trường bên trong, Trương Tuấn xanh mặt mắt trừng cô.

Tâm Liên Tịch Tịch đột nhiên run lên, cô đột nhiên không biết nên trả lời vấn đề như thế nào với Trương Tuấn.

Cô đang làm gì, chính cô cũng không biết.

“Đúng Thực xin lỗi, người kia là chồng của tôi.”

Có chút quần bách hướng Lý Triệt xấu hổ mà cười, Liên Tịch Tịch tránh ra cái ôm của Lý Triệt trên hai vai, sau đó chuẩn bị đi tới chỗ Trương Tuấn.

Nhưng mà, tay Lý Triệt buông ra hai vai Liên Tịch Tịch thì nắm lấy tay cô, giữ cho thật chặt.

Trên mu bàn tay cô, một vết thẹo đen* bất ngờ hiện ra, lông mày Lý Triệt bỗng nhiên xiết chặt. (* vết thẹo đen này do thuốc lá châm vào nha >”

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 54

“Lee, xem ra cuộc sống của cô ta cũng không tệ nha.”

Chương Hiền nhìn xem thân hình gầy yếu của Liên Tịch Tịch bị Trương Tuấn kéo đi vào trong hội trường, quay sang nói với Lý Triệt.

Lý Triệt không trả lời Chương Hiền, anh nhắc chân bước vào trong hội trường.

Kỳ thật, sở dĩ đêm nay anh đến đây, chính là nhìn một chút về công ty mới ra mắt thị trường, đạo lý của anh chính là biết địch biết ta trăm trận trăm thắng.

Chỉ là anh không ngờ sẽ gặp Liên Tịch Tịch ở nơi này, sự sợ hãi của Liên Tịch Tịch đối với Trương Tuấn khiến cho anh hơi nhú mày.

Trong hội trường náo nhiệt vẫn như trước, Liên Tịch Tịch đứng ở bên người Trương Tuấn, tầm mắt vẫn không từ bỏ việc tìm kiếm bóng dáng của Lý Triệt, không biết vì cái gì, khi một lần nữa gặp lại anh, trong lòng của cô nổi lên một tia hi vọng.

“A, em đang tự hỏi vì sao mà tiệc rượu đêm nay Tuấn thiếu không gọi điện mời em đi, thì ra là anh đã hẹn một mỹ nhân khác nha.”

Liên Tịch Tịch đứng ở bên người Trương Tuấn chỉ mới có vài phút, một cô gái mặc một bộ lễ phục đầy gọi cảm đi đến trước mặt họ, vừa mới mở miệng, đã cho Liên Tịch Tịch một bạt tai.

“Như thế nào? Nhanh như vậy đã nhớ đến anh sao? Chờ cho khi tiệc rượu kết thúc, chúng ta đi tìm một nơi nào đó để tâm sự đi.”

Trương Tuấn nhếch miệng cười, giọng điệu ngả ngón mà trả lời, hoàn toàn bỏ qua cảm thụ của Liên Tịch Tịch bên cạnh.

“Thôi đi, bên cạnh anh đã có một mỹ nhân, còn theo em tâm sự cái gì, đừng làm cho mỹ nhân tức giận nha. Em ấy à, đêm nay có người hẹn em rồi.”

Cô gái nở nụ cười xinh đẹp, rồi xoay người rời đi.

Lúc này Liên Tịch Tịch hoàn toàn không có để ý Trương Tuấn cùng với cô gái kia, trong đầu cô toàn là hình ảnh của Lý Triệt.

Không biết vì cái gì, cô đột nhiên cảm thấy, khi Lý Triệt xuất hiện có lẽ đã có chuyện gì đó xảy ra, giống như hôm nay, cô có nằm mơ cũng không gặp anh trong mơ, nhưng mà, cô đã gặp anh thực sự.

Trương Tuấn giống như phát hiện Liên Tịch Tịch đang mất hồn mất vía, anh nắm lấy cổ tay của cô, sau đó thấp giọng nói ra:

“Không cần phải suy nghĩ những thứ không nên.”

Liên Tịch Tịch bị đau thiếu chút thiếu chút nữa kêu ra tiếng, nhưng là cô không dám, nhu thuận hướng Trương Tuấn gật gật đầu, cô chỉ hy vọng anh có thể buông tay cô ra.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 55

Mãi cho đến khi tiệc rượu chấm dứt Liên Tịch Tịch cũng không thấy bóng dáng Lý Triệt. Giống như một giấc mộng ngẫu nhiên mà thoáng qua thôi.

Ngồi ở trên xe Trương Tuấn, cô nhắm mắt lại, muốn làm cho mình thanh tỉnh một chút.

Trên đường đi, khuôn mặt Trương Tuấn toàn là một vẻ âm u, nhìn không ra biểu lộ gì.

Về đến nhà, Liên Tịch Tịch ném túi xách xuống chuẩn bị bước vào nhà tắm, nhưng mà, cô mở vòi nước cởi y phục xuống. Trương Tuấn đột nhiên xông vào.

“Anh. anh muốn làm gì?”

Cô có chút sợ hãi đưa hai tay che ở trước ngực, thanh âm run run mà hỏi.

“Đưa bàn tay của cô ra đây.”

Hai mắt anh mang theo hàn quang, giọng điệu đầy vẻ lạnh lùng.

“Anh. anh rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Ngồi trong bồn tắm, hai chân cô co lại ở trước ngực, toàn thân bắt đầu phát run.

Biểu lộ giờ phút này của Trương Tuấn rất đáng sợ, trong tay anh cầm một cái bàn chải, Liên Tịch Tịch căn bản không biết anh muốn làm gì.

Thấy cô không nghe theo lời của mình, Trương Tuấn vươn tay dùng sức kéo tay Liên Tịch Tịch, túm đến trước mặt mình, sau đó cầm bàn chải trong tay bắt đầu hung hăng mà chà.

“Trương Tuấn. Đau quá, van cầu anh dừng tay.”

Lông bàn chải cứng ngắc chà trên bàn tay cô khiến cho nó bắt đầu đỏ lên, cô đau đến thét lên, liều mạng kéo tay mình trở về.

Nhưng Trương Tuấn cũng không cho cô kháng cự nửa phần, khóe miệng của anh không ngừng mở rộng, trên mặt lộ ra một nụ cười đầy tàn ác.

“Cô dám để cho thằng kia nắm tay cô, tôi liền thay cô rửa sạch sẽ, tôi rất yêu cô, chẳng lẽ cô không cảm động sao?”

Thanh âm của anh mang theo một chút phấn khởi, nụ cười trên mặt không ngừng mở rộng.

“Không cần phải chà, đau quá a.”

Anh càng chà thì càng dùng lực đến nỗi vết sẹo trên mu bàn tay chưa lành kia ngày càng thêm bị thương, mu bàn tay bị chà ra một tầng da, máu một lúc nhiều ra.

Liên Tịch Tịch một bên cầu xin tha thứ, một bên nước mắt rơi.

Đau đớn trên mu bàn tay truyền thẳng đến đáy lòng cô, sự đau đớn của việc chà máu và thịt với nhau khiến cho hô hấp của cô dần dần khó khăn.

“Đau lắm sao? Đã biết đau nhưng vì sao cô không tự ái? Cô thiếu đàn ông sao? Bây giờ tôi đang ở trước mặt cô, cô nghĩ như thế nào? Đến a.”

Máu tươi trên mu bàn tay cô chảy xuống tay của anh, máu nhiều đến nỗi làm cho người ta giật cả mình, làm cho tâm tình của anh đang đầy sự tức giận cũng cảm thấy luống cuống.

Vứt bỏ bàn chải trong tay, anh đem cô đang ở trong bồn tắm mà ôm chặt vào, đầu cô lộ ở bên ngoài:

“Nói cho anh biết, trong lòng em rốt cuộc là nghĩ như thế nào ? Em yêu anh sao? Yêu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 56

“Em Em”

Hai vai của cô bị anh ấn chặt nên không thể động đậy, cả người bị ấn dựa vào bồn tắm khiến cho xương cốt cô đau nhức không thôi. Đối mặt với chất vấn điên cuồng của Trương Tuấn, cô lại nói không ra một câu.

Yêu? Cô tận dưới đáy lòng cô cười lạnh một tiếng, thứ gắn kết 2 người bây giờ còn gọi là yêu sao? (>.

“Trả lời anh a, em có yêu anh không? Yêu không?”

Vẫn là câu hỏi đầy gượng ép đau khổ ấy, nước trong bồn tắm đã bị nhuộm đỏ bởi máu trên tay cô.

“Em yêu anh, em yêu.”

Toàn thân đau nhức cùng với vết thương trên mu bàn tay khiến cô muốn ngất, cô không chịu nổi sự công kích của anh, rốt cục phải nói ra lời nói trái lương tâm của mình.

Dù có làm như thế nào thì nước mắt cô cũng không thu lại được, cô thật sự không có biện pháp nào chịu được sự hành hạ của anh, cô nên làm cái gì bây giờ? Nên làm cái gì bây giờ a?

“Đã yêu tôi, tại sao lại đi ngủ với thằng khác? Con tiện nhân này.”

Vốn cho là nghe theo lời anh sẽ không có việc gì, không nghĩ tới Trương Tuấn lại càng thêm phần nộ, anh nắm lấy tóc cô đè đầu cô xuống bồn tắm, sau đó lại là vung tay lên tát hai cái, lập tức cô nhìn thấy một trời sao, đầu mê muội một hồi.

“Nhớ kỹ, cô là người của tôi, đừng để cho thằng nào đụng vào cô, nếu không, lần sau tôi chặt tay của cô.”

Cuối cùng, có lẽ là do anh cảm thấy mệt mỏi, cảnh cáo cô một tiếng, nặng nề đẩy cô sang một bên, đi ra phòng tắm.

Thấy anh đi ra ngoài, thanh âm đóng cửa vang lên, Liền Tịch Tịch lập tức khóc rống lên.

“Mẹ. Ba ba. Tịch Tịch không sợ, không đau, hai người phải thật tốt.”

Cơ hồ khóc đến nỗi đứt từng khúc ruột, cô mở vòi nước tối cỡ, sau đó mặc cho nước ấm cọ rửa từng nơi trên thân thể của cô. Vết thương trên mu bàn tay, bởi vì nước ấm kích thích, máu chảy càng ngày càng nhiều.

Cho đến khi cô ý thức được mình bị thương, thì cả bồn tắm đã biến thành màu đỏ nhạt.

Dùng khăn mặt cầm máu vết thương trên tay lại, từng chút từng chút tự nhủ với bản thân rằng, bản thân mình không thể để cho xảy ra chuyện bất trắc, cô còn có ba mẹ cần cô chiếu cố, cô nhất định phải kiên cường sống sót mới được.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 57

Từ trong phòng tắm đi ra, trên người cô mặc áo tắm màu trắng.

Trương Tuấn đã ở trong phòng tắm khác tắm rửa sạch sẽ và bây giờ thì anh đang nằm trên giường. Hai mắt anh nhắm hờ, lông mày nhẹ nhàng nhắm lại, Liền Tịch Tịch biết rõ, giờ phút anh này cũng chưa ngủ.

Đi đến bên giường, nhẹ nhàng xóc chăn lên, cô chậm rãi nằm xuống trên giường, lúc này thân thể của cô là hoàn toàn căng cứng.

Giường rất lớn, khoảng cách ở giữa bọn họ còn có thể đủ cho hai người nữa.

Nhắm mắt lại, bỗng vết thương trên mu bàn tay ần ần đau. Mặc dù là máu đã đông lại một chút, nhưng khăn mặt quấn trên mu bàn tay vẫn bị nhiễm đỏ.

May mắn là trong phòng tắm đặt một cái hòm thuốc nhỏ, cô xử lý vết thương đơn giản một chút, sau đó dùng băng gạc quấn lại.

Yên lặng ở đáy lòng thờ dài một tiếng, cô chìm vào giấc ngủ.

Tỉnh lại lần nữa, đã là sau nửa đêm. (khoảng 2-3 giờ sáng)

Con ác mộng trong giấc ngủ làm cho cô chảy mồ hôi lạnh rùng rùng.

Mở mắt ra, cô cảm giác hồ hấp có chút dồn dập. Muốn xoay người, lại phát hiện chính mình bị Trương Tuấn ôm chặt vào trong ngực. Trăng trên cao quá mờ*, cô thấy không rõ mặt của anh. (*nguyên văn là “nguyệt qua trung thiên”: chỉ mặt trăng lúc gần sáng)

Ánh trăng yếu ớt chiếu vào căn phòng qua cửa sổ, cô có thể lờ mờ thấy được đường cong của gương mặt trước mắt.

Lỡ tai dán tại trước ngực của anh, cô có thể nghe được tiết tấu tim đập rõ ràng trong ngực anh, anh hiển nhiên đã ngủ say. Nhẹ nhàng đưa tay đẩy hai tay anh ra, cô hít một hơi thật sâu để lấy lại không khí.

Sự ôm ấp của Trương Tuấn lúc này dành cho cô không phải là áp ám, mà là hít thở không thông cùng với thống khổ.

Vén chăn lên, nhẹ nhàng xuống giường, ngồi ở trên cửa sổ, cô bắt đầu mất ngủ sau nửa đêm.

Ngày mai, chuyện gì sẽ đến với cô nữa đây?

Như vậy ngày qua ngày tra tấn, cô còn có thể kiên trì bao lâu ?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 58

Cũng trong tối hôm nay, cùng là mất ngủ, nhưng Lý Triệt có vẻ so với Liên Tịch Tịch thì thoải mái hơn nhiều.

Ánh mắt của anh chăm chú nhìn vào tư liệu của tập đoàn trong máy tính, đối diện, Chương Hiền đã lệch đầu trên ghế sa lon bắt đầu ngủ gà ngủ gật .

“Trở lại phòng của cậu nghỉ ngơi đi.”

Gỡ xuống mắt kính trên sống mũi, anh nhẹ nhàng lấy tay xoa hai mắt, rồi giương mắt nhìn Chương Hiền trước mặt nói.

Bị thanh âm của Lý Triệt làm cho bừng tỉnh, Chương Hiền mở to mắt, nhìn ra ngoài cửa sổ, sau đó đuổi lưng một cái nói:

“Đã không còn sớm, anh cũng sớm đi nghỉ ngơi một chút đi.”

“Tổng tập đoàn Gia vẫn còn cổ phần của Chu Vạn Lý, xem ra Chu Vạn Lý cũng không có đem toàn bộ tài sản quảng đến công ty Điện, chắc là mờ ra cho phu nhân của ông ta. “

Chương Hiền chuẩn bị đứng dậy, đột nhiên Lý Triệt mở miệng nói.

“Ý của anh là, nếu như chúng ta muốn thu mua Điện, Chu Vạn Lý có thể sẽ vận dụng tại cổ phần tổng tập đoàn tới cứu Điện? Kể từ đó, kế hoạch thu mua của chúng ta càng phi thường khó thực hiện.”

Từ trong lời nói của Lý Triệt làm cho thân hình Chương Hiền thoáng dừng lại, đi đến bên cạnh Lý Triệt nhìn kỹ vào tư liệu trên máy vi tính.

“Cho nên, chúng ta phải diệt Gia tận gốc.”

Mục quang bình tĩnh, thanh âm Lý Triệt cũng không có bất kì cảm xúc gì, hai tay ôm ngực, chậm rãi nói.

“Thu mua cả Gia tập đoàn đó? Lee, nguoi điên rồi? Tập đoàn Gia đó lớn như vậy, xí nghiệp bình thường làm sao nuốt trôi? Muốn tôi đem dự án thu mua của Trần Thắng trả lại không. Tập đoàn Gia cùng Điện chính là cùng một rễ, chúng ta muốn ăn hết cái hai đầu voi này, phỏng chừng dạ dày cũng chứa không nổi.”

Liên tục khoát tay, Chương Hiền tỏ vẻ ra phản đối.

Lý Triệt giữ im lặng, phảng phất sự phản đối của Chương Hiền với anh mà nói cũng không có nửa điểm tác dụng.

“Khoan khoan, Lee, không phải anh là vì cô gái đó mới.”

Đột nhiên, Chương Hiền như là nghĩ tới điều gì, về mặt anh bừng tỉnh đại ngộ nhìn Lý Triệt nói.

“Cậu cho tôi là loại người thích xen vào việc của người khác sao?”

Lý Triệt cười nhạt một tiếng hỏi ngược lại.

“Nhưng là thu mua cả tập đoàn Gia đó, điều này cần không ít tài chính a? Vấn đề là, có người nguyện ý thu mua hay không?”

Chương Hiền nhìn biểu lộ Lý Triệt không một chút gọn sóng sợ hãi, sau nửa ngày mới nói ra điều do dự của mình.

“Đây chính là công tác kế tiếp mà chúng ta phải làm.”

“Anh thật là điên cuồng.”

“Không phải trước kia cậu nói tôi lý trí đến đáng sợ ư?”

“Được rồi, tôi thừa nhận là tôi chưa bao giờ nhìn thấu được anh.”

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 59

Sáng ngày thứ hai, lúc rời đi Trương Tuấn nói cho Liền Tịch Tịch một việc làm cho cô rất cao hứng. Việc đó chính là, anh cho phép cô đi bệnh viện thăm ba mẹ cô.

Vết thương tới hôm qua đã đóng vảy, vì không muốn làm cho ba mẹ mình thấy mình bị thương, cô dùng băng gạc băng thật kỹ, lấy đại một lý do nào đó, nói là tới hôm qua không cẩn thận bị phỏng.

Buổi sáng ở trong nhà hầm một nồi súp cho thật ngon, buổi trưa Trương Tuấn trở về, hai người cùng ăn cơm trưa, rồi sau đó lên xe đi đến bệnh viện.

Trên xe, Liền Tịch Tịch có chút khấn trương, thậm chí cô cũng không dám thở mạnh, cô chỉ sợ một khi không cẩn thận, Trương Tuấn sẽ không cho cô đi nữa.

“Băng bó bàn tay kỹ như thế, cô muốn cho ba mẹ cô biết tôi đối xử với cô như thế nào ư?”

Anh vừa lái xe, một bên không đếm xỉa tới hỏi.

“Không có. Không có. Em sẽ nói cho bọn họ biết, là em không cẩn thận bị phỏng.”

Cô nghe vậy cảm thấy tâm mình xiết chặt, lập tức giải thích.

“Ba mẹ cô đối với con rể là tôi đây rất lấy làm hài lòng, cô cũng không nên làm cho hai người họ hiểu lầm a.”

Khóe miệng câu lên một nụ cười tà ác, anh nhàn nhạt nói ra.

Có lẽ anh cho rằng Liền Tịch Tịch rất sợ ba mẹ cô, cho nên anh không kiêng dè gì mà nói như thế.

“Em biết nên làm gì.”

Trong nội tâm cô yên lặng thở dài một hơi, cô như thế nào lại làm cho ba mẹ thương tâm? Mặc dù chính cô vết thương chằng chịt, nhưng cô không muốn liên lụy đến ba mẹ.

“Đúng rồi, mẹ của cô chuẩn bị cuối tuần mở rồi, trước khi giải phẫu là không được kích thích tới thần kinh. A, còn có một việc nữa quên nói cho cô biết, khi ba cô ở bệnh viện chăm cho mẹ cô đã không cẩn thận, trúng gió.”

Khi anh nói ra hai việc này thật sự là thoải mái, giống như mọi việc đều không liên quan tới nay. Trên thực tế, hai người đó cho dù có chết đi sống lại như thế nào cũng không liên quan tới anh.

Sự hiện hữu của hai người bọn họ, chỉ là một lý do tốt để anh giam cầm cô mà thôi. (>”

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 60

“Anh nói cái gì? Ba của em... ông... ông ngã bệnh ư? Chuyện này xảy ra khi nào? Vì sao mà anh không nói sớm cho em biết chứ?”

Lời nói của Trương Tuấn lập tức làm cho Liên Tịch Tịch cảm giác như ngũ lõi oanh tạc, bình chứa canh nóng trong tay thiếu chút nữa rơi xuống.

“Khẩn trương cái gì, chỉ là liệt nửa người mà thôi, sau khi cấp cứu xong đã không còn nguy hiểm đến tính mạng.”

Đối với thương tâm của Liên Tịch Tịch, anh chỉ cười nhạt.

“Liệt nửa người, trời ạ, tại sao có thể như vậy? Ba ba... .”

Vành mắt của cô lúc này đã đỏ bừng, nước mắt không ngừng dâng lên trong tròng mắt, nhưng lại không chịu rơi xuống.

Ngắm lại thì lúc này người cha già năm mươi tuổi đầy thống khổ tuyệt vọng của mình đang nằm trên giường lúc này cùng với người mẹ đang chờ giải phẫu cắt bỏ khối u ở não, cô cảm thấy trước mắt mình là một màu đen u ám.

Cha mẹ cô tần tần khổ khổ vất vả đã nửa cuộc đời, đáng lẽ hôm nay phải được hưởng cái phúc của người già, thế nhưng lại phát sinh ra những chuyện như vậy, mà cô lại không thể ở trước giường làm tròn đạo hiếu, cô thật là đáng chết a.

Hai tay cô siết chặt lại, đối với phần hận của Trương Tuấn đã làm cho cô suýt phải phát điên lên.

Người đàn ông này, làm sao có thể trở nên đáng sợ như vậy?

Tại sao mà lúc trước mình ngu như thế? Lại đi yêu người đàn ông này?

Xe vẫn đều đều chạy về phía trước, trong nội tâm Liên Tịch Tịch tràn đầy thống khổ cùng tuyệt vọng, vì cha mẹ, cũng vì chính mình.

Trương Tuấn vẻ mặt thích ý chậm rãi lái xe, hình như anh rất hưởng thụ vẻ mặt thống khổ này Liên Tịch Tịch, anh phát hiện, chỉ cần cô thống khổ thì cô trở nên thật mỹ lệ. (này là sao há!!! >”

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 61

“Cầu anh cho em ở lại chiếu cố ba mẹ em được không? Chỉ cần bọn họ bình phục xuất viện, đến lúc đó anh muốn gì cũng được.”

Tiếp tục hèn mọn mà thỉnh cầu anh, trong nội tâm Liên Tịch Tịch tràn ngập sự bất lực.

“Cô cho rằng, tôi muốn cái gì thì không thể được như ý muốn ư?”

Đột nhiên Trương Tuấn đem phanh xe giãm lại, quay đầu nhìn chăm chăm vào Liên Tịch Tịch hỏi.

Quán tính của khiến cả người cô hơi nghiêng về phía trước, đợi cô ngồi vào chỗ của mình, cô phải đối mặt với ánh mắt không rõ ý tứ của Trương Tuấn.

“Tại sao anh lại đối xử với em như vậy? Nếu như anh chán ghét em, hai chúng ta có thể ly hôn. Vì cái gì mà anh giữ em bên cạnh? Nếu như anh muốn tra tấn em đến như vậy, vậy thì mục đích của anh đã đạt được rồi, buông tha ba mẹ của em đi, anh muốn gì, em đáp ứng không phải tốt hơn sao?”

Tinh thần của cô gần như hổng mất, đối mặt với một ông chồng như thế, cô thật sự là sống không bằng chết.

Con mắt cô đỏ lên, lấy hết dũng khí, đem tất cả những gì mà trong thời gian qua cô chịu đựng nói ra hết.

Nếu như anh muốn sinh mạng của cô, cô sẽ không chút do dự mà cho anh, chỉ cầu anh có thể buông tha cha mẹ của cô.

“Liên Tịch Tịch, đến tột cùng thì cô biết hay giả vờ không biết suy nghĩ của tôi?”

Anh cười nhạo một tiếng, một lần nữa khởi động lại xe. Anh rốt cục khơi dậy sự phản kháng của cô, chỉ là, đây có lẽ là dũng khí lớn nhất của cô rồi, anh tuyệt đối sẽ không cho cô một cơ hội nữa giống như vậy để cùng anh nói chuyện.

Tựa đầu qua một bên ghế, nhìn cảnh sắc bên ngoài không ngừng lui về phía sau xe, rốt cục nước mắt vẫn rơi xuống.

Đi vào bệnh viện, Liên Tịch Tịch liền đi thăm mẹ cô – Lâm Kiều Nga.

Bởi vì đang chuẩn bị cho cuộc phẫu thuật, thời gian thăm hỏi Lâm Kiều Nga có hạn, khi Liên Tịch Tịch nhìn thấy mẹ mình thì miễn cưỡng nở một nụ cười cho bà nhìn.

“Tịch Tịch a, nghe Trương Tuấn nói con công tác bề bộn nhiều việc, làm sao tới bệnh viện a?”

Đã lâu rồi Lâm Kiều Nga không nhìn thấy con gái mình, cũng thực có chút nhớ nhung, lời kéo tay Liên Tịch Tịch ngồi xuống bên cạnh giường bệnh, một đôi dài đầy vết chai dích tay nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt gầy gò nhỏ nhắn của Liên Tịch Tịch:

“Công tác rất vất vả sao? Cả người gầy đi một vòng.”

“Không có, công tác không phiền lụy, chính là hơi bận một chút thôi. Mẹ, mẹ ở nơi này có khỏe không?”

Lời của mẹ làm cho nội tâm Liên Tịch Tịch một hồi chua chua, nước mắt lại bắt đầu trong hốc mắt đảo quanh, cô cố nén nuốt nước mắt vào.

“Rất tốt, Trương Tuấn bảo hộ sĩ đặc biệt chiều cô mẹ, ngày nào cũng có người trông chừng, yên tâm đi. Chỉ là ba ba của con ông, ai. Tóm lại hiện tại cũng không còn việc gì. Điều là do mẹ đây thân thể không tốt.”

Nói đến việc chồng mình vì mình ngã bệnh, Lâm Kiều Nga cũng nhịn không được nữa nước mắt chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 62

“Mẹ, đều là con không tốt, con đã không thể tự tay mình chăm sóc ba với mẹ.”

Nhìn thấy giọt nước mắt của mẹ, Liên Tịch Tịch cũng nhịn không được nữa, ôm bà khóc rống lên.

“Tốt lắm, đứa nhỏ này, ba mẹ sẽ không trách con, con chỉ cần chăm sóc tốt bản thân mình và chồng của mình là được rồi. Ba mẹ đã một bó tuổi to, không biết khi nào về với đất trời, đến lúc đó thì an bình*.”

(*y ở đây chính là ba mẹ của LTT lớn tuổi rồi, việc hai người này chết đi cũng không phải việc gì to lớn cả, 2 người cũng bằng lòng ra đi)

Vỗ vỗ lưng Liên Tịch Tịch, Lâm Kiều Nga dùng cả tâm của mình nói cho con gái mình nghe.

Vừa nghe đến lời mẹ nói bi quan như vậy mà..., nước mắt Liên Tịch Tịch chảy càng nhiều hơn, thanh âm cô nghẹn ngào nói:

“Ba mẹ nhất định phải sống tốt, không thể bỏ Tịch Tịch một mình.”

“Đứa nhỏ.”

Nhẹ nhàng sờ lên đầu của cô, Lâm Kiều Nga trong lòng thở dài một tiếng.

“Được rồi vợ à, vừa nhìn thấy mẹ là em khóc lên rồi, em mà như vậy nữa, thì lần sau thật anh không dám mang em đến đây đâu. Bác sĩ nói rồi, mẹ phải ổn định tâm tình của mình, không thể quá kích động.”

Một bên Trương Tuấn tựa hồ như nhần nhịn không được một màn đau thương giữa hai mẹ con này, rốt cục vẫn phải mở miệng nhắc nhở Liên Tịch Tịch.

“Tốt lắm tốt lắm, đừng khóc, Tịch Tịch a, con mau đi xem ba của con một chút đi, ông ấy rất nhớ con đó nha.”

Lâm Kiều Nga lau nước mắt đi, rồi nói với Liên Tịch Tịch.

“Được rồi, mẹ, con đi trước nhìn ba, mẹ trước cứ nằm xuống nghỉ ngơi đi.”

Ngừng khóc, Liên Tịch Tịch nhu thuận gật đầu, sau đó để Lâm Kiều Nga nằm xuống, nở ra nụ cười an tâm cho mẹ cô xem, rồi xoay người đi theo sau lưng Trương Tuấn.

Đi ra phòng bệnh, Trương Tuấn mang theo Liên Tịch Tịch đi vào thang máy, đi lên tầng sáu.

Phòng bệnh của đại đội trưởng Vận là một trong những phòng bệnh ở khu này.

Khi Liên Tịch Tịch nhìn thấy cha mình thì cũng nhin không được mà khóc thêm lần nữa.

Lúc này đại đội trưởng Vận, nhìn ông như chỉ hơn năm mươi tuổi mà thôi, nhưng mái tóc ngắn của ông trong vòng nửa tháng đã bạc đi không ít.

Bởi vì hành động bất tiện, ông chỉ có thể nằm ở trên giường, không thể tự mình động đậy được, người cũng gầy một vòng lớn, con mắt đầy u ám, không có một chút ánh sáng sinh lực nào.

“Ba oi.”

Yết hầu có chút đau, Liên Tịch Tịch cơ hồ dùng hết toàn bộ khí lực để gọi cha cô.

“Tịch. Tịch Tịch.”

Đại đội trưởng nhìn về phía con gái của mình, bởi vì trúng gió, ông nói chuyện cũng có chút khó khăn, thấy Liên Tịch Tịch đến, nguyên bản con mắt có chút u ám lập tức sáng lên rất nhiều.

“Ba ba, thực xin lỗi, Tịch Tịch không thể chăm sóc cho người.”

Ôm chặt lấy đại đội trưởng Vận Liên Tịch Tịch tùy ý để nước mắt của mình thấm tạt trên chần, nhớ tới ông vẫn còn bộ dáng khỏe mạnh*, đầy sức sống thể nhưng hôm nay lại biến thành bộ dáng như vậy, cô có thể nào không đau lòng?

(* nguyên văn là trẻ trung, cơ mà tại nv này đã hơn 50t rồi mà dùng từ trẻ trung thì nó hơi. Nên bạn chuyển thành khỏe mạnh)

“Không. Không trách con. Phải. ba ba. Tự. Chính mình. Không. Không cẩn thận. Ngã.”

Ông muốn tự tay mình sờ đầu của con gái, cố gắng nửa ngày, nhưng thùy chung tay vẫn không thể nâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 63

Ở lại bệnh viện hai tiếng, Trương Tuấn nhận được điện thoại rồi nói muốn đi, Liên Tịch Tịch muốn ở lại xuống chiếu cố cha mẹ, nhưng từ ánh mắt Trương Tuấn lại không cho phép điều đó. Sau khi cùng cha nói lời từ biệt, cô lại đi nhìn mẹ mình một chút, lúc này Lâm Kiều Nga đang ngủ trưa nên không có tỉnh, cô không dám đánh thức mẹ, chỉ dám đứng từ sau tấm kính mà nhìn vào, liền rời đi.

Trở về trên xe, tâm Liên Tịch Tịch giống như máy trộn bê-tông không ngừng hoạt động, thông khổ không cách nào nói rõ.

Một cảm giác tuyệt vọng thấu trời sinh ra trong lòng cô.

"Em có thể thường xuyên đến thăm ba mẹ được không?"

Từ lúc cô từ bệnh viện đi ra, đây là câu đầu tiên mà cô nói với anh.

Cô cố gắng tranh thủ hết sức để có thể đi tới bệnh viện thăm cha mẹ.

"Không cần được một tác lại muốn tiến một thước. Tôi nói rồi, không có cho phép của tôi, cô không thể rời nhà một bước."

Thanh âm lạnh lùng không mang theo một tia tình cảm nào, cảnh tượng Liên Tịch Tịch cùng cha mẹ tương kiến đối với anh không có nửa điểm cảm động.

Câu trả lời quyết tuyệt làm cho tâm cô lún nửa rồi xuống biển sâu, bị băng son chôn vùi.

Trầm mặc về đến nhà, Trương Tuấn để cho cô xuống xe, rồi quay đầu xe lại rời khỏi.

Ở trong căn phòng to, một mình cô ngồi yên trên ghế sa lon. Trong đầu không ngừng hiện lên hình ảnh cha mẹ tại bệnh viện, không tự giác được, nước mắt lại rơi xuống.

Trời đang tối dần, đột nhiên tiếng chuông điện thoại của cô vang lên.

Nhạc chuông là bài « nghĩ tới người 0 giờ lẻ một phút ».*

(*thứ lỗi cho sự bất tài của pạn, pạn không biết đây là bài gì nữa >.

Q.2 - Chương 64

“Liên Tịch Tịch, cứu. Cứu mạng. Cứu con của tôi với.”

Cuối cùng thì đầu bên kia điện thoại cũng vang lên tiếng nói, mà giọng nói này, là giọng nói mà Liên Tịch Tịch rất quen thuộc.

“Nhược Vân, cô làm sao thế?”

Thần sắc lập tức khẩn trương vạn phần, cô cảm nhận được có chuyện gì đó đang xảy ra bên đầu bên kia điện thoại, vội vàng hỏi.

“Cứu tôi, cứu con của tôi với.”

Tiếng kêu rên của Nhược Vân từ đầu bên kia điện thoại truyền đến, có thể tưởng tượng được tình cảnh bây giờ của Nhược Vân.

“Cô đang ở đâu? Rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra?”

Mặc dù chuyện giữa cô và Nhược Vân chẳng có gì tốt đẹp cả, nhưng Nhược Vân đã gọi điện thoại cầu cứu, khẳng định sự tình rất nghiêm trọng.

“Đương Châu hoa viên, tòa nhà C số 502.”

Nhược Vân nói xong, thì bên kia điện thoại không còn âm thanh nào nữa.

“Khoan đã. Nè. Nhược Vân.”

Liên Tịch Tịch thử gọi vài tiếng, nhưng không ai trả lời.

Cầm lấy túi xách, cô không kịp nghĩ đến cảnh cáo của Trương Tuấn, rồi chạy như điên đi ra ngoài.

Tuy cùng Nhược Vân quen biết không sâu, nhưng Liên Tịch Tịch có thể hiểu một chút cá tính của Nhược Vân.

Một người có lòng tự phụ cao như thế, nếu không phải gặp khó khăn lớn, chắc chắn sẽ không hướng cô cầu cứu.

Vừa rồi nói cô cứu mạng cô ta, cứu con của cô ta, chẳng lẽ nói.

Một ý nghĩ đáng sợ hiện lên trong đầu cô, cô lấy điện thoại di động ra, tranh thủ thời gian gọi cấp cứu 120, báo địa chỉ cho bệnh viện.

Nếu như giờ phút này Nhược Vân thật sự có chuyện gì nguy hiểm đến tánh mạng, như vậy cô cho dù chạy tới cũng không giúp được cô ta cái gì.

Đã như vậy, còn không bằng trực tiếp gọi điện cho bệnh viện, sau đó cô tới bệnh viện xem tình hình của Nhược Vân.

Bởi vì nơi này là khu biệt thự, là chỗ vắng vẻ, không thuận tiện để đón xe, cô đi một đoạn đường thật dài mới nhìn thấy một chiếc tắc xi.

Đưa tay đón xe, cô bảo tài xế xe trực tiếp lái đến bệnh viện.

Đợi cho tới khi cô tới bệnh viện, Nhược Vân đã được đẩy vào phòng cấp cứu.

Lo lắng đợi ở cửa phòng cấp cứu, thì một nữ y tá đến hỏi :

“Xin hỏi cô là người nhà của bệnh nhân?”

“Ách. Có chuyện gì ư?”

Vấn đề này làm cho Liên Tịch Tịch buồn cười, người nhà? Một vấn đề buồn cười cỡ nào a.

Bất quá, hiện tại cô không được cười, bởi vì cứu người mới là trọng yếu nhất.

“Tình trạng bệnh nhân bây giờ rất nguy cấp, nhưng bệnh nhân cứ kiên quyết đòi gặp người nhà mới chịu để mổ.”

“Gặp tôi? Được, tôi đi vào cùng cô.”

Tuy không biết tại sao mà Nhược Vân kiên quyết gặp mình, nhưng có một cảm giác xấu đang len lỏi trong lòng cô.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 65: Chương 165

Cước bộ cô có chút nặng nề đi vào trong phòng, trên giường mổ, Nhược Vân toàn thân đầy máu nằm ở chỗ đó, con mắt hơi híp lại, vẻ mặt mệt mỏi nhìn về phía trên trần nhà.

“Nhược Vân.”

Cô nhẹ nhàng gọi tên cô ta.

Chậm rãi mở mắt ra, trên mặt Nhược Vân đầy nước mắt cùng mồ hôi trộn lẫn với nhau, đôi môi tái nhợt trông thật dọa người.

“Tịch Tịch, Cám Cám ơn cô cứu tôi. Tôi. Tôi chỉ sợ không được. Cầu. Cầu xin cô nói với bác sĩ giữ đứa bé lại.”

Nhược Vân nói, hô hấp có chút khó khăn.

“Sẽ không có việc gì đâu, Nhược Vân, cô sẽ tốt thôi, cô còn phải chăm sóc đứa bé nữa mà.”

Khỏe miệng Liên Tịch Tịch có chút run rẩy, cô bắt lấy hai tay Nhược Vân, mặc kệ trước kia cô cùng Nhược Vân có bao nhiêu hiềm khích, làm một người mẹ, Nhược Vân thật làm cho cô cảm động.

“Nghe. Hãy nghe tôi nói. Vạn nhất, vạn nhất tôi ở trên giường mổ. Vẫn. Vẫn chưa tỉnh lại. Hi. Hi vọng cô có thể đem. Đem đứa bé cho Trương Tuấn. Tôi. Ta biết cô rất thiện lương. Cho nên. Cho nên tôi phó thác đứa bé. Phó thác cho cô. Nhưng. Chỉ mong đứa bé. Có thể. Có thể có cơ hội sinh ra trên thế giới này. Gặp. Gặp được ba nó. Thấy mặt được ba của nó. A.”

Thanh âm Nhược Vân đứt quãng, khi nói đặc biệt gian nan.

“Huyết áp người bệnh không ngừng giảm xuống.”

Lời nói của bác sĩ bay vào lỗ tai Liên Tịch Tịch, làm cho trong lòng cô căng thẳng tột cùng.

“Bác sĩ, tôi nhờ các người bằng mọi giá phải cứu cô ấy.”

Liên Tịch Tịch nhìn Nhược Vân đang ngất đi, trên mặt của cô ta đã không còn thống khổ, phảng phất đang ngủ một giấc yên bình.

“Chúng tôi sẽ cố gắng hết sức, xin cô đi ra ngoài trước.”

Bác sĩ đáp lời Liên Tịch Tịch, sau đó bắt tay vào ca mổ.

Đi ra phòng cấp cứu không đến một phút đồng hồ, cô y tá lúc nãy đến trước mặt Liên Tịch Tịch:

“Cô khỏe chứ, hiện tại người bệnh xuất huyết nhiều quá dẫn đến lên cơn sốc, đứa bé và người người chỉ sợ là chỉ có thể cứu một người mà thôi, xin cô ký tên, cứu người mẹ hay là cứu đứa bé.”

“Cứu mẹ.”

Vấn đề này Liên Tịch Tịch trực tiếp phản ứng mà trả lời cứu mẹ, chính là. Trong đầu của cô đột nhiên vang lên lời nói vừa rồi của Nhược Vân, Nhược Vân muốn cô cứu đứa bé, làm sao bây giờ? Cô nên làm cái gì bây giờ?

“Chỉ có thể cứu một người thôi sao?”

Thanh âm có chút phát run, cô nhẹ giọng hỏi.

“Chỉ có thể cứu một người, cô quyết định nhanh một chút.”

Nhẹ gập đầu, y tá thúc giục.

Môi dưới bị cô gần như cắn nát, hai hàng lông mày Liên Tịch Tịch chau lại, sau nửa ngày, cô rốt cục đưa ra một quyết định gian nan:

“Cứu đứa bé.”

Cô có thể tưởng tượng, nếu không cứu được đứa bé, chờ khi cứu sống Nhượng Vân rồi, chỉ sợ là cô ta cũng không có dũng khí để sống sót.

Từ khi Nhượng Vân đưa ra quyết định đó, có thể thấy rằng cô ta thật sự yêu đứa con bé bỏng chưa ra đời này, tất cả người mẹ trên khắp thiên hạ này đều nguyện ý trả một cái giá cho đứa con của họ, cho nên, cô chỉ có thể hoàn thành mong ước của Nhượng Vân mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 66

Kí vào phần đồng ý ba chữ Liên Tịch Tịch, cô không nghĩ tới, sẽ có một ngày, cô tình nguyện kí vào giấy sinh tử cho tình địch của mình.

Nhượng Vân, xem như đây là phần tình cảm cuối cùng giữa tôi với cô, ở trên thiên đường, hi vọng cô có thể vui vẻ, kiếp sau, cô không nên vì một người không đáng là đàn ông mà trả giá.

Nửa giờ sau, trong phòng cấp cứu vọng ra tiếng khóc của trẻ con mới sinh.

Liên Tịch Tịch trong nội tâm kích động một hồi, cô biết rõ, đây là dùng tánh mạng Nhượng Vân, để đổi lấy bình an cho đứa bé.

20' sau, Nhượng Vân được đẩy ra, trên thân thể của cô ta phủ mảnh vải màu trắng từ đầu tới chân, vẻ mặt y tá trầm xuống đi đến trước mặt Liên Tịch Tịch:

"Thực xin lỗi, chúng tôi đã tận lực. "

Thân thể Liên Tịch Tịch lão đảo, thiếu chút nữa không đứng vững, bắt buộc chính mình tỉnh táo lại, cô mở miệng hỏi:

"Đứa bé đâu?"

"Đứa bé vẫn bình an, nhưng là bởi vì là sinh non, chỉ có thể giữ ấm trong lồng kính* một thời gian."

[*lồng kính: khi sinh non, đứa bé sẽ được giữ trong một cái lồng bằng kính và được chăm sóc riêng đặc biệt, ngăn cách nơi môi trường bên ngoài cho đến khi khỏe mạnh lại]

Y tá nói xong, dừng lại một chút, lại tiếp tục nói ra:

"Khi chúng tôi bắt đầu ca mổ, phát hiện trên người cô ta có nhiều chỗ bầm tím, trên bụng cũng có vài vết thương, chúng tôi nghĩ là do cô ta bị người đánh trọng thương, chúng tôi khuyên cô báo cảnh sát, để cho cảnh sát làm sáng tỏ việc này."

"Cái gì?"

Lời nói của y tá lần nữa làm cho Liên Tịch Tịch chấn động.

"Thình nén bi thương."

Y tá nói xong liền rời đi.

Liên Tịch Tịch dựa lưng ngồi trên ghế, trong đầu một mảnh hỗn loạn.

Làm sao có thể? Nhượng Vân lại là bị người khác đánh thành như vậy . . .

Là ai nhẫn tâm như vậy mà ra tay đối với một cái phụ nữ có thai?

Từ trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, Liên Tịch Tịch đi lo thủ tục cho đứa bé nằm viện, sau đó lại gọi điện thoại cho Trương Tuấn, cô cảm thấy Trương Tuấn phải có nghĩa vụ xử lý hậu sự cho Nhượng Vân. Mặc kệ như thế nào, thì Nhượng Vân cũng đã cho anh một đứa con.

Kết nối điện thoại thông, Liên Tịch Tịch có chút khản trương, cô không biết Trương Tuấn sẽ phản ứng như thế nào sau khi nghe chuyện này.

"Chuyện gì?"

Đầu bên kia điện thoại truyền đến thanh âm không thềm đếm xia chuyện gì của Trương Tuấn.

"Nhược Vân. Nhược Vân chết."

Hai tay cô nắm lại có chút run run, thanh âm cũng không khỏi tự chủ mà run theo.

Đầu bên kia điện thoại trầm mặc một hồi, sau nửa ngày, hình như là Trương Tuấn mới phục hồi tinh thần mà hỏi lại:

"Cô bây giờ ở đâu?"

"Bệnh viện mà ba đang nằm, anh mau tới đây đi."

"Chờ tôi."

Hai chữ ngắn gọn, đầu bên kia điện thoại đã truyền đến một hồi chuông dài.

Liên Tịch Tịch đi tới đại sảnh bệnh viện đợi Trương Tuấn đến.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 67

Nửa giờ sau, Trương Tuấn xuất hiện ở đại sảnh trong bệnh viện.

Anh liếc mắt liền thấy được Liên Tịch Tịch, đi đến trước mặt cô lẳng lặng nhìn cô một hồi, rồi mở miệng hỏi:

"Chuyện gì xảy ra?"

"Em Em không biết, lúc em ở nhà Nhược Vân đột nhiên gọi điện thoại cho em nói cứu mạng, sau đó em liền."

"Tôi hỏi cô xảy ra Nhược Vân chuyện gì?"

Lời của cô bị Trương Tuấn không chút khách khí cắt đứt, vẻ mặt anh lạnh băng.

"Xuất huyết nhiều, cấp cứu không kịp dẫn tới tử vong. Bất quá."

Cô rõ ràng nhìn thấy biểu lộ Trương Tuấn tối sầm lại, tranh thủ thời gian lại nói:

"Đứa bé không có việc gì."

"Đứa bé?"

Hiển nhiên, Trương Tuấn không ngờ trong bụng Nhược Vân còn có một tiểu sinh mệnh, khi anh nghe được Liên Tịch Tịch nói đến 2 chữ đứa bé, biểu lộ rõ ràng tri trệ.

"Ừ, chỉ có điều bởi vì sinh non hai tháng, cho nên bây giờ còn chỉ có thể ở giữ ấm trong lồng kính. Anh. Trước tiên đi xem Nhược Vân hay là trước xem đứa bé?"

Cô thử hỏi.

Kỳ thật trong nội tâm cô ý nghĩ không xác định rõ ràng, Nhược Vân chết đi, có thể hay không cùng Trương Tuấn có quan hệ.

Vấn đề này làm chính cô cũng không dám tin, gần đây Trương Tuấn đối với cô giam cầm biến thái đã làm cho tinh thần cô và thể xác thật mệt mỏi.

Nhưng là căn cứ những năm này cô đối Trương Tuấn hiểu rõ, anh không thể hạ độc thủ đối với phụ nữ có thai.

Huống chi, cái này phụ nữ có thai trong bụng mang đứa bé là con anh.

Nếu như nói là Trương Tuấn trước kia, vì quan tâm cảm thụ của cô mà bảo Nhược Vân phá thai thì có thể lí giải được..., nhưng hiện tại anh hoàn toàn không cần phải làm như vậy a.

Bất kể có nói như thế nào, quan hệ bọn họ bây giờ đã đi đến mức không thể cứu vãn được nữa, sự tồn tại của Nhược Vân cùng đứa bé này hoàn toàn

không ảnh hưởng đến áát cư chuyện gì của anh, anh không có đạo lý muốn đẩy, đưa Nhượng Vân vào chỗ chết.

"Đi xem Nhượng Vân."

Trầm mặc thật lâu, Trương Tuấn mới chậm rãi nhô ra mấy chữ này.

Nghe được đáp án Liên Tịch Tịch lập tức nhẹ nhàng thờ ra, nếu như nói cái chết của Nhượng Vân cùng Trương Tuấn có quan hệ, như vậy căn cứ theo lẽ thường mà suy đoán, Trương Tuấn hẳn là không có dũng khí trước tiên đi gặp thi thể của Nhượng Vân.

Yên lặng gập đầu, Liên Tịch Tịch đi theo Trương Tuấn đi đến nhà xác.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 68

Cửa thang máy mở, không khí lập tức đập vào mặt, Liên Tịch Tịch không tự chủ được run rẩy. Cô không thích những nơi như vậy, thậm chí có chút ít sợ hãi.

Tưởng tượng rằng nơi đây là nơi người chết nằm, lòng bàn tay của cô toát ra mồ hôi lạnh.

Chưa từng trải qua sanh ly tử biệt nên cô không cách nào tiêu hóa được cái vong khí thấm vào xương tủy kia, sắc mặt Trương Tuấn anh trọng đến nỗi cô không dám phụ hà (?), cước bộ dần dần thả chậm, cô không dám nhìn loạn bốn phía, chỉ có thể nhìn chăm chăm sàn nhà dưới chân.

"Vẫn khỏe chứ?"

Trương Tuấn tựa hồ cảm giác được Liên Tịch Tịch có chút sợ hãi, anh đưa tay nhẹ nhàng nắm vai của cô, bàn tay ấm áp chạm vào đôi vai lạnh của cô, làm cho cô lập tức ngấy ra một lúc, có chút không thể tin nhìn Trương Tuấn.

"Em Không có việc gì."

Cô nói có chút lắp, rất nhỏ, nhưng ở nơi yên tĩnh như thế này thì lại nghe đến rõ ràng.

Bàn tay to từ vai đi xuống, sau đó lại cầm thật chặt bàn tay nhỏ bé của cô, dắt cô tiếp tục hướng về phía trước.

Phía trước, chính là nơi mà thi thể Nhượng Vân đang nằm.

Không khí bên trong so với bên ngoài càng thêm thấp và độ, vừa vào cửa Liên Tịch Tịch cảm giác được toàn bộ da gà cô đều nổi lên.

Người phụ trách ở nhà xác dẫn bọn họ đến chỗ di thể Nhượng Vân, nhẹ nhàng xốc lên vải trắng trên mặt Nhượng Vân, lộ ra khuôn mặt Nhượng Vân tái nhợt mà lại an tường.

Liên Tịch Tịch vừa nhìn thấy Nhượng Vân cũng không còn thái độ tức giận, nhớ tới đứa bé vừa sinh ra đã mất mẹ, nước mắt sẽ không tự giác rơi xuống.

Cho dù Nhượng Vân lúc trước có làm những chuyện quá phận đối với cô, nhưng là tại thời khắc này đều theo cô ấy qua đời mà tan thành mây khói, cảm xúc còn lại của Liên Tịch Tịch với cô ấy, chỉ là tiếc hận.

Trương Tuấn lẳng lặng nhìn Nhượng Vân, trên mặt không có quá nhiều biểu lộ, nhưng là khi Liên Tịch Tịch nghiêng đầu, liền nhìn thấy hai mắt Trương Tuấn có chút đỏ lên.

Cô biết anh là không muốn khóc, nhưng bàn tay anh lại dùng lực nắm chặt khiến tay cô lại đau.

"Bác sĩ nói, cái chết của Nhượng Vân có chút khả nghi, như là bị người đánh làm cho xuất huyết nhiều, chúng ta muốn hay không báo cảnh sát?"

Đem lệ trên mặt lau đi, Liên Tịch Tịch chậm rãi mở miệng nói.

Trả lời cô là một hồi trầm mặc.

Trương Tuấn cũng không có cho cô đáp án, anh nhìn di thể Nhượng Vân hơn mười phút, như là muốn nói tuổi trẻ đó đã mất đi, cuối cùng, anh nắm Liên Tịch Tịch xoay người rời đi, từ đầu đến cuối, không có một lời nào đối với cái chết của Nhượng Vân.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 69

Từ nhà xác ra, Trương Tuấn cho Liên Tịch Tịch đi về trước, anh không đi xem đũa bé như thế nào, cũng không có nói cho Tịch Tịch biết hậu sự Nhược Vân ra sao, có lẽ, anh cho rằng những chuyện này cô chưa cần thiết phải biết. Về đến nhà, trong đầu Liên Tịch Tịch không ngừng thoáng hiện khuôn mặt tái nhợt của Nhược Vân, cô cố gắng hồi tưởng khi Nhược Vân gọi điện thoại cho cô, trong điện thoại Nhược Vân cũng không có nói đến ai thương tổn cô ta, chỉ nói với cô cứu mạng, theo lý Nhược Vân có thể điện thoại cho cô, như vậy khẳng định bên người cô ta không có ai.

Nói cách khác, người hành hạ Nhược Vân lúc đó đã ly khai.

Đột nhập vào nhà cướp bóc ư?

Nếu như là vào nhà cướp bóc, Nhược Vân hẳn là nói cho cô biết, cô bị người đánh cướp, sau đó cầu cứu, vì cái gì mà cô ta chỉ cầu cứu, nhưng lại che dấu người đánh cô ta?

Càng nghĩ càng cảm thấy kỳ quái, cô đột nhiên cảm thấy có chuyện gì đó bất an đang xảy ra.

Lấy điện thoại di động ra bấm số của Trương Tuấn, cô thật sự là không muốn làm cho Nhược Vân cứ như vậy mà chết oan, sau khi mọi chuyện xảy ra Nhược Vân hề gọi điện cho người khác, mà là gọi cho cô, điều này nói rõ cái gì?

Điện thoại Trương Tuấn đổ hai hồi chuông mới được bắt máy .

“Chuyện gì?” Thanh âm của anh theo trong điện thoại di động truyền đến có vẻ có chút nặng nề.

“Cái chết của Nhược Vân, hay là chúng ta giao cho cảnh sát điều tra đi.” Đây là đề nghị của cô cho anh, trên thực tế là Trương Tuấn không có tư cách quyết định chuyện của Nhược Vân nên xử lý như thế nào, dù sao còn có pháp luật, bất kể là Liên Tịch Tịch hay là Trương Tuấn, bọn họ đều là người không có nửa điểm quan hệ gì với Nhược Vân.

“Cha mẹ Nhược Vân đã thành phố Y chạy tới xử lý, không cần chúng ta quan tâm.” Đây là câu trả lời của Trương Tuấn cho cô, không mang theo bất cứ sắc thái cảm tình nào, giống như giờ khắc này, người vừa chết kia giống như là một người qua đường xa lạ.

Cúp điện thoại, Liên Tịch Tịch thở dài một hơi.

Đúng vậy a, Nhược Vân cùng cô nguyên bản không có quan hệ quan hệ gì, nếu không phải cô ta trước khi chết gọi cú điện thoại kia, có lẽ cả cuộc đời này cô và cô ta sẽ không có bất kì dính líu gì.

Đi vào phòng tắm, cô đổ nước nóng đầy bồn tắm rồi tắm, đem thần kinh căng thẳng của ngày hôm nay bỏ sang một bên, sau đó nằm xuống giường không bao lâu thì ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 70

Màn đêm buông xuống lúc, cả phòng bởi vì yên tĩnh mà có vẻ có chút tiêu điều.

Liên Tịch Tịch chậm rãi đi vào giấc mộng, cô nhìn thấy Nhược Vân khoác áo choàng màu đen đưa lưng về phía cô đứng ở bên vách núi.

Cô xem không rõ mặt của cô ta, nhưng lạnh lẽo bốc lên từ đáy lòng của mình nói cho cô biết, cô gái trước mắt này, chính là Nhược Vân.

“Cô ở đây làm gì vậy?” Cô có chút tò mò hỏi.

Vách núi kia, ở cô trong mộng, coi như cũng có gì nguy hiểm cho lắm.

Cô chỉ là kỳ quái, vì cái gì cô ta muốn đứng ở bên cạnh bờ vách núi.

Chậm rãi quay đầu, trên mặt Nhược Vân âm trầm một mảnh, môi của cô ta đen nhánh, mà màu đen đó vô hình là cho con người ta có cảm giác bị đè nén.

Hai mắt trống rỗng không có bất kỳ ánh sáng nào, cô ta cứ như vậy mà lẳng lặng đứng ở trước mặt Liên Tịch Tịch, sau nửa ngày, đột nhiên lộ ra một cái nụ cười quỷ dị.

Cô ta chậm rãi hướng Tịch Tịch đi tới, nụ cười trên mặt không ngừng nở rộ, tản ra một khí lạnh đen tối mà quái dị, lộ ra trong miệng là hàm răng cũng đen nhánh, như là vừa mới nếm qua rất nhiều chocolate, bất quá, màu đen đó nhưng không có hương vị ngọt ngào cùng sáng bóng của chocolate, ở đó, chỉ là một mùi hư thối tanh tưởi.

“Cô đói bụng không?” Thanh âm của cô ta khàn khàn, phảng phất như từ Địa Ngục truyền đến.

Liên Tịch Tịch đã gặp cô ta nói chuyện thì thấy đầu lưỡi đỏ như máu, chỉ cảm thấy một hồi chán ghét.

Lắc đầu, cô không tự giác lùi về phía sau hai bước.

“Cô đã đói bụng không? Tôi cho cô ăn.” Nhược Vân cũng không để ý tới Liên Tịch Tịch lắc đầu, cô ta đột nhiên đưa tay tiến vào trong bụng của mình.

Một âm thanh làm cho người ta phải kinh sợ truyền đến, Liên Tịch Tịch trừng to mắt chứng kiến Nhược Vân đưa tay vạch áo lên, móng tay xé bụng mình ra tìm tòi làm cho máu đen chảy ra, trong thoáng chốc, lại từ trong bụng mọc ra một đứa bé máu còn chảy đầm đìa.

“Cô ăn không?” Cô ta hai tay bụng lấy búp bê đưa tới trước mặt Liên Tịch Tịch, hoàn toàn không để ý đến vết thương trên bụng còn chảy máu hay đau đớn.

Rốt cục nhìn không được, Liên Tịch Tịch điên cuồng nôn, cô sợ hãi từng chút lùi về phía sau, không cẩn thận vấp phải một tảng đá té lăn trên đất.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 71

"Cô không vui sao?"

Nhược Vân nhìn Liên Tịch Tịch té ngã trên đất, cô ta đột nhiên cúi người, đem mặt tiến gần đến trước mặt Liên Tịch Tịch, khoảng cách giữa hai người không đến 5 centimet.

Cô không cảm giác được hơi thở của Nhược Vân, lại chỉ có thể cảm nhận được độ ẩm hơi thở của bản thân từ trên mặt Nhược Vân truyền lại.

"Không. Không cần phải tới."

Nỗi sợ hãi điên cuồng tràn dâng trong lòng Liên Tịch Tịch, thân thể run rẩy làm cho thanh âm của cô cũng trở nên đứt quãng.

"Vì cái gì cô không thích? Vì cái gì không thích? Ta thật vất vả nhìn đau đem những thứ ta yêu thích tặng cho cô đấy."

Bỗng, hai mắt Nhược Vân đột nhiên sáng lên, dùng sức đem đứa bé trong tay ném lên mặt đất, sau đó hai cánh tay tùy tiện bóp lấy cổ Liên Tịch Tịch.

"Cứu mạng a."

Liên Tịch Tịch lập tức sợ tới mức kêu to, cô chuẩn bị giơ chân lên, muốn đá văng Nhược Vân trước mặt, nhưng không ngờ cả cơ thể mình lại không thể nhúc nhích được.

Tay của Nhược Vân lạnh như băng, móng tay sắc bén trong nháy mắt đâm vào da của cô, ngón tay hung hăng xiết chặt cổ của cô, cô phảng phất đều có thể nghe được tiếng máu chảy ra, cảm giác ớn lạnh và đau đớn tràn ngập cả cơ thể cô.

Hô hấp chậm rãi dồn dập lên, cô cảm giác mình dần không thể thở được mà chết, hai mắt chăm chú nhắm lại, giây phút này trong đầu cô hoàn toàn trống rỗng.

Ngay khi cô muốn từ bỏ sự giãy dụa, đột nhiên, cô cảm giác yết hầu mình được buông lỏng, một làn không khí tươi mát lập tức dũng mãnh tràn vào, làm cho hô hấp của cô lập tức thông thuận.

Lại giương mắt nhìn Nhược Vân trước mặt, chẳng biết từ lúc nào mà cô ta đã té trên mặt đất, mà đứng tại trước mặt cô lúc này, đúng là Trương Tuấn.

"Đói bụng rồi à?"

Trên mặt của Trương Tuấn cũng là một mảnh âm trầm, nguyên bản là màu da trắng đã bị thay thế bằng một màu xám trắng.

"Trương Tuấn."

Cô nhẹ nhàng gọi tên của anh, muốn xác định một điều, rằng người đàn ông trước mắt này có phải là Trương Tuấn mà cô quen biết hay không.

Nghe cô gọi tên, khéo miệng Trương Tuấn chậm rãi động, lộ ra một nụ cười vô cùng tà ác, cùng Nhược Vân giống nhau, hàm răng của anh cũng là một màu đen nhánh.

Hít một hơi khí lạnh, Liên Tịch Tịch theo trên mặt đất đứng lên, sau đó xoay người liền chuẩn bị chạy.

Ai ngờ, cô mới giờ chân lên đi một bước, lại cảm giác được chân của mình bị vật gì đó cuốn lấy.

Cúi đầu xem xét, ôm lấy chân của cô không phải là thứ gì xa lạ, chính là đứa bé đầy máu mà lúc đầu Nhược Vân đã ôm lấy kia.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 72

Lúc này nét mặt của đứa bé rất giống Trương Tuấn, khoe miệng cũng nở ra một nụ cười, chỉ có điều, trong miệng của nó, lại không có bất kì cái răng ghê tởm nào cả.

“Thả ta ra. Thả ta ra.”

Cô dùng sức muốn đem đứa bé dính đầy máu kia kéo ra, nhưng ngay lúc cô muốn dùng chân đá nó ra thì nó lại thay đổi thành bộ dạng khác..

Nó nhẹ nhàng buông hai tay đang ôm cô ra, vết máu trên người trong nháy mắt biến mất, làn da trở nên phấn nộn phấn nộn, mắt to cao thấp chớp, đôi mắt đen nhánh ngập nước nhìn cô.

“Mẹ ôm ôm, mẹ ôm ôm đi.”

Bàn tay nập nập nhỏ bé hướng cô quơ, thanh âm non nớt từ trong miệng nhỏ nhắn có một chút nước dãi bật ra, trông rất là đáng yêu.

Tâm của Liên Tịch Tịch lập tức mềm xuống, cô do dự một chút, sau đó đi đến tiểu oa nhi trước mặt, hai tay ôm lấy nó, đau lòng mà nhẹ nhàng vỗ nhẹ cái mông nhỏ bé lại béo kia, suy nghĩ dỗ nó ngủ.

Tiểu oa nhi nằm trong ngực Liên Tịch Tịch rất nhu thuận, nó ở trong ngực cô cọ vài cái, nhưng khi Liên Tịch Tịch cho là nó đã muốn ngủ, thì đột nhiên cảm giác được cổ trở nên đau xót, cô thét lên lên tiếng, Trương Tuấn không biết khi nào thì đi đến phía sau của cô, hung hăng cắn ngay cổ cô một cái.

Lại nhìn tiểu oa nhi trong ngực, lúc này lại trở lại thành cả người đầy máu, nằm ở trong ngực cô nở nụ cười đầy quỷ dị.

“A.”

Một tiếng hét thê lương đầy thảm thiết, cô từ trong cơn ác mộng bừng tỉnh.

Mở mắt ra, khuôn mặt phóng đại của Trương Tuấn đập vào mắt cô.

Ngon đèn màu cam ánh lên khiến cho khuôn mặt của anh có chút mờ ảo. Anh lúc này đang nằm nghiêng tại bên người cô, mặt của anh cơ hồ muốn dán lên mặt của cô.

Phản xạ có điều kiện cô đưa tay sờ sờ cổ của mình, rất đau, chẳng lẽ, vừa rồi khi bị cắn không phải là mơ, mà là sự thật chẳng?

Cái ý nghĩ này làm cho cô trong rừng mình, con mắt không ngừng mở to.

“Đau không?”

Thanh âm của Trương Tuấn rất trầm thấp, mang theo vẻ uể oải lười biếng, không có giải đáp nghi hoặc của Liên Tịch Tịch, không ngờ lại đem miệng chậm rãi tiến đến vết cắn trên cổ cô, lúc này đây, anh không có dùng sức cắn, mà là nhẹ nhàng liếm láp.

Mùi máu tươi mang theo vị hơi mặn tiến vào miệng của anh, làm cho đầu óc của anh đột nhiên dâng lên một hưng phấn khó hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 73

Liên Tịch Tịch bị dọa đến nỗi không dám nhúc nhích.

Trong nội tâm bị dày vò vạn phần, cô không biết kế tiếp Trương Tuấn muốn làm gì.

Thân thể căng cứng, ngay cả hít thở cũng không dám hít mạnh.

Đầu lưỡi Trương Tuấn nhẹ nhàng liếm qua đầu răng đỏ tươi, sau đó chậm rãi di chuyển, cảm giác ớn lạnh làm cho Liên Tịch Tịch một hồi kinh hãi.

“Tôi lại không biết, hương vị của cô lại ngọt như vậy.”

Đầu lưỡi dờ đi đến trước ngực cô, khẽ ngừng đầu, anh bối rối cười nói (O_0!). Thanh âm trầm thấp còn mang theo một chút khàn khàn.

Anh đây là ý gì?

Liên Tịch Tịch nhìn xem biểu cảm của Trương Tuấn, trong đầu nhanh chóng tự hỏi hành động kế tiếp của anh là gì.

Khi cô ý thức được có khả năng anh muốn vi phạm lời hứa lúc trước là “Vĩnh viễn sẽ không đụng vào cô”, cô đột nhiên rùng mình, bàn tay phản xạ có điều kiện hướng lên trên đẩy người anh ra, đem anh đang vội vàng mà không chuẩn bị kịp đẩy ra.

“Cô làm gì?”

Đột nhiên bị đẩy ra làm cho khuôn mặt tuấn tú kia trở nên tức giận, hàng lông mày nhíu lại, hai mắt gắt gao chăm chăm vào Liên Tịch Tịch cảm như hén trước mắt.

“Anh. Anh không phải nói. Không. Sẽ không đụng vào em mà?”

Thanh âm của cô rất nhỏ, mang theo một chút khiếp nhược cùng sợ hãi, con mắt buông xuống nhìn chăm chăm vào cái chăn màu trắng.

“Ha. Ha ha. Tôi lại đã quên. Cô nhắc nhở tôi mới nhớ, tốt lắm.”

Trương Tuấn nghe vậy, lớn tiếng cười lạnh, hai mắt dâng lên một tầng tức giận nồng đậm, hai tay nắm chặt thành quyền.

Liên Tịch Tịch thấy tình cảnh này, không hề dám lên tiếng, cô rõ ràng cảm nhận được Trương Tuấn đang nổi giận.

Xoay người, Trương Tuấn đem điện thoại đặt ở trên tủ đầu giường cầm lấy bấm một số điện thoại:

“Anna, hiện tại đến nhà của anh, ngay bây giờ, lập tức.”

Cúp điện thoại, anh mặt không biểu tình nhìn Liên Tịch Tịch nói ra:

“Như cô mong muốn, tôi không đụng vào cô.”

Trong nội tâm Liên Tịch Tịch âm thầm nhẹ nhàng thở ra một hơi, cô đem áo ngủ thoáng sửa sang lại một chút, sau đó đứng lên nói:

“Em đi phòng dành cho khách ngủ đây.”

“Tôi cho phép cô đi chưa?”

Vốn cho là Trương Tuấn sẽ đồng ý, nhưng là không nghĩ tới cô mới vừa đứng dậy, đã bị bàn tay to của anh lôi kéo, hung hăng ngã trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 74

Liên Tịch Tịch chỉ cảm thấy cả người run lên một trận, cô khởi động thân thể muốn ngồi xuống, lại bị Trương Tuấn hung hăng ấn chặt.

"Anh muốn làm gì?"

Trong nội tâm cô khủng hoảng không ngừng lan tràn, Trương Tuấn hi vọng vô thường đã làm cho thần kinh của cô trở nên cực kỳ yếu ớt, cô hoàn toàn không cách nào phỏng đoán được hành động kế tiếp của anh sẽ là gì.

"Rất nhanh thì cô sẽ biết."

Trương Tuấn bữu môi tà ác cười một tiếng, sau đó buông tay xuống giường, đi ra cửa phòng.

Liên Tịch Tịch chậm rãi đứng lên rồi khỏi ghế rồi ngồi ở trên giường, hai tay ôm chặt lấy đầu gối của chính mình, mặt úp vào đầu gối, khóc không ra nước mắt.

Cảm giác bất lực này làm cho nội tâm của cô đau đến vô cùng.

Cô mơ hồ cảm giác được, những biểu hiện bây giờ của Trương Tuấn trong mấy ngày gần đây là dấu hiệu của bệnh tâm thần.

Hoàn toàn không giống với người bình thường, thậm chí, so với trước kia thì bây giờ anh có hai con người hoàn toàn khác nhau.

Xế chiều hôm nay tại nhà xác anh đột nhiên ôn nhu làm cho cô mê hoặc một hồi, nhưng chuyện mới xảy ra vừa rồi làm cho cô hiểu rõ ràng một thứ.
[Người ta gọi là tâm thần phân liệt hay đa nhân cách]

Có lẽ, chính xác thì Trương Tuấn bị bệnh tâm thần.

Nghĩ tới đây, trên lưng của cô không tự giác được chảy mồ hôi lạnh.

Trương Tuấn đi xuống lầu đại khái khoảng 20 phút mới lên, trong khi đó, Liên Tịch Tịch vẫn ngồi ở trên giường miên man suy nghĩ.

Ngay khi cửa phòng được mở ra, Liên Tịch Tịch nhìn về phía cửa nhìn lại, lập tức, cô ngây dại.

Đi yheo phía sau Trương Tuấn là một nữ nhân trang điểm nhẹ nhàng, mái tóc dài rủ xuống ở trước ngực, phần tóc trước trán đem khuôn mặt che đi một nửa, mắt to nhìn như vô tội nháy vài cái. Bộ váy hở vai bao bọc lấy dáng người thanh mảnh, một chút thanh thuần nhưng cũng có một chút gợi cảm, khi cô nàng nhìn thấy Liên Tịch Tịch trong phòng thì thì ngẩn người cả ra, cước bộ lập tức dừng lại.

"Làm sao vậy? Em không phải thường xuyên nói muốn nhìn xem vợ của anh là cái dạng gì đấy sao? Bây giờ nhìn thấy rồi, tại sao lại không nói lời nào?"

Đối với biểu hiện của Anna, lông mày của Trương Tuấn nhíu lại, hỏi.

"Tuấn Thiếu Như vậy. Không tốt lắm đâu?"

Anna có chút khiếp đảm nhìn Liên Tịch Tịch một chút, lại nói tiếp:

"Lần sau em sẽ đến, không quấy rầy hai người."

Cô nàng xoay người muốn đi gấp, lại bị Trương Tuấn bắt lấy tay mình:

"Đã đến đây, cũng đừng có đi."

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 75

"Chính là. Cái này."

Anna đối với phản ứng Trương Tuấn thì bất ngờ, cô có chút ngạc nhiên nhìn anh.

"Cô sợ cổ?"

Có chút buồn cười nhìn Liên Tịch Tịch đang núp trên giường như một con thỏ trắng nhỏ tiêm đậm mà đáng yêu, lông mày Trương Tuấn nhẹ nhàng nhăn, nói.

Hít sâu một hơi, Anna nhấc chân đi vào trong phòng.

Nếu là bình thường, cô tất nhiên sẽ không lựa chọn ý nghĩ rời đi. Hay nói cách khác, khi cô đối mặt với một người phụ nữ có cường thế, cô sẽ không bỏ cuộc giữa chừng.

Nhưng là, người phụ nữ trước mắt này giống như là trời sinh có thể làm cho người khác thương tiếc.

Cô bắt đầu không hiểu nổi vì cái gì Trương Tuấn lại đối xử như thế với vợ của mình.

Cô rõ ràng có thể cảm nhận được, anh chính là cố ý.

Bất quá, những điều này không liên quan gì đến cô, bởi vì, Trương Tuấn có thể cho cô tiền, cho nên, người phụ nữ kia đáng thương hay không, cô làm như không thấy.

Anna phối hợp làm cho Trương Tuấn rất hài lòng, anh lôi kéo cô quăng lên trên giường. Liên Tịch Tịch sợ tới mức lập tức từ trên giường đứng lên, đứng ở một bên, đem giường tặng cho hai người.

Tình huống như vậy đã không phải là lần đầu tiên, và là người chứng kiến việc này, làm cho tâm Liên Tịch Tịch giống như bị vật gì đó đè lên khiến cho cực kỳ khó chịu, thậm chí là chán ghét.

Trương Tuấn thuần thục đem váy trên người Anna rút đi, kỹ xảo thuần thục nhắm vào khiến Anna hồn đảo liên tục.

"Tuấn thiếu, không cần phải như vậy nha, người ta không thích bị người khác chăm chăm vào."

Đối với tình huống có bên thứ ba đang xem cuộc chiến như thế, Anna kín đáo phê bình.

"Anh thích là được."

Trương Tuấn nói, hung hăng cắn môi của cô, đem lời cô còn muốn nói ngăn lại ở trong miệng, khẽ khom người, Liên Tịch Tịch rõ ràng nghe được thanh âm Anna duyên dáng kêu ăn sâu vào xương cốt.

Kế tiếp một trận trận rên rỉ tựa như ma chú ở trong lỗ tai Liên Tịch Tịch không ngừng vờn quanh, làm cho cô đỏ mặt lan đến cổ, cảm giác nhục nhã chưa từng có trong cuộc đời đã đem lòng tự tôn cô chà đạp đến tan nát.

Cô một mực nhắm mắt lại lẳng lặng đứng ở một bên, cô không biết trong đầu mình nghĩ những thứ gì, có lẽ, cái gì cũng không có nghĩ đi.

Cô nhẹ nhàng tự nói với mình, cô sẽ rời đi anh, cô nhất định có cơ hội rời đi ma quỷ.

Chính là, cô như thế nào mới có thể thoát ly khỏi ma chướng của anh?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 76

Không biết khi nào mà ngoài trời lại đổ mưa, tiếng mưa rơi hỗn hòa cùng với từng tiếng rên rỉ, làm cho trái tim Liên Tịch Tịch một lần lại một lần căng lên từng hồi.

Không biết qua bao lâu, hai người trên giường rốt cục đình chỉ động tác.

Anna biểu lộ vẻ mặt thỏa mãn, có lẽ sự tồn tại của Liên Tịch Tịch làm cho cô có cảm giác kích thích không giống như trước kia.

Mà Trương Tuấn thì như cũ là mặt không biểu tình, hoàn toàn là một bộ mặt lạnh giống như vừa rồi không có chuyện gì xảy ra.

"Bây giờ tôi có thể rời khỏi sao?"

Nhìn màn biểu diễn kia cuối cùng cũng kết thúc, Liên Tịch Tịch rốt cục mở miệng, thanh âm của cô rất nhỏ, mang theo một chút run rẩy.

"Cút đi."

Rất hiển nhiên, lời nói của Liên Tịch Tịch lại một lần nữa chọc giận tới thần kinh Trương Tuấn, anh quát lên một tiếng lớn, sau đó tiện tay đem cái gạt tàn thuốc thủy tinh trên tủ đầu giường ném tới dưới chân Liên Tịch Tịch.

Hoàng sợ lui về phía sau hai bước, tránh thoát tập kích bằng cái gat tàn thuốc, cô yên lặng mở cửa phòng, nhẹ nhàng lui ra ngoài, sau đó lại đem cửa phòng đóng lại.

Giống như trên chân bị cùm bằng khối chì nặng, cô chậm rãi đi xuống cầu thang, đi vào ghế sa lon trong phòng khách ngồi xuống, hai mắt lẳng lẳng ngóng nhìn những giọt mưa rơi vào trên cửa sổ.

Trước kia, có lẽ cô không thích trời mưa, nhưng cũng không ghét.

Mà hôm nay, cô lại yêu cảm giác trời mưa, ít nhất tại cô nghĩ, tiếng mưa rơi nhiều ít có thể che dấu những tiếng rên rĩ làm cho người chán ghét kia.

Cô bây giờ, hình như là sẽ không rơi lệ.

Chính là, yết hầu cùng tâm tại sao lại rất đau?

Là vì lệ đã biết không thể tuôn ra bên ngoài, chỉ có thể tuôn ở trong lòng thôi sao?

Thở dài một tiếng, cô đứng dậy mở cửa phòng khách, sau đó đi vào trong mưa.

Có lẽ, lúc này, cũng chỉ có những giọt nước đến từ bầu trời, mới có thể đem phần tàn hồn đầy dơ bẩn của cô rửa sạch sẽ

Những giọt mưa lạnh như băng đánh vào trên người của cô.

Không đau, nhưng lại lạnh, giống như ánh mắt Trương Tuấn khi liếc nhìn cô.

Nhân sinh chỉ như lúc mới gặp.

Cô cùng Trương Tuấn lúc mới gặp gỡ tốt đẹp như vậy, mà bây giờ lại

Nước mắt rốt cục chống cự không nổi tuyệt vọng trong lòng mà tuôn ra ngoài.

Cùng với mưa, cô cảm thấy, như vậy, có lẽ không ai biết cô đang khóc đi.

Sau lưng cô, một ánh mắt sắc bén từ cửa sổ lầu hai phóng tới.

Mang theo một nỗi lòng phức tạp , làm cho không người nào có thể đoán được.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 77

Vài ngày sau đó, Trương Tuấn không hề xuất hiện trong tầm mắt của cô.

Cô không biết anh làm gì, cũng không muốn biết. Chỉ có điều, Trương Tuấn biến mất cũng không có làm cho cô thoải mái thêm chút nào.

Bởi vì từ sau ngày mưa hôm đó, ngày hôm sau cô liền sinh bệnh .

Không cần đo nhiệt độ cơ thể cô cũng biết cô bị sốt cao.

Toàn thân đau nhứt cùng với hô hấp càng lúc trở nên nặng nề, cô nằm ở phòng dành cho khách suốt cả ngày.

Tuy bị bệnh, nhưng là cô ngủ rất an ổn, bởi vì, trên cái giường đó, có mùi vị của cha mẹ cô. Ngày thứ ba, vì được nghỉ ngơi đầy đủ, thể lực của cô dần dần khôi phục một chút, từ từ rời giường, cô làm cho mình một bát cháo, sau đó chuẩn bị tiếp tục ngủ. Nhưng, chuông điện thoại lại đột nhiên vang lên.

“Xin chào.”

Cô tiếp nhận điện thoại, là một số điện thoại xa lạ.

“Cô khỏe chứ, xin hỏi cô có phải là tiểu thư Liên Tịch Tịch không? Tôi là y tá của bệnh viện.”

Nguyên lai là bệnh viện gọi tới , trong nội tâm Liên Tịch Tịch đột nhiên run lên, chẳng lẽ là đứa bé xảy ra chuyện gì sao?

“Xin hỏi có chuyện gì?” Cô hỏi tiếp.

“Là như vậy, đứa bé bây giờ đã có thể hô hấp bình thường và tim cũng đã đập ổn định, dự tính ba ngày sau có thể xuất viện.”

“Ba ngày sau là được rồi sao? Tốt, tôi biết rồi.”

Nghe đến đó, tảng đá đè nặng trong lòng cô mấy ngày nay cuối cùng cũng hạ xuống được.

“Nếu như gia đình có thời gian..., có thể tới bệnh viện thăm đứa bé.”

“Cám ơn, hôm nay tôi sẽ đi qua thăm.”

Theo lệ nói lời cảm ơn, tâm tình Liên Tịch Tịch lập tức tốt hơn rất nhiều.

Cô hi vọng đứa con của Nhượng Vân có thể khỏe mạnh phát triển, để có thể đền bù tiếc nuối trong lòng Nhượng Vân.

Cô cũng hi vọng, có một sinh mệnh bé nhỏ này có thể là cho tính cách Trương Tuấn trở nên ôn hòa một ít.

Đều nói trẻ em là thiên sứ, hi vọng tiểu thiên sứ này có thể cứu vớt được ác ma Trương Tuấn này.

Cúp điện thoại, cô lại tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

Hoàn toàn không có ý thức được một chuyện, rằng chồng của cô – Trương Tuấn đã hai ngày không có trở về nhà.

Lúc chiều, sau khi tỉnh lại cô thử gọi một cuộc điện thoại cho Trương Tuấn, cô nghĩ nói cho anh biết, cô muốn đi bệnh viện thăm đứa bé, nhưng là điện thoại lại không cách nào kết nối được.

Cô nghĩ, cho dù Trương Tuấn trở về thấy cô không có ở nhà, cô nói với anh là cô đi bệnh viện thăm đứa bé, anh hẳn cũng sẽ không tức giận.

Nghĩ vậy, cô thoáng an tâm một ít, sau đó thay đổi y phục, cầm theo túi xách rồi ra cửa.

----- BỔ SUNG THÊM -----

[C.77] Nuôi nhốt kiểu thê – cuốn 2

Đệ 2 cuốn Chương 77:

Vài ngày sau đó, Trương Tuấn không hề xuất hiện trong tầm mắt của cô.

Cô không biết anh làm gì, cũng không muốn biết. Chỉ có điều, Trương Tuấn biến mất cũng không có làm cho cô thoải mái thêm chút nào.

Bởi vì từ sau ngày mưa hôm đó, ngày hôm sau cô liền sinh bệnh.

Không cần đo nhiệt độ cơ thể cô cũng biết cô bị sốt cao.

Toàn thân đau nhứt cùng với hô hấp càng lúc trở nên nặng nề, cô nằm ở phòng dành cho khách suốt cả ngày.

Tuy bị bệnh, nhưng là cô ngủ rất an ổn, bởi vì, trên cái giường đó, có mùi vị của cha mẹ cô. Ngày thứ ba, vì được nghỉ ngơi đầy đủ, thể lực của cô dần dần khôi phục một chút, từ từ rời giường, cô làm cho mình một bát cháo, sau đó chuẩn bị tiếp tục ngủ. Nhưng, chuông điện thoại lại đột nhiên vang lên.

“Xin chào.”

Cô tiếp nhận điện thoại, là một số điện thoại xa lạ.

“Cô khỏe chứ, xin hỏi cô có phải là tiểu thư Liên Tịch Tịch không? Tôi là y tá của bệnh viện.”

Nguyên lai là bệnh viện gọi tới, trong nội tâm Liên Tịch Tịch đột nhiên run lên, chẳng lẽ là đứa bé xảy ra chuyện gì sao?

“Xin hỏi có chuyện gì?” Cô hỏi tiếp.

“Là như vậy, đứa bé bây giờ đã có thể hô hấp bình thường và tim cũng đã đập ổn định, dự tính ba ngày sau có thể xuất viện.”

“Ba ngày sau là được rồi sao? Tốt, tôi biết rồi.”

Nghe đến đó, tảng đá đè nặng trong lòng cô mấy ngày nay cuối cùng cũng hạ xuống được.

“Nếu như gia đình có thời gian..., có thể tới bệnh viện thăm đứa bé.”

“Cám ơn, hôm nay tôi sẽ đi qua thăm.”

Theo lệ nói lời cảm ơn, tâm tình Liên Tịch Tịch lập tức tốt hơn rất nhiều.

Cô hi vọng đứa con của Nhược Vân có thể khỏe mạnh phát triển, để có thể đền bù tiếc nuối trong lòng Nhược Vân.

Cô cũng hi vọng, có một sinh mệnh bé nhỏ này có thể là cho tính cách Trương Tuấn trở nên ôn hòa một ít.

Đều nói trẻ em là thiên sứ, hi vọng tiểu thiên sứ này có thể cứu vớt được ác ma Trương Tuấn này.

Cúp điện thoại, cô lại tiếp tục chìm vào giấc ngủ.

Hoàn toàn không có ý thức được một chuyện, rằng chồng của cô – Trương Tuấn đã hai ngày không có trở về nhà.

Lúc chiều, sau khi tỉnh lại cô thử gọi một cuộc điện thoại cho Trương Tuấn, cô nghĩ nói cho anh biết, cô muốn đi bệnh viện thăm đứa bé, nhưng là điện thoại lại không cách nào kết nối được.

Cô nghĩ, cho dù Trương Tuấn trở về thấy cô không có ở nhà, cô nói với anh là cô đi bệnh viện thăm đứa bé, anh hẳn cũng sẽ không tức giận.

Nghĩ vậy, cô thoáng an tâm một ít, sau đó thay đổi y phục, cầm theo túi xách rời ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 78

Đi vào bệnh viện, Liên Tịch Tịch trực tiếp chạy về phía tầng 5 của khoa nhi.

Dưới sự dẫn dắt của cô hộ sĩ, cô lập tức nhìn thấy đứa bé nằm trong lồng kiếng giữ ấm đang chép chép cái miệng của mình.

Mặc dù là sinh non, nhưng đứa bé lại phát triển cực kỳ nhanh, hộ sĩ nói với Liên Tịch Tịch, bình thường những đứa trẻ sinh non đều có đủ loại bệnh và biến chứng, nhưng có điều đứa bé này so với những đứa trẻ bình thường sinh đủ tháng đều muốn khỏe mạnh hơn chúng, thể trọng cũng so với những đứa trẻ sinh non khác muốn nặng một chút, cho nên ba ngày sau xuất viện hẳn là không có vấn đề gì.

Cách lớp lồng kiếng dày giữ ấm cho bé, Liên Tịch Tịch nở một nụ cười nhẹ nhàng mà đã lâu rồi cô không nở nụ cười như thế.

Dưới đáy lòng cô yên lặng nói: Nhược Vân, cô thấy không? Con của cô rất khỏe mạnh, cũng rất đáng yêu, cô đã có thể yên tâm đi.

Không biết có phải đứa bé cảm giác được có người đến thăm nó hay không, đôi mắt khi nãy còn đabg nhắm chặt đã mở ra.

Hai màu trắng đen trong đôi mắt đó giương lên, như là đang nhìn thế giới này.

"Cô xem, đứa bé lại mở mắt kìa."

Nhìn thấy đứa bé tỉnh lại, Liên Tịch Tịch kinh hi (kinh ngạc + vui mừng), cô có chút kích động cùng với lời nói của cô hộ sĩ.

"Đúng vậy a, đây là lần đầu tiên đứa bé mở to mắt như vậy. Bởi vì là đứa sinh non, cho nên phát dục có phần chậm hơn so với những đứa sinh đủ tháng, nhưng là đứa bé này lại đến ngày thứ ba có thể mở to mắt, thật sự là quá thần kỳ."

Hộ sĩ cũng có chút kích động, đại khái là do cô lần đầu nhìn thấy đứa bé sinh non mà có thể phát triển mạnh như thế, sức khỏe cũng tốt như thế.

"Chắc hẳn là do người mẹ ở thiên đường đã phù hộ cho nó."

Về mặt bây giờ của Liên Tịch Tịch chẳng khác về mặt của một người mẹ là mấy, có lẽ từ khi Nhược Vân đem đứa bé phó thác cho cô, cô đã chuẩn bị để sẵn sàng làm mẹ đứa bé này.

Ở bệnh viện chừng hai ba tiếng, cô hỏi y tá một số vấn đề cơ bản chăm sóc trẻ sinh non, để có thể chuẩn bị thật tốt cho đến khi đứa bé được đưa về nhà.

Tương tượng thấy trong nhà đột nhiên có thêm một đứa bé đáng yêu, hẳn là sẽ có thêm một chút không khí vui vẻ.

Đợi cô từ bệnh viện đi ra, đã là giờ cao điểm của tan tầm.

Đứng bên đường thật lâu mà cũng không đón được taxi về nhà.

Bởi vì sợ Trương Tuấn đột nhiên về đến nhà phát hiện cô không có mặt mà tức giận, trong nội tâm cô một hồi lo lắng.

Ngay khi cô nghĩ mình phải ngồi xe bus mà đi về nhà, một bóng dáng quen thuộc xuất hiện ở phía sau cô.

"Tịch Tịch, đã lâu không gặp, không nghĩ tới có ngày sẽ gặp lại bạn."

Một giọng nam cười mở truyền vào lỗ tai của cô, cô khựng người lại, lập tức khoe miệng chậm rãi giờ lên, lộ ra một nụ cười kinh hi.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 79

"Tiểu Lý, bắt ngờ quá, lâu rồi mới gặp được bạn."

Quay đầu, Liên Tịch Tịch hướng về phía người đàn ông vừa tới mà cười.

"Đúng vậy, đã bao lâu rồi chúng ta không gặp nhau nhỉ? Hơn một năm a? Haizz, nhớ ngày đó ta rời thành phố một cách phóng khoáng tự tại, hiện tại, haizz"

Tiểu Lý đầu tiên là cười sáng lạn, sau đó lại bắt đầu ra vẻ thâm trầm.

"Đúng vậy, tớ nghe Tần Thiên nói là bạn đi làm kinh doanh, làm được như thế nào? Còn thuận lợi sao?"

Nhìn thấy Tiểu Lý biểu lộ kỳ quái, cô sớm đã thấy nhưng không thể trách .

"Có thể thuận lợi một chút, rốt cuộc tớ cũng có thể đem bạn gái về nhà. Đúng rồi, bạn đây là muốn đi nơi nào? Muốn tớ đưa bạn đi không?"

Ra vẻ tiêu sái lắc đầu, Tiểu Lý cười híp mắt hỏi.

"Tớ muốn về nhà nhanh, nhưng mà này giờ tớ đứng đây đón xe không được."

Tiểu Lý đem vấn đề hiện tại của cô do gặp lại bạn cũ mà quên đi mất kéo lại, lông mày cô không tự giác lại nhíu lại.

"Tớ đưa bạn trở về đi, hiện tại đang là cao điểm của giờ tan tầm, không thể gọi xe được. Bạn ở nơi này một chút, tớ đi lái xe tới đây."

Tiểu Lý nói, không đợi Liên Tịch Tịch trả lời, liền xoay người hướng bãi đỗ xe ở đối diện đi đến.

Liên Tịch Tịch mỉm cười, vừa định nói không là cần làm phiền rồi nhưng là nghĩ tới nghĩ lui, tốt nhất là tranh thủ thời gian về nhà là tốt nhất, vì vậy thì không có cự tuyệt, trên thực tế, cô muốn cự tuyệt cũng đã không kịp, bởi vì Tiểu Lý đã rời đi.

Hai phút sau, Tiểu Lý lái chiếc Buick đến trước mặt cô :

"Lên xe đi."

Gật gật đầu, cô lên xe.

Liên Tịch Tịch có thể nhìn ra được, hơn một năm nay Tiểu Lý có biến hóa rất lớn, anh đã không còn thẳng thớm chuyên đưa vé máy bay cho người ta một năm trước kia.

"Đúng rồi, nhà của bạn ở đâu?"

Tiểu Lý một bên đánh tay lái, vừa nói.

"Khu biệt thự Dương Sơn ."

Cô rất tự nhiên thốt ra.

"Không sai, Tịch Tịch, bạn bây giờ đã trở thành một phu nhân giàu có nha, sau này nhớ chiều cổ nhiều hơn cho tiểu đệ là tớ nha."

Nghe cái tên biệt thự Dương Sơn, Tiểu Lý biểu lộ rõ ràng vui vẻ, một năn trước anh chỉ biết rằng Liên Tịch Tịch có một bạn trai rất giàu có, nhưng là không nghĩ tới bọn họ lại tu thành chính quả, hiện tại cũng đã kết hôn.

Nghĩ cùng người giàu có liên hệ, sau này chút sinh ý có thể nhờ vào, mắt của Tiểu Lý sáng lên.

Đối với Tiểu Lý lời mà nói... , Liền Tịch Tịch chỉ có thể ở trong nội tâm yên lặng thờ dài.

Phu nhân nhà giàu có, cô cười khổ.

Có lẽ đời này chỉ có thể là oán phụ thôi.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 80

Kỹ thuật lái xe của Tiểu Lý không tệ.

Không bao lâu liền đem Liền Tịch Tịch về đến nhà.

Xuống xe, Liền Tịch Tịch lễ phép mời Tiểu Lý vào trong nhà cô ngồi một chút, vốn cô cho là Tiểu Lý sẽ từ chối.

Không ngờ, cô không nghĩ rằng anh sẽ chẳng hề suy nghĩ mà đồng ý lời mời.

Mỉm cười một chút, Liền Tịch Tịch rất lo lắng khi Trương Tuấn nhìn thấy Tiểu Lý sẽ tức giận, nhưng lời đã ra khỏi miệng, cô cũng không thể thu lại lời nói của mình, chỉ có thể mở cửa ra, sau đó dẫn Tiểu Lý vào trong nhà.

Vừa vào cửa, nhìn thấy vườn hoa nhỏ trước sân, Tiểu Lý chắc chắn ngợi khen.

Kỳ thật không phải là anh chưa thấy qua biệt thự, nhưng là, khi nhìn thấy một biệt thự xinh đẹp như thế này, anh nhin không được tán thưởng nó. Dù sao, căn nhà như vậy luôn là thứ anh mơ ước, không biết còn phấn đấu bao lâu mới có thể mua được.

Đi vào phòng khách, Liền Tịch Tịch không nhìn thấy bóng dáng Trương Tuấn, trái tim cô dần dần thả lỏng.

Rót cho Tiểu Lý một , sau đó gọi anh ngồi xuống.

Trong nội tâm Liền Tịch Tịch một mực âm thầm cầu nguyện Trương Tuấn tối nay trở về, ngàn vạn lần không cần phải đụng phải Tiểu Lý.

Không biết có phải là do lâu rồi Tiểu Lý không nhìn thấy Liền Tịch Tịch nên không có điều gì đặc biệt quan trọng muốn nói, tóm lại, mắt thấy mặt trời muốn xuống núi, anh còn không muốn rời khỏi. [tóm lại là thề này muốn nịnh nọt Trương Tuấn mà thuj ==!]

Không có biện pháp, Liền Tịch Tịch chỉ có thể mở miệng mời anh ở lại ăn tối xong rồi về.

Tiểu Lý lúc này mới giật mình nhớ ra cái gì đó rồi nói :

"Không cần, cảm ơn bạn. Bạn gái của tớ vẫn chờ tớ cùng nhau ăn cơm. Tớ đi trước, Tịch Tịch, sau này chúng ta thường xuyên liên lạc nhiều hơn nha."

Cuối cùng cũng đi, Liền Tịch Tịch âm thầm thờ dài, nhưng trên mặt lộ ra nụ cười dịu dàng, cô gật đầu với anh nói:

"Lần sau mang bạn gái của cậu tới nhà mình làm khách nha."

"Biết rồi, biết rồi. Tớ đi trước, tạm biệt."

Tiểu Lý cười rồi khoát khoát tay với Liền Tịch Tịch, sau đó đứng dậy đi ra cửa.

Lúc này tảng đá trong lòng Liền Tịch Tịch rơi xuống hơn phân nửa.

Nhìn bóng lưng Tiểu Lý rời đi, cô đột nhiên có điểm chán ghét chính mình.

Cô phát hiện hơn một năm nay Tiểu Lý đã trở nên dối trá, nhưng bản tính cũng không có thay đổi, vẫn như vậy là một đứa con trai đỉnh đặc, ngay thẳng đáng yêu.

Yên lặng thờ dài, cho đến khi bóng dáng Tiểu Lý hoàn toàn khuất khỏi tầm mắt của cô, cửa lớn trong sân khép lại, tảng đá trong lòng triệt để rơi xuống hết

Q.2 - Chương 81

Tiểu Lý đi rồi, Liền Tịch Tịch đang chuẩn bị đi vào phòng bếp chuẩn bị bữa tối, chợt nghe đến thanh âm cửa mở.

Bụng cô chợt căng thẳng, hướng cửa lớn nhìn lại, Trương Tuấn lái chiếc Audi màu đen dần tiến vào trong sân, đi về phía ga-ra đang mở.

Ngần người nửa giây, cô tranh thủ thời gian tiến vào phòng bếp làm bữa tối.

Trong lòng lại lo lắng, không biết Trương Tuấn có nhìn thấy Tiểu Lý vừa mới đi ra ngoài hay không.

Từ trong tủ lạnh lấy ra nguyên liệu nấu ăn đem đi rửa, cô có chút không yên lòng.

Không biết Trương Tuấn từ lúc nào đi vào phòng bếp, Liền Tịch Tịch đang thái đồ ăn, đột nhiên cảm giác sau lưng có người tới gần, cảm thấy khăn trương, dao trong tay nghiến nghiến, liền găm vào trong ngón tay, máu tươi liền chảy ra.

"A." Toàn tâm đau đớn làm cho cô phản xạ có điều kiện đem dao trong tay quăng ra, sau đó cảm lấy ngón trỏ bị thương, hàng lông mày nhăn lại.

"Như thế nào lại không cẩn thận?"

Trương Tuấn đi đến trước mặt Liền Tịch Tịch, tay đang đặt sau lưng liền đưa ra ra ngoài, trong tay cầm bó hoa hồng vàng, quăng lên trên bàn đá cẩm thạch, cảm lấy tay Liền Tịch Tịch, đau lòng rút vào.

Động tác Trương Tuấn trực tiếp làm cho Liền Tịch Tịch ngẩn người, cho đến khi đầu ngón tay cô cảm nhận được dòng nước ấm áp, mới bỗng nhiên phục hồi tinh thần lại.

"Em. Em không sao."

Cô có chút khiếp đảm rút tay, thanh âm có chút ngập ngừng.

Nhẹ nhàng buông tay cô ra, Trương Tuấn chậm rãi đem cô nhét vào trong ngực, thở dài một hơi nói:

"Tịch Tịch, thực xin lỗi."

Anh, anh vừa mới nói xin lỗi với cô sao?

Có chút không thể tin được mà ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào cái cầm tron bóng của Trương Tuấn, hôm nay Trương Tuấn thật sự là quá kì quái.

"Anh. Làm sao vậy?"

Cô rầu rĩ mở miệng, trong nội tâm buồn bực nói không nên lời.

"Tịch Tịch, không cần giận anh được không? Anh không nghĩ sẽ đánh mất em."

Anh chậm rãi siết chặt vòng tay đang ôm cô, sau đó ôn nhu hỏi.

"Đã xảy ra chuyện gì sao?"

Trong nội tâm đột nhiên nổi một dự cảm bất tường, đột nhiên cô cảm thấy vòng tay ôn nhu này, thật giống như là một núi băng lạnh cồng.

"Không có phát sinh bất cứ chuyện gì, anh chỉ muốn sau này có cuộc sống thật tốt với em mà thôi."

Nhẹ nhàng đem cô buông ra, xoay người lại, anh đem bó hoa hồng vàng đặt trên bàn bếp nâng đến trước mặt Liền Tịch Tịch:

"Cái này tặng cho em, thích không?"

Thật sự không cách nào thích ứng được chuyển biến bất thành hình của Trương Tuấn, cũng như chuyển biến của anh ngay đêm tân hôn.

Liền Tịch Tịch hai tay run nhè nhẹ tiếp nhận bó hoa hồng vàng đầy kiều diễm kia, nhàn nhạt gật đầu:

"Thích."

"Vài ngày trước, anh đối xử với em thật không tốt, nhưng là, em yên tâm, sau này anh nhất định sẽ đối xử thật tốt với em. Chúng ta một lần nữa bắt đầu lại được không?"

Thanh âm của anh rất nhẹ, tựa như ngày đầu anh quen biết cô vậy.

Anh sẽ trở lại là một Trương Tuấn đầy ôn nhu sẵn sóc như trước sao?

Chuẩn bị bữa tối thật tốt, Liền Tịch Tịch chỉ ăn một chút, Trương Tuấn khẩu vị giống như rất tốt, ăn không ít, lại giúp Liền Tịch Tịch thu thập bát đĩa. Làm cho cô trong nháy mắt thiếu chút nữa sinh ra ảo giác.

Trương Tuấn đi lên lầu, Liền Tịch Tịch bởi vì không nghỉ ngơi quá lâu, vì vậy mà bắt đầu quét dọn vệ sinh ở phòng khách, tạp âm máy hút bụi cũng không lớn, nhưng cũng đủ làm cho Trương Tuấn nghe được.

Như thế, Trương Tuấn hẳn là nhìn không ra cô đang trốn anh.

Liền Tịch Tịch khờ dại nghĩ, lần nữa, khi cô dùng máy hút bụi hút bụi trên ghế sofa, đột nhiên tầm mắt bị một tấm thảm màu đen kẹt ở ghế sofa hấp dẫn.

Dùng sức đem tấm thảm từ trong khe sofa lấy ra, cô cầm lấy xem xét, hai mắt tỏa sáng lập tức, như là phát hiện kỳ trân dị bảo.

Đúng vậy, tấm thảm tinh xảo kia, chính là tấm thảm mà Lý Triệt đưa cho cô lúc trước.

Nghĩ đến đêm hôm đó thời điểm cùng Trương Tuấn lời kéo không cẩn thận lại để rơi xuống cái này trong khe sofa.

Nhớ tới đoạn kỳ ngộ của chính mình cùng Lý Triệt, cùng với việc trước khi rời đi anh còn nói có việc tìm anh, đột nhiên trong lòng của cô nhóm lên một tia hi vọng.

Vì không cho Trương Tuấn phát hiện mảnh khóa, cô cẩn cẩn dục dục đem danh thiếp thả lại chỗ cũ giấu kỹ đi, lại tiếp tục công việc vệ sinh, thẳng đến đêm khuya.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 82

Đêm hôm đó, Trương Tuấn vẫn một mực ôn nhu, che chở cô, không hung dữ với cô, càng không có làm ra chuyện gì tổn thương tới cô.

Khi cô lẳng lặng nằm trong ngực của anh, cô có cảm giác rằng trong nháy mắt, Trương Tuấn của trước kia đã trở lại.

Đêm, yên tĩnh đến nỗi làm cho lòng người bị đè nén.

Liền Tịch Tịch nghe tiếng hô hấp đều đều của anh, trong nội tâm vẫn là lo lắng bất an.

Trần trọc một đêm, cô không thể nào ngủ được.

Không biết vì cái gì, lần này Trương Tuấn đột nhiên chuyển biến, điều này làm cho cô cảm giác được có điều gì đó không đúng đang xảy ra.

Buổi sáng lúc rời đi Trương Tuấn nói cho cô biết, hậu sự Nhượng Vân đã xử lý tốt. Cô có chút giật mình, nguyên lai, Trương Tuấn biến mất hai ngày, là đi xử lý hậu sự của Nhượng Vân đi.

Trước khi đi, Trương Tuấn giống như những người chồng khác, cho Liền Tịch Tịch một nụ hôn thật sâu, cũng nói cho cô biết, giữa trưa anh sẽ đến đón cô đi ăn trưa.

Tuy không quen được Trương Tuấn đột nhiên biến đổi, nhưng tình trạng hiện tại so với sự hung dữ trước kia thì tốt hơn rất nhiều.

Ít nhất, cô không cần lo lắng tình hình anh cho cô một bạt tai.

Đưa anh ra đến cửa, nhìn chiếc Audi màu đen rời đi, trong lòng của cô bỗng nhiên không nói lên được tư vị gì cả.

Xoay người trở lại trong phòng, cô đem quần áo cùng tây trang của Trương Tuấn hôm qua mặc đi giặt sạch.

Khi cô ôm chồng quần áo vào thành cục tròn kia ném vào máy giặt để chuẩn bị giặt.

Thì tay của cô chạm phải một đĩa CD.

Có chút tò mò tìm đĩa CD từ trong đồng quần áo ra, cuối cùng tại một bộ tây trang tìm thấy một đĩa CD nho nhỏ.

Trên mặt không có đánh dấu gì cả.

Liên Tịch Tịch lập tức có chút nghi hoặc, không biết đây là vật gì.

Cầm quần áo ném vào trong máy giặt, cô cầm cái đĩa CD nhỏ chạy lên lầu.

Vừa đi, một bên phỏng đoán bên trong chiếc đĩa này sẽ có gì.

Không biết vì cái gì, đáy lòng cô đột nhiên có một loại cảm giác, cảm giác tò mò không biết bên trong đĩa CD này sẽ có cái gì.

Cô bất tri bất giác đi đến trước máy vi tính, bật máy tính lên, nhìn những hàng chữ tự động nhảy lên trên máy tính, trong lòng cô sinh ra một cảm giác khẩn trương khó hiểu.

Khoảng chừng nửa phút, máy tính đã khởi động xong, cô hít sâu một hơi, bật chỗ coi CD lên, cầm đĩa CD trong tay có chút phát run, cẩn cẩn dục dục đem đĩa để vào trong.

Chừng một giây sau đó, trong máy vi tính phát ra thanh âm của đĩa CD, cô trừng to mắt, gât gao nhìn chăm chăm vào màn hình máy tính.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 83

Trên màn hình hiện thông báo đã tải xong, cô có chút tò mò nhẹ nhàng nhấn vào.

Hình ảnh tiếp theo hiện ra làm cho cô sợ tới mức trợn mắt há hốc mồm.

Đây là một đoạn phim ngắn.

Một đoạn phim quay cảnh Trương Tuấn đang bị một bác sĩ thô miên.

Bác sĩ tâm lý đại khái khoảng bốn mươi tuổi gì đó, ông ngồi ở cách Trương Tuấn rất gần, mà Trương Tuấn thì nằm dựa vào một cái ghế nằm.

Bác sĩ tâm lý bảo Trương Tuấn chậm rãi nhắm mắt lại, sau đó bắt đầu bảo Trương Tuấn kể ra hết mọi sự việc anh giữ trong lòng.

Trương Tuấn nằm trên ghế, giống như là đang ngủ.

Một lát sau, Trương Tuấn bắt đầu kể ra những sự việc xảy ra gần đây đối với mình.

Khi anh nói tới hai chữ Nhược Vân, tâm Liên Tịch Tịch bỗng nhiên xiết chặt, con mắt đột nhiên trừng lớn.

"Tôi cũng không phải cố ý, cô dùng đứa bé trong bụng uy hiếp tôi, bắt tôi cùng Tịch Tịch ly hôn. Điều này làm sao có thể? Làm sao mà tôi có thể lấy một phụ nữ như thế. Tôi dùng sức đem cô ta đẩy ngã, cô ả lại ôm chặt chân của tôi. Tôi đá lên bụng của cô ả mấy cái, cô ả rốt cục nói lòng tay. Ta đột nhiên cảm thấy cô ả rất đáng giận, cô ả so với bất kỳ phụ nữ khác thật phiền toái, cô ả đã không muốn phá thai, như vậy thì tôi nên ra tay đi.

Tôi đem cô ả kéo dài tới phòng khách, đem cô ả đẩy lên trên bàn trà, sau đó dùng cái gạt tàn thuốc đánh vào eo của ả. Bụng của cô ả rất lớn, quỳ gối trước bàn trà, nửa người trên ghé vào trên bàn trà, cô ả cầu xin tôi tha thứ và buông tha cho cô ta.

Hừ, buông tha cho cô ả, sau đó ả lại tiếp tục chia rẽ hạnh phúc của tôi và Tịch Tịch sao? Lần này tôi nhất định phải đem con của ả phá đi. Cuối cùng, tôi nhìn thấy một dòng máu đỏ tươi từ chân váy cô ả chảy ra. Tôi biết rõ, khi có dòng máu đó, con của cô ả khẳng định giữ không được. Đem cô ả ném xuống đất, tôi ra cửa. Tâm tình lập tức cảm thấy rất nhẹ nhàng."

Kế tiếp, Trương Tuấn mở to mắt, anh hỏi bác sĩ anh nên làm như thế nào.

Bác sĩ cũng không có lên tiếng, anh đi tới trước camera. Đoạn phim tới đây chấm dứt.

Liên Tịch Tịch nhìn đoạn phim, cảm giác sau lưng mình mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Cô ngã ra trên ghế, trong đầu đột nhiên trống rỗng.

Nhược Vân là do Trương Tuấn hại chết .

Chính là, vì cái gì mà trước khi chết Nhược Vân lại không nói chuyện này?

Là vì con của cô ta ah.

Nếu là cô ta đem chuyện này nói ra, một khi Trương Tuấn ngồi tù, như vậy con của cô ta nên làm cái gì bây giờ?

Nhược Vân, cô như thế nào ngu như vậy ?

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 84

Đột nhiên biết được sự thật đang diễn ra từ đầu đến cuối làm cho Liền Tịch Tịch toàn thân đều có chút rét run, hai tay cô run run nhấn nút mở đầu đĩa ra, chuẩn bị đem đĩa CD lấy ra.

“Cô đang làm gì ở đây ?”

Thình lình, sau lưng vang lên âm thanh quen thuộc nhưng lại giống như là từ địa ngục vang tới.

Sợ tới mức thiếu chút nữa ngồi dưới đất, Liền Tịch Tịch chậm rãi quay đầu.

Biểu lộ của Trương Tuấn âm tình bất định đứng ở cửa ra vào, trong ánh mắt là một mảnh vẻ lo lắng tro tàn, ánh mắt anh nhìn cô giống như là đang nhìn một con mồi.

“Không có. Không có gì.”

Cô co rúm lại đứng thẳng thân thể, ánh mắt không ngừng né tránh.

Khóe miệng của anh, dần nở nụ cười lạnh, từng bước từng bước đi về phía cô.

Anh chậm rãi tới gần làm cho tóc gáy toàn thân cô bỗng nhiên dựng thẳng lên, thân thể cứng còng không dám cử động gì cả.

“Cô đã xem rồi àh?”

Anh rút cục vẫn đi tới trước mặt của cô, khoảng cách giữa cô và anh chưa bao giờ gần như thế này.

Gương mặt của cô dán tại trước ngực của anh, cô có thể nghe rõ ràng được nhịp tim đập của anh.

Cũng không vội vàng, ít nhất, bây giờ thì tim cô cũng không có đập nhanh vội vàng.

Bàn tay lớn chậm rãi chuyển qua bên cạnh tay của cô , nhẹ nhàng đè xuống nút mở đĩa, tâm của Liền Tịch Tịch không ngừng quặn đau.

Ổ đĩa mở ra, một cái đĩa CD đang nằm ở trong đó.

“Cô không biết tò mò sẽ hại chết mèo con hay sao?”

Hơi thở của anh phả vào trên mặt của cô, phảng phất như có thể đánh vào làm tổn thương cô.

“Nhược Vân. Là anh giết?”

Thanh âm của cô không ngừng run rẩy, hỏi một câu để có thể chứng thực được nghi vấn trong lòng của cô.

“Cô cho rằng chính là như thế?”

Anh đem cái đĩa CD lấy ra, quơ quơ trước mặt cô, khóe miệng vẫn treo một nụ cười tà ác:

“Không phải cô rất chán ghét ả ta sao?”

“Nhưng trong bụng của cô ta có đứa bé của anh, làm sao anh lại có thể hạ thủ được?”

Trong mắt cô giờ đây, người đàn ông trước mắt đã bị thú hóa hoàn toàn không còn nhân tính.

Kỳ thật, cô hẳn phải sớm nghĩ đến, biểu hiện của Trương Tuấn gần đây đối với cô chính là biểu hiện của bệnh.

Xem ra, anh là đã sớm có bệnh tâm lý cho nên mới đi tới bác sĩ tâm lý.

“cô biết không? Bắt đầu từ ngày hôm qua, lúc đầu ta mong muốn có thể cùng người bắt đầu cuộc sống mới tốt hơn, mọi chuyện xảy ra trong thời gian qua ta cũng không thêm đề ý nữa. Mà ngay khi ta thấy một người đàn ông từ trong căn nhà này bước ra, ta cũng nhìn xuống. Người cho là ta không biết người mỗi ngày ở nhà ta đã làm gì, thấy những người nào sao? Người không biết từng góc trong phòng này đều gắn cameras sao? Vì cái gì? Vì cái gì người lại xem cái đĩa CD chết tiệt này? Vì cái gì? Vì cái gì?”

Trương Tuấn đột nhiên nổi điên lên đem đĩa CD trong tay bẻ thành hai nửa, ném lên trên mặt đất, sau đó bắt hai vai Liền Tịch Tịch liều mạng lắc mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 85

"Anh đi tự thú đi, không cần phải mắc thêm lỗi lầm nữa."

Không biết cô lấy dũng khí từ đâu, lại mở miệng bảo anh đi đầu thú, điều này có khả năng sao?

Không có khả năng.

Trương Tuấn cười lạnh, cảm lấy mái tóc dài của cô rồi đem cô ấn thật chặt lên trên ghế.

"Tự thú? Sau khi ta tự thú, đi ngồi tù, người liền đi tìm thằng khác nương tựa àh? Người nằm mơ, nếu như ta chết, thì người cũng phải chôn cùng ta."

Anh nhe răng cười, lấy cà vạt từ trên cổ mình xuống, trói hai tay Liền Tịch Tịch ra đằng sau ghế làm cho cô không thể nhúc nhích được.

"Nếu như người đã biết Nhượng Vân chết, như vậy ta không ngại nói cho người biết một sự thật."

Đem dây lưng quần cởi xuống, anh không lưu tình chút nào dùng dây lưng quất tới tấp trên người của Liền Tịch Tịch.

"Biết cái thằng bác sĩ tâm lý kia không? Hắn ta dám dùng chuyện này uy hiếp ta. Hắn nên biết rằng ta hận nhất là người uy hiếp ta, nếu như Nhượng Vân không đem đứa nhóc kia uy hiếp ta, cô ta cũng không cần chết như thế."

Nói xong, anh lại dùng dây lưng hung hăng quất cô một cái thật mạnh.

"Ta dùng dây xiết cổ hắn ta rồi đem xác hắn giấu đi, hắn dám uy hiếp ta giống như Nhượng Vân, ta liền cho hắn cùng Nhượng Vân về còi bên kia. Người có biết máu cũng thật ở trong mây trộn bê tông sẽ có ra âm thanh và màu sắc gì không? Nó có màu hồng đỏ làm cho con người ta hưng phấn đến phát điên, giống như màu đỏ máu từ trong bụng Nhượng Vân chảy ra ấy." [bệnh hoạn @@]

Bộ dạng lúc này của anh có một chút điên cuồng, con mắt cũng đỏ cả lên, gất gao trừng mắt nhìn Liền Tịch Tịch:

"Người không biết ta làm hết thảy cũng là vì người sao? Ta yêu người đến như vậy, vậy tại sao người lại đem lần đầu tiên của mình cho người khác? Vì cái gì? Vì cái gì? Người rốt cuộc yêu ta hay là yêu tiền của ta? Nếu như người muốn tiền, người nói cho ta biết a, người nói a, nói a, con tiện nhân. . . ."

Kế tiếp, ánh mắt của anh dần trở nên cực kỳ hung ác, bắt đầu điên cuồng dùng dây lưng quần, quất tới tấp lên trên người của Liền Tịch Tịch, từng vệt đỏ dần dần hiện ra.

Từ đầu cho đến cuối Liền Tịch Tịch không lên tiếng lấy một chữ.

Mặc dù cô rất đau, nhưng lại cắn chặt môi để không bật ra tiếng.

Cô biết rõ, mặc kệ chính mình có nói cái gì đi chăng nữa, Trương Tuấn cũng sẽ không buông tha cho mình.

Môi dưới bị cô cắn nát, nhưng cô lại không cảm nhận được chút đau đớn nào cả.

Đúng vậy, so với những vết thương đầy máu trên người cô, một chút đau đớn ấy tính là gì?

Cảm giác thân thể mình giống như đang bị xẻ ra thành từng từng khối, sau đó máu tươi chậm rãi chảy xuôi, đau đớn thấm đến tận xương tủy, rồi chết lặng, cảm thấy đáy lòng của mình đang lạnh dần, từng đợt lại từng đợt hành hạ, làm cho cô bắt đầu đánh mất ý thức của mình.

"Đau không? Vì cái gì người không kêu là? Còn chưa đủ đau đớn hay sao?"

Liên Tịch Tịch kiên cường làm cho Trương Tuấn đột nhiên cảm tức, anh đem dây lưng trong tay ném lên trên mặt đất, sau đó đem một cây bút nước trên bàn cầm lên, cây bút này chưa từng sử dụng lần nào, ngòi bút phát ra một ánh sáng lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 86

"Nghe nói tay đứt ruột xót, chúng ta đi thử xem được không?"

Nét mặt của anh cực kỳ quái dị, mang theo một chút sắc thái của người bệnh, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chăm chăm vào hai cánh tay thon dài của Liên Tịch Tịch.

"Anh. Anh nghĩ làm gì?"

Âm thanh suy yếu từ trong miệng cô bật ra, nhìn ánh sáng lạnh lẽo phát ra từ đầu ngòi bút, đầu óc của cô một hồi run lên.

"Làm sao vậy? Người xem ngón tay của người thật xinh đẹp, người nói, cái ngòi bút này có sắc hay không?"

Anh một bên vừa nói, một bên lại giống như đang thưởng thức nghệ thuật từ từ đi đến phía sau bàn tay đang bị trói của Liên Tịch Tịch nâng bàn tay của cô lên, cầm lấy, trên mặt nhẹ nhàng nở một nụ cười, cầm cây bút trong tay hung hăng đâm vào móng tay của Liên Tịch Tịch, chỉ nghe được một tiếng kêu thảm thiết của Liên Tịch Tịch vạch phá trời quang.

Ngoài phòng không biết khi nào thì mây đen đã che kín bầu trời, chuẩn bị cho một đợt mưa gió sắp đến.

"Đừng rồi, đừng rồi, chính là như vậy, càng nhiều càng tốt, tiếp tục, tiếp tục."

Anh rất hài lòng khi nghe thấy tiếng kêu của Liên Tịch Tịch, sau đó một lần nữa lại đem bút trong tay đâm vào ngón tay của Liên Tịch Tịch.

Ngòi bút sắc bén trực tiếp đâm vào máu thịt trong lòng Liên Tịch Tịch, làm cho trái tim cô thoáng cái run rẩy, không còn khí lực để hô hấp.

"Tịch Tịch, có một chuyện ta quên nói với người đó chính là phẫu thuật của ba mẹ người đã thành công, bất quá."

Trương Tuấn nói, giọng điệu đột nhiên dừng lại một chút, Liên Tịch Tịch sắp ngất đi lại nghe được phẫu thuật của cha mẹ thành công, đột nhiên thanh tỉnh được một chút.

"Anh. Anh nghĩ. Muốn nói cái gì?"

Cô cố nén toàn thân đau đớn, đứt quãng mở miệng hỏi.

"Ta suy nghĩ, cô lớn tuổi như vậy, sống trên đời cũng đã lâu, không bằng ta làm cho hai vị đó theo cùng với chúng ta, người cảm thấy như thế nào? Như vậy, người sẽ không cần nhớ thương họ bởi vì xa cách nhà"

Anh nói, đem bút máy trong tay ném lên trên mặt đất, sau đó đứng lên.

"Không cần. Không cần phải như vậy. Không nên thương tổn của ba mẹ em. Van cầu anh."

Liên Tịch Tịch vừa nghe đến Trương Tuấn sẽ hạ độc thủ với cha mẹ của cô, cô lập tức thất thanh la lớn.

Nước mắt cùng với mồ hôi chảy xuống trên gương mặt của cô, sau đó đến cổ, chảy đến những vết thương do bị roi quất, rất đau, đau làm cho trái tim cô phát căng, nhưng là cô không có thời gian đi bận tâm đến điều đó.

"Chờ ta trở lại."

Anh đối với việc cô cầu xin tha thứ không hề có chút phản ứng nào cả, ôm đầu của cô, cho cô một nụ hôn thật sâu, khắc ở trên trán của cô.

Sau đó lại ngồi xổm người xuống, bắt lấy cô hai cái chân, hung hăng nhéo một cái, chỉ nghe được cốt cách "Rắc" một tiếng, Liên Tịch Tịch cảm giác được

toàn thân đau đớn, chân của cô giống như bị gãy, đau ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 87

Cô cũng không biết cô đã mê man bao lâu, chỉ biết ngoài trời đổ mưa tí tách đã đánh thức cô dậy.

Toàn thân đau đớn giống như bị kiến cắn, nước mắt cô cũng không biết ngừng chảy từ khi nào.

Động động tay, muốn giãy giụa từ từ đứng lên, nhưng mắt nửa ngày lại phát hiện ra chỉ là phí công thôi.

Cô tuyệt vọng mà khẩn cầu ông trời có thể phù hộ cha mẹ của cô bình an đào thoát khỏi ma chướng của Trương Tuấn.

Tiếp tục giãy giụa nhưng không có kết quả, ánh mắt của cô rơi vào chiếc đĩa CD bị Trương Tuấn bẻ thành hai nửa đang nằm dưới chân, hai mắt đột nhiên tỏa sáng.

Muốn dùng chân đem đĩa CD gấp lên, lại phát hiện hai chân cô gần như là bị gãy, đau đến mức không thể nhúc nhích.

Cấn răng, cô đem toàn bộ khí lực mà cô có được đẩy ngã ghế xuống, thân thể nặng nề ngã trên mặt đất, đau đến cô nước mắt lại chảy ra.

Chỉ là, hiện tại cô cũng không có dư thừa thời gian đi chịu đựng đau đớn thể xác này, chậm rãi đem thân thể không ngừng nhích tới, cho đến khi tay của cô có thể đụng chạm được đến cái đĩa CD kia.

Thật vất vả cầm lấy đĩa CD, cô bắt đầu dùng nó để cắt dây trói.

Góc cạnh của đĩa CD rất sắc bén, cô dùng sức nắm đĩa CD lại ảnh hưởng đến vết thương bị đâm, máu tươi chậm rãi chảy ra.

Cô một bên từ đáy lòng cầu nguyện, một bên dùng khí lực lớn nhất của mình đi cắt dây trói, thời gian càng lâu, lòng của cô lại càng tuyệt vọng.

Không biết qua bao lâu, cô cảm giác máu trên tay mình dường như ngừng chảy, rốt cục cũng cắt ra được một vết cắt, cô cắn răng dùng hết tất cả khí lực ra sức giãy, chỉ nghe được “Pằng” một tiếng, dây trói lập tức đứt ra.

Trên mặt lộ ra một tia mừng rỡ, cô đang chuẩn bị đứng dậy, nhưng chân cô lại không ngừng kháng nghị.

Nếu như cô không có đoán sai, khi Trương Tuấn bắt đầu, liền đem hai chân của cô vịn cho trật khớp.

Chân hoàn toàn không thể đứng lên, cô đành phải bò đi, từng bước mà bò ra cửa phòng.

Cũng may lúc Trương Tuấn đi ra không có đóng cửa lại, thân thể cô ở trên tấm thảm dày di chuyển, cảm giác huyết nhục đang bị mài ra từng chút một, quả thực chính là đem cô lãng trí sống. (đem người sống đi lãng trí)

Thật vất vả leo ra khỏi cửa phòng, nhìn cầu thang dài kia ở trước mắt, cô lập tức cảm thấy đầu cô mê muội một hồi.

Không kịp nghỉ nhiều, cô tiếp tục lảo lồi bò xuống lầu.

Sàn nhà cứng rắn và lạnh lẽo làm cho toàn thân cô lại thêm một trận đau đớn, môi dưới đã bị cô cắn đến nổi huyết nhục mơ hồ, dần dần chết lặng.

Bình thường chỉ cần vài giây đồng hồ liền có thể đi xuống dưới cầu thang, hôm nay cô lại dùng hơn mười phút để bò xuống dưới mặt đất.

Không có thời gian nghỉ ngơi, mặc dù hiện tại thân thể cô đã quá mức giới hạn, nhưng cô không thể nghỉ ngơi.

Những nơi mà cô đã phải bò qua kia, lura lại trên đó một vết máu thật dài.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 88

Rốt cục cô cũng bò tới được bên ghế sofa, cô quỳ cả người trên mặt đất, vươn hai cánh tay đâm đầu máu vào trong khe ghế sofa tìm kiếm.

Lục lọi chừng một chút, cô rốt cục cũng mò được tấm danh thiếp kia.

Trên mặt vui vẻ, đem danh thiếp rút đi ra.

.....

Khách sạn Dụ Đạt, lần này Lý Triệt tới thành phố Z thì ghé vào đây ăn.

Bởi vì chuyện lần trước xảy ra ở khách sạn Kell, làm cho cảm nhận của anh đối với khách sạn này xấu đi rất nhiều, hoặc là do trong lòng anh cũng còn một chút kháng cự với việc lần đó, vì vậy, lần này khi anh tới thành phố Z, anh liền bảo Chương Hiền đổi khách sạn khác mà ở.

Lúc này đã gần giữa trưa.

Ở nhà hàng com Tây Dụ Đạt, Lý Triệt cùng Chương Hiền đang dùng com trưa.

"Chuẩn bị tư liệu đến đâu rồi?"

Ngón tay thon dài ưu nhã nắm dao nĩa, nhẹ nhàng cắt mỹ thực ở trước mặt, chậm rãi để vào trong miệng, Lý Triệt thuận miệng hỏi.

"Không sai biệt lắm, gần đây nhà đầu tư có xuất hiện chút vấn đề, tuy nhiên tạm thời còn không có ảnh hưởng công việc hiện tại, nhưng là nếu như. . . ."

"Nếu như lúc này ai mà tạo thêm áp lực cho bọn họ, tệ đoan sẽ xảy ra."

Nói đến đây, trong ánh mắt Lý Triệt đột nhiên thoáng hiện lên ý cười, buông chiếc nĩa ra, cầm lấy khăn tay lau miệng, lại tiếp tục hỏi:

"Còn bên Thừa Phương điện tử thì sao? Bên đó, bọn họ bảo nuốt trôi được không?"

"Cái lão hồ ly Dư Vệ Bình không dễ dàng để chúng ta nắm thóp đâu, ông ta đúng là có hứng thú, nhưng không nỡ dùng tiền. Xem ra phí thời gian hơn rất nhiều. Lee, anh xác định chúng ta có thể lấy được cục xương đó hay không?"

Chương Hiền thì rất kỳ quái về thái độ của Lý Triệt, anh biết rõ Lý Triệt từ trước đến nay đều là một người lý trí mà trầm tĩnh, đột nhiên lần này lại muốn thu mua công ty đó, anh thật sự không tránh khỏi liên tưởng việc này có phải liên quan đến người phụ nữ tên Liên Tịch Tịch kia hay không.

Chính là, thật đúng là vì người phụ nữ đó hay sao?

"Dư Vệ Bình không nỡ dùng tiền, ông ta không phải còn một đứa con trai hay sao?"

"Ý của anh là. . . . Lee, anh thật sự là. . . ."

Chương Hiền cuối cùng là hiểu được ý tứ của Lý Triệt, anh đã hiểu rõ vẻ mặt của Lý Triệt.

"Trần Thắng đến đây. Xem ra, tập đoàn Điện, hẳn ta đúng là bị tình thế bất buộc."

Mục quang Lý Triệt chẳng biết từ khi nào đã nhìn về phía cửa của nhà hàng, lúc này Trần Thắng từng bước từng bước một đi về hướng của anh.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 89

"Quấy rầy nhị vị dùng com."

Trần Thắng đi đến trước mặt Lý Triệt, khẽ mỉm cười nói.

Phía sai ông ta còn dẫn theo một người con trai trẻ tuổi, xem ra, hẳn là trợ thủ đắc lực của ông.

"Không có, không có, mời Trần đồng ngồi."

Chương Hiền lễ phép đứng dậy chào hỏi Trần Thắng, mà Lý Triệt chỉ là hướng Trần Thắng mỉm cười, xem như là lễ gặp mặt.

"Không biết chuyện thu mua tập đoàn Diện, hai người đã chuẩn bị ra sao rồi?"

Trần Thắng vừa ngồi xuống, liền trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Ông ta cũng không phải là một người thùng rỗng kêu to, nhưng do tập đoàn Diện, ông đã ba lần tự mình tìm đến Lý Triệt, nêu như lần này không thành công, có lẽ, ông sẽ phải tìm một phương pháp khác mà thôi.

"Tập đoàn Diện vừa mới đưa ra thị trường thôi, cổ phiếu một đường thẳng tiến, mỗi một ngày đều mang lợi về rất nhiều. Dưới tình huống như thế, Trần đồng ngài nói muốn thu mua tập đoàn, không phải là khó khăn có chút lớn hay sao?"

Lý Triệt cầm ly rượu đỏ trước mặt lên uống một ngụm, chậm rãi mở miệng nói.

"Bởi vì khó khăn, nên ta mới tìm tới anh thôi. Bằng không, không phải ta nghĩ giới M&A chỉ có mình Lee người, ta cũng sẽ tìm người khác."

Trần Thắng cũng không khách sáo, trực tiếp nói.

"Trần đồng biết Chu Vạn Lý đang đầu tư vào nơi nào không?"

Từ chối cho ý kiến, Lý Triệt chuyển đột nhiên hỏi.

"Cái này, ngược lại có nghe qua."

Trần Thắng cúi đầu nghĩ nghĩ, đáp.

"Tập đoàn Diện, là món quà của ông ta đưa cho lão thái thái của ông ta, tên tập đoàn là tên của lão thái thái chọn, hiện tại công ty cùng giá cổ phiếu phát triển không ngừng, anh cảm thấy nếu như anh muốn thu mua nó, hẳn ta sẽ làm như thế nào?"

Mục quang vũng vàng rơi vào chàng trai trẻ tuổi bên cạnh Trần Thắng, trên mặt Lý Triệt vẫn treo nụ cười mỉm.

"Ý của anh là, nếu như Chu Vạn Lý đầu tư sản nghiệp khác không lấy tiền từ tập đoàn Diện, hẳn ta có thể bảo trợ được Diện ư?"

Chàng trai kia thu được ánh nhìn từ Lý Triệt, rốt cục mở miệng nói câu nói đầu tiên.

Trong nháy mắt, bốn người đều trầm mặc.

Chương Hiền hiểu rõ, Lý Triệt đang ám chỉ Chu Vạn Lý cái gì.

Mà Lý Triệt, chỉ lạnh nhạt yên lặng theo dõi kỳ biến.

Trái lại thì Trần Thắng, nét mặt của ông đột nhiên có chút thâm trầm.

Ngay thời điểm bốn người trầm mặc, điện thoại Lý Triệt đặt ở trên bàn cơm đột nhiên vang lên.

Tiện tay đưa điện thoại di động cầm lên xem xét, lòng mày nhẹ nhàng nhíu một cái, là một số điện thoại lạ hoắc, hơn nữa còn gọi tới bằng số riêng.

"Xin chào."

Nhấn xuống nút trả lời, giọng nói từ tính của anh vang lên.

"Cứu. Cứu tôi. Lý Triệt. Tôi là Liền. Liền Tịch Tịch."

Bên kia đầu điện thoại, hai cánh tay đầm đìa máu chảy của Liền Tịch Tịch cầm điện thoại trên bàn trà mà gọi cho Lý Triệt, khi cô nghe được thanh âm vừa lạ vừa quen thuộc kia, trong nội tâm giống như có một hạt giống mang tên hy vọng gieo xuống, thay thế hạt giống hép rũi mà nhanh chóng mọc lan tràn ra trong tâm cô.

Lý Triệt, là hi vọng của cô, hy vọng duy nhất.

Tuy nhiên, cô biết rõ, anh cũng không phải có nghĩa vụ gì mà đi giúp cô cả.

*M&A: viết tắt của cụm từ tiếng Anh : Mergers and Aquisitions có nghĩa là sáp nhập và mua bán

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 90

"Cô đang ở đâu?"

Anh nghe được thanh âm truyền đến từ đầu bên kia điện thoại, hơi có chút kinh ngạc, nhưng lập tức mở miệng hỏi.

"Cứu. Cứu ba mẹ của tôi với. Trương Tuấn muốn giết bọn họ. Bọn họ. Bọn họ đang ở bệnh viện tư nhân Nam Giao , ba của ta. Ba của tôi là đại đội trưởng, tôi. Mẹ của tôi gọi Lâm Kiều Nga, van cầu anh cứu bọn họ."

Thanh âm Liền Tịch Tịch có chút đứt quãng, không biết vì sao, nghe được thanh âm của Lý Triệt, cô phảng phất thấy được một tia hi vọng.

Trong nội tâm không ngừng cầu nguyện , hi vọng ông trời có thể phù hộ cha mẹ cô bình an vô sự.

"Cô đang ở đâu?"

Một lần nữa Lý Triệt lặp lại câu hỏi của mình, biểu lộ trở nên có chút lạnh lùng.

"Tôi tại. Ở nhà."

"Chờ tôi."

Anh chỉ nói hai chữ này, liền cúp điện thoại.

Giương mắt nhìn Trần Thắng cùng Chương Hiền trước mắt, anh mở miệng nói:

"Bệnh viện tư nhân Nam Giao bên đó Trần đồng có biết không?"

"A, nó là bệnh viện do một người bạn già của ta mở, làm sao vậy? Lee có thân nhân hoặc là bằng hữu sinh bệnh sao?"

Trần Thắng có chút hơi sững sờ, hỏi tiếp.

"Về phần dự án thu mua này của ông tôi tiếp nhận, hiện tại, phiền ông gọi một cuộc điện thoại tới bệnh viện Nam Giao, bảo bọn họ chuyển phòng cho bệnh nhân đại đội trưởng và Lâm Kiều Nga, không cho bất cứ ai thăm bệnh. Sự tình có điểm khẩn cấp, có liên đến tính mạng người."

Lý Triệt nói quay sang nhìn về phía Chương Hiền nói:

"Bên này giao cho cậu, chờ Trần đồng nói chuyện điện thoại xong, cậu lập tức đi bệnh viện tư nhân Nam Giao đem hai vị kia chuyển dời đến bệnh viện khác, tôi đi trước."

Bất cứ chuyện gì mà anh làm, cho tới bây giờ cũng không cần giải thích nhiều với Chương Hiền, nhiều khi, chỉ cần một ánh mắt, Chương Hiền liền có thể lập tức hiểu được ý tứ của anh.

Cho nên, khi anh ném ba người bọn họ ra một bên rồi rời đi, Chương Hiền cũng không cảm thấy kỳ quái.

Rất nhanh đi đến ga ra đem xe lái ra, lập tức đề xe ở tốc độ 180km/giờ mà chạy như điên, làm cho cảnh sát chú ý mà đem xe đuổi theo cảnh cáo.

Khi xe lái vào khu biệt thự, tốc độ nhanh làm cho lá cây rụng hai bên đường bay tán loạn, rồi là tà lộn xộn trên mặt đường.

Liền Tịch Tịch đem điện thoại nắm chặt trong tay, lại đưa mắt nhìn cả người cô, ngoại trừ khuôn mặt tái nhợt được không có được một tia huyết sắc, thì toàn bộ quần áo đều bị máu tươi nhuộm đỏ.

Cô cảm giác được tầm mắt của mình chậm rãi trở nên mơ hồ, đại não của cô dần trở nên trống rỗng, cô cảm giác mình mệt mỏi quá, ngay cả hô hấp cũng không có khí lực .

Nặng nề dựa lưng vào sofa, cô ngồi dưới đất, cả người đã không thể cử động được gì nữa.

Thời điểm Lý Triệt đến, nhấn chuông cửa, không có ai trả lời, đột nhiên có một dự cảm không tốt nảy ra trong đầu của anh.

Biểu lộ có chút run sợ, lông mày không tự chủ được nhăn lại, xoay người trở lại trên xe, đem dây an toàn buộc lại, hít sâu một hơi, ánh mắt anh nhìn chằm chằm vào cánh cửa sắt lớn trước mắt, tiện tay đem gối trên ghế lái phụ đặt ở trước ngực mình, sau đó dùng chân dẫm mạnh vào chân ga, chỉ nghe "Oanh" một tiếng, chiếc Ferrari màu đen giống như một mũi tên rời cung bắn thẳng vào cánh cửa sắt lớn kia.

Tiếng ồn đinh tai nhức óc trong nháy mắt đập thẳng vào trong lỗ tai của anh, túi khí* bỗng nhiên bị bung ra, cường đại quán tính làm cho thân thể của anh mảnh liệt nghiêng về phía trước, đầu nặng nề nện túi khí.

Mê muội hết vài giây, khóe miệng của anh lộ ra một nụ cười hài lòng.

Cửa sắt đã bị anh phá ra thành một lỗ thủng lớn, xe dĩ nhiên xông ào vào trong sân, dưới chân vẫn còn vào dẫm chân ga, chiếc xe phát ra tiếng chổi tai rồi mới dừng lại.

Anh lắc lắc đầu làm cho bản thân mình thanh tỉnh một chút, đẩy ra cánh cửa bị biến hình do bị anh lái xe đụng phải, nhanh chóng bước vào đi tới cánh cửa dẫn tới phòng khách.

Cánh cửa khép hờ, đại khái là do lúc Trương Tuấn đi ra quên khép cửa lại.

Lý Triệt bước nhanh vào phòng khách, hình ảnh đầu tiên đập vào mắt anh, chính là hình ảnh Liên Tịch Tịch toàn thân đầy máu dựa vào ghế sofa ngất xỉu, trong tay của cô, còn gấu gao nắm danh thiếp của Lý Triệt, máu trong tay cô đem tẩm danh thiếp đó cũng nhuộm thành một màu đỏ, chữ viết trên mặt đã không thể nhìn ra được nữa.

Cảm thấy hoảng sợ một trận, anh đi về phía trước, dung nhan tái nhợt đập vào mắt của anh, làm cho tâm tình bình tĩnh của anh đột nhiên sinh ra cảm giác khó chịu.

Cái gì cũng không kịp nghĩ, anh một tay ôm lấy cô liền hướng ra ngoài cửa.

Liên Tịch Tịch lúc này đã hoàn toàn mất đi tri giác. Việc mất máu quá nhiều làm cho đại não của cô tạm thời tạo ra cơn sốc.

Lúc Lý Triệt ôm Liên Tịch Tịch ra cửa, vị cảnh sát giao thông lái xe theo truy đuổi anh cuối cùng cũng chạy tới, nhưng khi vị đó nhìn thấy cảnh tượng trước mắt thì lập tức kinh hãi đến trợn mắt há mồm.

"Phiền toái đưa tôi đi bệnh viện."

Lý Triệt nhìn vị cảnh sát giao thông, sắc mặt cũng không biểu lộ gì nhiều, anh tỉnh táo mở miệng nói.

"Lên. Nhanh lên xe."

Thanh âm của Lý Triệt cuối cùng cũng làm cho vị cảnh sát giao thông trẻ tuổi phục hồi tinh thần lại, anh ta tranh thủ thời gian thay Lý Triệt đem cửa xe mở ra, sau đó lên xe, rất nhanh quay đầu xe lại, chạy tới một bệnh viện gần nhất.

.....

Một đoạn thời gian rất dài chìm trong hôn mê, Liên Tịch Tịch không biết mình đã được đưa đi cấp cứu ở bệnh viện.

Khi cô lần nữa mở to mắt, đã là buổi tối ngày hôm sau.

Trần nhà có màu trắng như tuyết, gian phòng yên tĩnh, mùi của thuốc khử trùng nhàn nhạt trong không khí làm cho cô ý thức được, mình đang ở bệnh viện.

Đột nhiên nhớ tới chuyện Trương Tuấn muốn đi giết cha mẹ của mình, lưng của Liên Tịch Tịch trong nháy mắt ra mồ hôi lạnh.

Cô giật giật thân thể, vừa định ngồi xuống, lại phát hiện toàn thân cô đều bị băng bó, mà toàn thân lại đau đớn khó nhịn, phảng phất chỉ cần cô động một chút thôi, toàn thân huyết nhục lập tức bị vỡ ra.

Trên mu bàn tay, kim tiêm cắm vào để truyền dịch, đưa mắt nhìn bình dịch, bình dịch đã muốn truyền gần hết.

Đưa mắt nhìn chung quanh một chút, đây là một phòng bệnh đơn giản, ngọn gió nhẹ nhẹ từ phía bên ngoài thổi vào trong cửa sổ làm màn cửa màu vàng nhạt bay bay theo, điều này đã làm cho lòng cô nổi lên cảm giác yên tâm vô cùng.

Tay chuẩn bị với tới cái chuông gọi ở đầu giường, thì cửa phòng bệnh bị nhẹ nhàng đẩy ra, một người hộ sĩ tuổi còn trẻ đi đến.

"Cô tỉnh rồi à? Cảm giác như thế nào?"

Nhìn thấy Liên Tịch Tịch đã tỉnh lại, trên mặt hộ sĩ hiện lên rõ ràng sự vui vẻ, hỏi tiếp.

"Khá tốt, xin hỏi, tại sao tôi lại ở chỗ này?"

Trên mặt nở một nụ cười đầy gượng ép, Liên Tịch Tịch mở miệng hỏi, thanh âm phi thường khàn khàn.

"Lý tiên sinh đưa cô tới. Trước tiên tôi giúp cô lấy kim tiêm ra đã."

Hộ sĩ nói, đi đến bên người Liên Tịch Tịch, thuận thực đem kim tiêm rút ra, sau đó dùng băng OK dán vào chỗ vừa rút kim tiêm ra để cầm máu.

Lý tiên sinh?

Lý Triệt sao? Thật là anh tới cứu mình sao?

Liên Tịch Tịch nghe được lời hộ sĩ nói, trong nội tâm run lên, trong đầu của cô, bắt đầu chậm rãi tưởng tượng lại hình ảnh và hình dạng của Lý Triệt.

"Cái kia. Xin hỏi một chút, Lý tiên sinh đi nơi nào?"

Liên Tịch Tịch nhìn ánh trăng ngoài cửa sổ, đột nhiên nhớ tới hiện tại đã là buổi tối, anh ấy nhất định là về nhà, cảm giác câu hỏi của mình có chút dư thừa, lại tự giễu ngâm miệng lại.

Hộ sĩ mỉm cười đáp:

"Lý tiên sinh đang ở bên ngoài."

"Ách. A, cảm ơn."

Mỉm cười, thì ra anh cũng chưa có rồi đi.

Không biết vì cái gì, Liên Tịch Tịch có chút bất an nay đã an tâm trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 91

Lúc hộ sĩ đi ra cửa, Lý Triệt từ ngoài cửa đi vào.

Nhìn thấy Liên Tịch Tịch tỉnh lại, anh đi từ từ đến bên giường nói: "Ba mẹ cô đã không có việc gì rồi, tôi đã đưa hai người đó đi bệnh viện tư nhân khác để an dưỡng rồi."

Nghe được tin tức cha mẹ mình bình an vô sự, nỗi lo lắng của Liên Tịch Tịch hoàn toàn biến mất, cô cảm kích nhìn Lý Triệt nói: "Cảm ơn anh, thật sự rất cảm ơn anh."

"Ngày mai hẳn là sẽ có cảnh sát ghi khẩu cung của cô, cô nghỉ ngơi tốt một chút. Chồng của cô ở bệnh viện Nam Giao bị bắt, hiện tại đã bị đưa đến cục cảnh sát nhốt lại. Bất quá." Lý Triệt đang nói, đột nhiên dừng lại một chút.

"Như thế nào?" Liên Tịch Tịch hiếu kỳ hỏi.

Kỳ thật cô hiện tại cũng không quan tâm sống chết của Trương Tuấn ra sao, nhưng là, nếu như Trương Tuấn giết người mà không nhận được sự trừng phạt thích đáng, thì có lẽ cô sẽ không thoát khỏi bóng ma của Trương Tuấn, không cách nào mà thoát ra được.

"Theo như luật sư đại diện của hần ta trình bày, Trương Tuấn có vấn đề về tâm lý hơn một năm nay, hơn một năm nay, tuần nào hần ta cũng đi khám bác sĩ tâm lý. Cho nên, khi quan tòa phán Trương Tuấn phát bệnh mà gây thương tổn cho người khác, có thể sẽ không phán hần ta ngồi tù." Khi Lý Triệt nói ra những lời này, biểu lộ rất nghiêm túc, như một bản đao sắc bén nay lại càng cong và tỏa ra khí lạnh mạnh hơn.

"Sao. Tại sao có thể như vậy? Chính là, hần ta, hần ta giết người đó. Hần ta giết Nhữ Lạc Vân, sau đó còn giết cả bác sĩ xưa hần ta." Lời nói Lý Triệt làm cho cái tâm an ổn của Liên Tịch Tịch một lần nữa treo lên, cô không cách nào tưởng tượng được, nếu như Trương Tuấn làm nhiều chuyện xấu như vậy mà pháp luật không có cách nào chế ngự hần ta, như vậy nhân sinh sau này của cô còn bảo đảm được sao? Trương Tuấn sẽ bỏ qua cô sao? Trốn, cô lại có thể thoát được sao?

"Nghĩ ngơi thật tốt." Anh nhìn cô sợ hãi cũng không hề giật mình, chỉ là nhàn nhạt phân phó một câu, sau đó xoay người chuẩn bị rời đi.

"Đợi. Chờ một chút." Liên Tịch Tịch suy yếu mở miệng hô một câu, miễn cưỡng dựng cả người ngồi dậy, trên mặt thì tái nhợt, môi khô nứt cả ra.

Lý Triệt dừng lại, sau đó quay đầu lại nhìn về phía giường bệnh của Liên Tịch Tịch, coi như là chờ cô ra lí do kêu mình lại.

"Cảm. Cảm ơn anh. Lần này nếu không phải nhờ có anh, mạng sống của tôi và cha mẹ tôi đã không còn." Cô nhìn mặt của anh, nhịp tim của cô bỗng đập mạnh lên, phảng phất hết thảy những chuyện xảy ra đều giống như cô đang nằm mơ.

Người đàn ông xa lạ này, mấy tháng trước đột nhiên xuất hiện ở trước mặt cô, từ trong buổi hôn lễ đầy chật vật của cô mà đem cô ra.

Mà bây giờ, mấy tháng sau, anh lại giống như thiên thần mà xuất hiện, cứu cô ra từ trong hang sói đầy khủng bố. Nếu như nói, anh thật sự là sứ giả mà ông trời phái tới giúp cô, nhưng trên thế giới này vẫn có rất nhiều người đau khổ, vì sao mà ông trời lại muốn giúp cô?

Nếu như ông trời trên cao có lòng thương hại cô, thì có cần làm cho cô đau khổ như bây giờ không ?

Cô nghĩ mãi mà không rõ, thật sự là nghĩ mãi mà không rõ.

“Nghỉ ngơi thật tốt.” Vẫn là bốn chữ, đầu anh cũng không lại rời ra khỏi phòng bệnh.

Nhìn bóng lưng anh rời đi, đôi mắt xinh đẹp của Liên Tịch Tịch ảm đạm xuống, tuy rằng anh cứu mạng của cô, chính là, thái độ của anh đối với cô, lại làm cho cô cảm thấy rất lạnh. Chẳng lẽ anh trời sinh là một người lạnh nhạt như vậy sao?

Nằm trên giường bệnh trần trụi một hồi, cô lại chìm vào giấc ngủ sâu.

Tại bệnh viện ở gần nửa tháng, thân thể Liên Tịch Tịch đã khôi phục gần như trước, những vết thương trên người cô, giờ đây đã kết vảy lên da non, lưu lại những vết sẹo màu hồng nhạt.

Ở bệnh viện nửa tháng, tổng cộng lại thì cô chỉ thấy qua Lý Triệt ba lần, anh thật giống như bề bộn nhiều việc, mỗi lần tới cũng chỉ là đơn giản nói với cô một chút về chuyện của Trương Tuấn. Vài lần về sau, thì đều là cảnh sát cho người tới hỏi chuyện của cô.

Kỳ thật, từ ngày đó Lý Triệt nói cho cô biết, đại diện luật sư của Trương Tuấn nói rằng Trương Tuấn có dấu hiệu phát bệnh, trong lòng của cô có dự cảm rằng, Trương Tuấn sẽ không đơn giản như vậy khi đưa vào nhà tù.

Quả nhiên, cha mẹ của Trương Tuấn ngay sau khi nghe tin Trương Tuấn có chuyện xảy ra liền về nước, bọn họ lợi dụng quan hệ rộng rãi của mình cùng với tiền tài của họ, tận lực vì Trương Tuấn mà chuẩn bị hết thảy. Hiện tại, theo thời gian trôi qua, các chứng cứ cho thấy Trương Tuấn giết hại Nhục Vân và vị bác sĩ tâm lý được thu thập đầy đủ, cùng với tội danh mưu sát Lâm Kiều Nga và ngược đãi vợ mình là Liên Tịch Tịch. Đáng tiếc, những tội danh cùng các chứng cứ đều bị Trương gia bác bỏ bảo rằng Trương Tuấn khi đó đang phát bệnh tâm thần, nói cách khác, phán quyết cuối cùng của tòa án dành cho Trương Tuấn, chính là đi bệnh viện tâm thần an dưỡng.

Kỳ thật, khi Lý Triệt nói chuyện này với cô lần đầu, trong lòng của cô liền chậm rãi hiểu rõ kết quả như thế nào, cho nên, khi cô nghe được phán quyết, cũng không có kích động mà mất đi lý trí.

Cô ngồi hàng ghế người bị hại trên tòa án, nghe quan toà tuyên án, trên mặt chỉ có thể lộ ra một nụ cười sâu thẳm.

Trương Tuấn đứng trên chỗ bị cáo, khoảng cách giữa bọn họ cũng không quá xa, cô có thể cảm giác Trương Tuấn muốn nhìn thấy nét mặt của cô hiện giờ. Có một khắc, có vẻ như Trương Tuấn đột nhiên bình thường trở lại.

Anh xác thực là có bệnh tâm thần, cho nên, mặc dù là pháp luật chế ngự anh không được, như vậy nội tâm của anh có thể sống tốt sao? Vĩnh viễn bị vây ở quan niệm trong bệnh của anh, thế giới của anh so với ngục giam còn đáng sợ hơn.

Lúc này đã đến dần dần tiến vào cuối mùa thu, Liên Tịch Tịch ngồi trong tiểu hoa viên ở bệnh viện, nhìn những chiếc lá rụng, trong nội tâm không biết là tư vị gì.

Ở đằng sau cô không xa, Lý Triệt chẳng biết lúc nào tới, anh lặng lẽ đứng lại sau lưng của cô, trên mặt nhìn không ra bất luận biểu lộ gì.

“Lee, còn nửa giờ nữa là mấy bay cất cánh đấy.” Chương Hiền đứng ở bên người Lý Triệt, thần sắc có vẻ rất vội vàng.

Mấy bay sẽ không đợi người, bọn họ vì thu mua Điện đã muốn sút đầu mẻ trán, 3h trước bọn họ nhận được tin tức, con trai Dư Vệ Bình là Dư Trung Lễ ở Macao đánh bạc. Đây là cơ hội tốt nhất để bắt được Dư Trung Lễ, người như Lý Triệt đây, há lại đơn giản buông tha cho cơ hội này.

“Đi thôi.” Ngữ khí không có bất kỳ tâm tình, ánh mắt của anh nhìn Liên Tịch Tịch thật lâu, sau đó chuẩn bị rời đi.

Lúc này Liên Tịch Tịch có vẻ là cảm nhận được có người đang đứng sau lưng mình, đột nhiên xoay người sang chỗ khác, trùng hợp chứng kiến Lý Triệt xoay người rời đi, cô tranh thủ thời gian mở miệng hô: “Lý Triệt.”

Nghe được có người hô mình, Lý Triệt thân hình có chút dừng lại, quay đầu nhìn về phía Liên Tịch Tịch.

Cô bước nhanh chạy tới chỗ anh, khí tức hơi có chút thờ ơ gấp: “Anh. Là tới thăm tôi sao?”

“Thân thể thế nào?” Ánh mắt của anh dừng lại tại trên mặt của cô, nhìn ra được, khí sắc cô đã khá lên nhiều, không giống như vẻ mặt tái nhợt lúc ban đầu.

“Ừ, bác sĩ nói tôi tùy thời có thể xuất viện. Bất quá. Tiền thuốc men thì trong thời gian ngắn tôi không thể trả cho anh được, còn có cha mẹ tôi bên kia .” Thanh âm của cô lúc này đặc biệt nhỏ, hai con mắt nhìn chăm chăm vào trên mặt đất, giống như một đứa trẻ làm sai chờ ha mẹ trách phạt.

“Đi thay quần áo.” Anh cúi đầu trầm ngâm một lát, đột nhiên ngừng đầu nhìn cô nói.

Q.2 - Chương 92

"A?" Liền Tịch Tịch ngậy người ra, cô không biết anh đang nói những lời này là có ý tứ gì.

"Cô sẽ đi Macao với tôi." Anh nhàn nhạt mở miệng, sau đó quay lại nhìn Chương Hiền: "Giúp cô ta đặt một vé máy bay."

"Cái này." Chương Hiền rõ ràng có chút do dự, nhưng nhìn Lý Triệt giống như không phải nói giỡn chơi, anh chỉ có thể lấy điện thoại di động ra làm theo lệnh.

"Nhanh đi, cho cô năm phút. Nhớ mang chứng minh thư của cô đi." Anh nhìn Liền Tịch Tịch còn đang ngờ ngàng, mở miệng thúc giục, hơn nữa còn không cho cô thời gian để tự hỏi xem có chuyện gì đang xảy ra.

"A. A!" Cô rốt cục phục hồi tinh thần lại, không biết vì cái gì, cô phát hiện mình lại không hề muốn cự tuyệt lời nói của anh, gật đầu trực tiếp đáp ứng, sau đó xoay người đi về hướng bệnh của mình.

So với thời gian mà Lý Triệt quy định cho cô còn dư những bốn phút, khi mà cô thay quần áo đã bị những vết sẹo trên người mình làm cho giật mình, cảm giác tự ti bỗng nhiên sinh ra.

Những quần áo là do Lý Triệt mua cho cô khi cô nằm viện, điều hay nhất chính là, kích cỡ lớn nhỏ lại vừa vặn, xem ra, con mắt của anh có năng lực mạnh phi thường, thậm chí ngay cả nội y đều có thể chọn cho cô số đo phù hợp.

Khi cô thay quần áo xong rồi xuất hiện ở trước mặt Lý Triệt, Lý Triệt chỉ khẽ gật đầu nói: "Quần áo rất vừa người." Sau đó, cô liền nhìn thấy giống như Chương Hiền đang che miệng cười trộm.

Cúi đầu nhìn quần áo của mình, hình như là không có gì không ổn a. Cô có chút buồn bực nhìn Lý Triệt.

"Đi thôi." Mà Lý Triệt vẫn là khuôn mặt không biểu cảm như cũ, xoay người đi về phía bãi đỗ xe của bệnh viện.

"Đi thôi." Chương Hiền cũng hướng cô nói một tiếng, sau đó cũng đưa bước chân mình tiến về phía trước.

Liền Tịch Tịch dè xuống nỗi buồn bực trong lòng tranh thủ thời gian bước theo.

Lần trước Lý Triệt vì cứu Liền Tịch Tịch, đã không tiếc tiền mua chiếc Ferrari năm trăm vạn biến thành đồng sắt vụn, khi Chương Hiền công khai lên án anh, anh lại thay chiếc Land Rover trị giá năm trăm vạn, nhìn nó giống như một chiếc xe tăng trên đường phố vậy.

Lên xe sau, Liền Tịch Tịch có chút ít không yên lòng, cô không biết Lý Triệt mang cô đi Macao làm gì, mấy lần muốn mở miệng hỏi, nhưng lời nói đến bên miệng lại bị cô nuốt xuống.

Nhìn cảnh sắc ngoài xe không ngừng lui về phía sau, trong nháy mắt cô có cảm giác mình sẽ cáo biệt nơi này mãi mãi.

Trong trí nhớ của cô đã có một đoạn màu đen, mất thấy mình sắp phải rời đi thế giới mà mình đang sống, tâm tình cô hơi khó chịu một chút. Kỳ thật, khi cô nhìn thấy Lý Triệt trong bệnh viện, cô biết rõ, có lẽ anh không phải là tới thăm cô, bất quá cô nhận không được gọi anh lại.

Không biết từ lúc nào lên, chỉ cần nhìn thấy anh, cô lại cực kỳ an tâm. Anh nói rất ít, biểu lộ cũng không ôn hòa, tựa như giờ phút này, anh ngồi ở bên cạnh của cô, hai mắt anh lại chỉ nhìn chăm chăm vào laptop trước mặt, cũng không có mở miệng hỏi tính toán của cô sau này.

Chương Hiền lái xe, ánh mắt vẫn không ngừng nhìn vào cái kính trước mặt để xem trộm hai người ở sau xe. Trong nội tâm yên lặng thờ dài, có phụ nữ, mình liền biến hóa nhanh chóng, từ trợ thủ bị biến thành lái xe. Thật sự là không hiểu nổi suy nghĩ của Lý Triệt.

Liền Tịch Tịch trên xe ngồi một hồi, đầu có chút buồn ngủ, chiếc Land Rover làm cho cô không cảm nhận được chút xóc nảy nào, nếu không phải phong cảnh bên ngoài cửa sổ xe không ngừng thay đổi, cô thực cho rằng hết thấy đều dừng lại.

Không đến nửa giờ, xe liền lái vào sân bay.

Đăng ký cho tốt, ba người liền lên máy bay.

Đây là lần thứ hai Liền Tịch Tịch lên máy bay, còn lần đầu tiên chính là lần Trương Tuấn mang cô đi du lịch tại Singapore, lần đó tâm tình cô vui vẻ vô cùng, mà lần này thì cô cũng không rõ tâm tình của mình ra làm sao.

Từ thành phố Z bay đến Macao cần hai giờ, Liền Tịch Tịch vừa lên máy bay thì tiếp tục nhắm mắt lại nghỉ ngơi, Lý Triệt tựa hồ cũng có chút mệt mỏi,

anh đem laptop khép lại, sau đó tựa lưng vào ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần.

Từ khi máy bay cất cánh cho đến khi đáp xuống, bọn họ song song ngồi cạnh nhau, nhưng lại không nói một lời nào.

Đi ra khỏi sân bay Macao, Liền Tịch Tịch hít sâu một hơi, Macao, cô nằm mơ cũng không nghĩ đến, bản thân mình dưới tình huống như hiện tại mà tới đây. Quay đầu nhìn Lý Triệt, lại thấy anh đang nhìn cô, chân mày hơi nhíu lại.

"Làm sao vậy?" Cô rốt cục nhìn không được mở miệng hỏi.

Đem hành lý trong tay quăng ra cho Chương Hiền: "Đi khách sạn chờ chúng ta." Sau đó, anh nắm tay của cô liền chui vào trong chiếc taxi đang đậu bên đường rồi rời đi.

Liền Tịch Tịch còn chưa kịp phản ứng, người đã ngồi xuống trong xe, nhìn Chương Hiền ngoài xe mang vẻ mặt buồn cười, đầu óc của cô lần nữa phát mộng.

"Chúng ta muốn đi nơi nào?" Râu rĩ đặt câu hỏi, cô cảm giác mình giống như một con rối gỗ trước mặt Lý Triệt, anh làm cho cô đi hướng đông, cô liền sẽ không đi hướng tây.

"Tôi không thích bộ quần áo bây giờ của cô." Anh rốt cục nhìn không được nói ra điều này. Đây cũng là lý do vì sao mà khi Chương Hiền nhìn cô thay quần áo xong lại bật cười.

Liền Tịch Tịch không tự chủ được cúi đầu nhìn quần áo của mình, thấy cũng không có gì không đúng, một thân áo tay ngắn màu trắng như tuyết, váy màu lục viên hồng, rất thực nữ, bộ dạng ăn diện rất thuần khiết.

Hơn nữa, bộ quần áo này không phải là của anh mua cho cô sao? Vì cái gì anh nói là không thích?

"Y phục này. Có cái gì không đúng sao?" Cô do dự mà hỏi.

"Đi sòng bạc thì không thích hợp." Anh nói, dừng lại một chút, lại tiếp tục nói: "Còn đầu tóc của cô nữa."

"Tóc?" Cô nghe vậy rất tự nhiên sờ lên đầu của mình, mái tóc dài thẳng rủ xuống ở trước ngực, cũng không có gì không đúng.

Khoan khoan, anh vừa mới nói sòng bạc. Anh muốn dẫn cô đi sòng bạc sao? Đi làm cái gì?

Trong nội tâm nghi hoặc không ngừng, nhưng cô nhìn Lý Triệt thật nghiêm túc, lại không dám hỏi nhiều, đành phải ngoan ngoãn im lặng, sau đó mặc cho anh xử lý.

Taxi đưa bọn họ đến con đường phồn hoa nhất ở Macao, xuống xe, nhìn xem con đường phồn hoa này, nhìn làn sóng người đang qua lại nơi đây, cô liền mạng cảm thụ không khí náo nhiệt mà lâu rồi cô không được cảm thụ.

Đúng vậy, đã rất lâu rồi cô đã không xuất hiện ở nơi đông người náo nhiệt như thế này.

"Đi thôi." Anh đi đến bên người cô, nhẹ nhàng nắm tay của cô, sau đó đi nhanh về phía cửa hàng.

Bàn tay to lớn đầy ấm áp truyền đến bàn tay nhỏ bé của cô, toàn thân khẽ run lên, trong đầu đột nhiên nhớ tới lần đầu tiên bọn họ gặp mặt, hình ảnh anh ôm cô đi trung tâm thương mại mua quần áo. Mặt không tự chủ được đỏ lên, cước bộ cũng bắt đầu di chuyển theo anh.

Cước bộ của anh có điểm nhẹ nhàng, giống như thời gian đang khẩn cấp. Tiến vào trung tâm thương mại, trực tiếp lên tới lầu ba nơi bán quần áo nữ, Lý Triệt đem Liền Tịch Tịch ném cho nhân viên cửa hàng nói: "Mười phút, chọn cho cô ta một bộ quần áo thật sang trọng."

"Tốt, xin chờ một chút. Tiểu thư, xin mời đi theo tôi." Nhân viên cửa hàng phản ứng rất nhanh, sau đó lễ phép hướng Lý Triệt gật đầu, rồi liền dẫn Liền Tịch Tịch đi đến giá áo chọn quần áo.

Nhân viên cửa hàng mang vài bộ lễ phục ướp thử lên người Liền Tịch Tịch, cuối cùng để cử lại để cử cô thay một bộ y phục tơ tằm màu đen lệch vai.

Nhìn bộ lễ phục xinh đẹp đầy kiêu diễm, trong mắt Liền Tịch Tịch tràn đầy kinh diễm, chính là, rất nhanh, ánh mắt của cô liền đắm đuối xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 93

Bộ lễ phục lộ vai, cô không dám mặc, bởi vì, bờ vai của cô lúc này đây, đang có một vết sẹo mờ nhạt nằm ở trên đó. Đó là vết thương khắc cốt ghi tâm

do Trương Tuấn lưu lại cho cô.

Ngay khi nhân viên cửa hàng một lần nữa yêu cầu cô, nói rằng thời gian mà Lý Triệt cho cô là mười phút, cô đừng có uốn éo mà không chọn bộ lễ phục này, nếu như đem mái tóc dài kia thả xuống trên vai, thì có thể tạm thời che được vết sẹo trên vai.

Cửa phòng thử áo từ từ mở ra, Liên Tịch Tịch có chút ngại ngùng đi đến trước mặt Lý Triệt, chuẩn bị nhận lời nhận xét của anh.

Lý Triệt ngồi trên sa lon đọc tạp chí thì nhìn thấy Liên Tịch Tịch xuất hiện, đem tạp chí trong tay ném sang một bên, hai con mắt híp lại nhìn rồi mới chậm rãi nói: “Lấy cái này đi.”

Nói xong, liền đem thẻ vàng trong tay quăng cho nhân viên cửa hàng.

“Đợi. Chờ một chút.” Liên Tịch Tịch gấp Lý Triệt đã quyết định mua bộ lễ phục này, cô tranh thủ thời gian mở miệng ngăn cản.

Lý Triệt quay đầu nhìn về phía cô, mang trên mặt một chút hiếu kỳ.

“Có thể. Có thể đổi một bộ khác được không?” Cô cắn cắn dục dục hỏi.

Tuy cô biết rằng bộ lễ phục này rất đẹp, nhưng là. Cô chỉ cần nghĩ tới vết sẹo dữ tợn trên vai kia, thì cô sẽ không dám ngẩng đầu lên đón nhận ánh mắt của người khác.

Lý Triệt hướng nhân viên cửa hàng gật gù đầu, ý bảo để cho cô ta đi tính tiền. Sau đó lại chậm rãi bước đi đến trước mặt Liên Tịch Tịch, ngón tay thon dài nhẹ nhàng vuốt lên mái tóc dài của cô.

“Cô đang ở đây lo lắng cái này sao?” Thanh âm trầm thấp của anh hơi từ tính, giống như là có thể đi thẳng vào chỗ sâu nhất trong nội tâm của cô.

Thân thể khựng lại trong chốc lát, Liên Tịch Tịch chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía người đàn ông trước mặt. Anh biết rõ ràng suy nghĩ trong nội tâm cô, ánh mắt của anh, thật có thể nhìn thấu lòng của cô sao?

“Cô không biết là nó rất đẹp không?” Đầu ngón tay như có như không nhẹ nhàng lướt qua bờ vai của cô, mặt chậm rãi tới gần mặt của cô, sau đó ở bên tai cô nhẹ nhàng nói ra.

Lúc này Liên Tịch Tịch không cần soi gương cũng có thể biết mặt mình có bao nhiêu hồng, cô có cảm giác trái tim mình giống như là muốn nhảy ra ngoài.

Hai tay chăm chú bảo vệ hai vai của mình, đầu của cô dần dần cúi xuống, cô không nghĩ bản thân mình muốn che giấu thứ gì đó của bản thân lại bị một người đàn ông nhận ra, phảng phất như là vết sẹo trên vai cô như bị phóng đại ra rất nhiều lần.

“Hiện tại, cô là bạn gái của tôi, hết thảy đều nghe theo tôi, OK?” Ngực khí của anh chậm rãi thổi ra, con mắt thâm thúy nhưng ôn hòa nhìn chằm chằm vào cô, anh có thể cảm nhận được sự bất an của cô.

Lần nữa nâng đầu lên, Liên Tịch Tịch cảm giác rằng mình đang nằm mơ.

Anh vừa mới nói cái gì? Bạn gái của anh sao?

Tuy biết rõ như vậy không tốt, nhưng là cô thật biết điều gật đầu, sau đó dịu dàng ngoan ngoãn ôm lấy cánh tay Lý Triệt vươn ra.

Cô phát hiện, chỉ cần đứng ở bên cạnh anh, chỉ cần một ánh mắt của anh, cô liền có thể tràn ngập tin tưởng.

Người nam nhân này, có ma lực sao?

Cứ như vậy trong nháy mắt, cô cảm giác mình đã quen anh ở nơi nào đó, nhưng khi nhớ lại, lại là một mảnh mờ mịt.

Chẳng lẽ là ở nơi nào đó mà bọn họ đã lướt qua nhau trong nháy mắt sao?

Vậy vậy đâu, đem những suy nghĩ không giải thích được trong đầu mình quăng đi, bước chân của Liên Tịch Tịch có chút an tâm. Anh cứu cô cùng cha mẹ cô, làm bạn gái của anh coi như là báo đáp anh.

Cầm lấy hóa đơn thanh toán mua sắm do nhân viên cửa hàng đưa tới, bọn họ đi ra trung tâm thương mại náo nhiệt.

Sau đó, Lý Triệt lại dẫn cô đi vào trong một thẩm mỹ viện cao cấp, Liên Tịch Tịch ngồi ở một bên, nhìn Lý Triệt cùng với người chăm sóc của thẩm mỹ viện nói cái gì đó. Đại khái hai phút sau, một người chăm sóc mặc quần áo màu hồng nhạt đi tới thỉnh cô đi trang điểm. Từ đầu đến chân, cô triệt để ngồi im tại chỗ, tại vì khi cô được thoa mặt, cô cảm thấy cái mặt nạ ẩm ẩm đắp lên mặt mình đặc biệt thoải mái, bất tri bất giác lại ngủ thiếp đi. Đợi lúc cô tỉnh lại, cô phát hiện mình đã sớm được trang điểm xong.

Thợ trang điểm đem cô kéo đến bàn trang điểm, chỉ vào người ở trong gương nói: “Nhìn xem thích không?”

Lúc này, hai con mắt của Liên Tịch Tịch so với trứng gà còn lớn hơn, cô thỉnh linh nhìn đến, vết sẹo trên vai được vẽ lên một dây leo màu tím, đến cuối ngón thì vẽ ra một bông hoa tường vi màu đỏ.

“Cái này. khi tắm có phai màu không?” Cô có chút không dám tin vào hai mắt của mình, hình vẽ đó thật sự là rất đẹp.

“Vĩnh không phai màu.” Thợ trang điểm cho cô một cái đáp án không thể nghi ngờ.

Vĩnh không phai màu.

Hai mắt Liên Tịch Tịch không nháy một chút nào mà nhìn chăm chăm vào vai của cô, cho đến khi một cô gái cầm hộp trang điểm đi tới nói: “Tiểu thư, xin hỏi bây giờ tôi có thể trang điểm cho cô được hay không?”

“Ách. Có thể.” Từ trong rung động phục hồi lại tinh thần, Liên Tịch Tịch có chút xấu hổ mà gật gật đầu với người thợ trang điểm.

Lại chờ thêm 20 phút, khi Liên Tịch Tịch một lần nữa mở to hai mắt mình ra, nhìn chính bản thân mình ở trong gương, mái tóc dài được vấn lên một cách ưu nhã ở sau ót, khuôn mặt thanh tú của cô được trang điểm một cách tinh xảo biến thành một khuôn mặt rung động lòng người, còn cái cổ thon dài của cô, không biết khi nào thì đã được đeo lên một chuỗi vòng cổ kim cương, dây leo màu tím cùng với nụ hoa tường vi màu đỏ đang hé nở đem xương quai xanh của cô phô bày ra một cách hoàn mỹ.

Lặng người chừng mười giây, cô mới từ trong khiếp sợ phục hồi lại tinh thần.

Cái người đang ở trong gương kia, thật sự là cô ư?

“Rất xinh đẹp.” Thợ trang điểm cùng thợ chăm sóc phát ra lời tán thưởng từ đáy lòng.

Sau đó, một người thợ chăm sóc khác tiến vào phòng hóa trang, trong tay của cô ta cầm theo vài đôi giày sandal.

Đi đến trước mặt Liên Tịch Tịch, thợ chăm sóc ngồi xuống thay giày cho cô.

“Xin hỏi kích cỡ giày của cô là bao nhiêu?” Cô ta ôn nhu mở miệng hỏi.

“Là 35.” Liên Tịch Tịch nhỏ giọng đáp.

Người thợ chăm sóc mỉm cười gật gật đầu, sau đó xem xét một chút số đo của đôi giày trong tay, sau đó chọn một đôi mà thay cho cô, một bên đôi còn vừa nói: “Bạn trai của cô thực cẩn thận, sợ số đo giày không thích hợp, đặc biệt mua cho cô những hai đôi.”

Liên Tịch Tịch nghe vậy, trên mặt đột nhiên ửng hồng. Lý Triệt sao? Bạn trai A. Làm sao có thể.

Đem giày đôi xong, tạo hình trang điểm cho Liên Tịch Tịch cũng hoàn thành, khi cô rực rỡ hẳn lên xuất hiện ở trước mặt Lý Triệt, cô rõ ràng cảm nhận được kinh diễm trong mắt Lý Triệt. Tuy nhiên, chỉ là một trong nháy mắt, sự kinh diễm trong mắt của anh đã tan biến.

“Đi thôi.” Anh không có phát biểu ý kiến gì với bộ dạng của cô bây giờ, chỉ nhẹ nhàng dắt tay cô đi ra phía trước, sau đó đi ra ngoài.

Bên ngoài cửa thẩm mỹ viện, không biết Chương Hiền tới đây từ khi nào, chỉ thấy anh ngồi trên chiếc xe Benz màu đen mà ngủ, lại còn ngáy.

Lý Triệt tiến lên mở cửa xe ra cho Liên Tịch Tịch, đợi cô tiến vào trong xe, sau đó mới từ bên kia lên xe.

Âm thanh đóng cửa làm cho Chương Hiền bừng tỉnh, anh nhìn qua kính chiếu hậu thấy được Liên Tịch Tịch đang ngồi phía sau, trông mất thiếu chút nữa rớt ra: “Tôi không có nhận lầm người a? Cô thật sự là Liên tiểu thư sao?”

“Anh gọi ta là Tịch Tịch là được rồi, không cần khách khí như vậy.” Hai má Liên Tịch Tịch đỏ ửng, ánh mắt rũ xuống nhìn chăm chăm đôi giày xinh đẹp trên chân mình. Lần đầu tiên bị người khác trang điểm và chuẩn bị từ đầu tới chân, cô nhớ chỉ có ngày cô gả cho Trương Tuấn cô mới làm như thế. Hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 94

Chương Hiền trực tiếp đem xe chạy đến một nhà hàng cao cấp rồi dừng lại, ba người xuống xe đi vào dùng bữa tối.

Lúc này ở Macao đêm đã được bật lên đầy rực rỡ, sông bạc Đông Phương náo nhiệt khuấy động màn đêm yên tĩnh, Liên Tịch Tịch bước đi trên nền nhà bằng đá cẩm thạch, tâm của cô phảng phất như đang bay tới không trung.

Một người bồi bàn phương Tây không biết là người nước nào tới dẫn họ đi, trong nhà hàng này người dùng com cũng không tính là nhiều, có lẽ là bởi vì

giá tiền ở đây xa xỉ, cũng có lẽ là do nhà hàng có rất nhiều ghế ngồi ăn.

Lúc gọi món ăn, Liên Tịch Tịch nhìn những dòng chữ xa lạ trên thực đơn tình xảo ngẩn người một hồi.

Lý Triệt liếc mắt thấy Liên Tịch Tịch đang hoang mang, cũng không nói thêm gì nhiều, trực tiếp thay cô gọi món ăn. Liên tịch tịch có chút xấu hổ nở nụ cười.

Trên bàn cơm, Liên Tịch Tịch nghe Chương Hiền cùng Lý Triệt nói gì đó mà cô lại không hiểu... hình như là chuyện làm ăn, cô nghe không hiểu, liền chỉ có thể lựa chọn không đếm xỉa đến nó, bắt đầu nghiên cứu đồ ăn trước mắt. Dao nĩa màu bạc phi thường tinh mỹ, cô rất hoài nghi, đồ chơi này đến cùng có phải dùng bạc làm thật hay không. Một tay cầm dao, một tay cầm nĩa, cô nhẹ nhàng đem dao nĩa để lên một chỗ, gõ một cái, phát ra thanh âm dễ nghe, lại đưa tới ánh nhìn của Chương Hiền cùng Lý Triệt.

Biết mình quấy rầy đến bọn họ, Liên Tịch Tịch chỉ có thể cúi đầu xuống nhìn mặt bàn, làm vẻ mặt vô tội đáng thương.

Món ăn được đưa tới, ba người bụng thật sự có chút đói bụng, bắt đầu vui đùa tranh giành với mấy món ăn. Tướng ăn Lý Triệt rất ưu nhã, nhưng mà tốc độ cũng rất nhanh, tại phương diện khi ăn cơm phương Tây như thế này, tốc độ dùng cơm của Liên Tịch Tịch luôn là vấn đề mà cô đau đầu, cô không có thói quen sử dụng dao nĩa, cho nên, khi Lý Triệt và Chương Hiền ăn xong rồi, cô lại mới ăn không đến một nửa.

Giờ cô tay lên nhìn đồng hồ, Chương Hiền mở miệng nói: “Còn có nửa giờ, ván bài sắp bắt đầu rồi.”

Ách... Nửa giờ... Thời gian thật gấp. Liên Tịch Tịch ngẩng đầu nhìn Lý Triệt, lại nhìn xem Chương Hiền, lập tức đem dao nĩa trong tay để lên trên bàn nói: “Em ăn no.”

Không biết có phải là do cô cảm giác sai, cô lại nhìn thấy khóe miệng Lý Triệt nhếch lên, như là lộ ra một nụ cười mỉm.

Có vấn đề gì không? Cô tự hỏi đáy lòng mình.

Nhìn nhìn Chương Hiền, anh đã đứng dậy đi lấy xe.

Lý Triệt ngồi ở đối diện Liên Tịch Tịch, anh nhìn thấy vẻ mặt mờ mịt của Liên Tịch Tịch, cuối cùng thì đứng dậy, thân thể nghiêng về phía trước đến trước mặt của cô, sau đó tiện tay cầm lấy khăn ăn trước mặt cô, nhẹ nhàng thay cô lau đi sốt hoa quả còn dính trên khóe miệng cô.

Liên Tịch Tịch bị động tác ôn nhu của Lý Triệt dọa cho không nhẹ, khi cô nhìn thấy trên khăn ăn có màu đỏ của sốt trái cây, mặt không khỏi đỏ.

“Đi thôi.” Anh nhìn ra cô đang quần bách, khóe miệng nở nụ cười nhẹ nhàng, môi mỏng nhàn nhạt bật ra hai chữ, sau đó xoay người đi tới cửa.

Liên Tịch Tịch nghe vậy, tranh thủ thời gian kéo váy đi theo. Trên đường đi, làm cho phần đông những nam nhân đang có mặt trong nhà hàng phải ghé mắt nhìn cô.

Ra cửa, sau khi lên xe, Chương Hiền liền một đường đi về khu kim quang của Macao là khu khách sạn sông bạc Venice, một khách sạn cao 39 tầng, chủ đề chính của Venice chính là đại lợi đại thủy, chung quanh khách sạn Venice đặt vài cầu hình vòm, kênh đào nhỏ có những tảng đá nhỏ được để ở hai bên. Trong Venice lại tràn ngập rất nhiều người lãng mạn lại phóng đảng ở đây hưởng thụ cuộc sống nước ngoài. Ngoại trừ kiến trúc bên ngoài thập phần đặc sắc, người tới Venice du lịch có thể có được thể giới của cá độ, chơi đùa, mua sắm, thể dục, đầy đủ các phương tiện để nghỉ ngơi thư giãn. Trong đó phòng khách đầy xa hoa rộng sáu mươi thước vuông*, khu mua sắm Đại Hà Vận gần mười vạn thước vuông cũng có đầy hàng hiệu, trung tâm trị liệu mát xa chiếm diện tích tám ngàn thước vuông, cùng với một khu biểu diễn thường hay biểu diễn xiếc thú cùng với các loại tiết mục khác.

Khi Liên Tịch Tịch bước vào Venice một bước, cô cảm giác toàn bộ ánh nhìn đều tập trung hết trên người của cô. Lý Triệt mặc một bộ tây trang màu bạc, mắt kiếng gọng vàng vững vàng gác ở trên sống mũi cao của anh, ánh mắt thâm thúy bình tĩnh nhìn về phía trước, một loại khí chất quý tộc ưu nhã chậm rãi lan ra. Cánh tay cô ôm lấy Lý Triệt có chút run rẩy.

“Thả lỏng một chút.” Vô nhẹ nhẹ cánh tay của cô, Lý Triệt thấp giọng nói, cho cô một nụ cười an tâm.

Gật gật đầu, cô hít một hơi thật sâu, sau đó theo bước chân Lý Triệt mà đi vào đại sảnh.

Đồ trang trí xa hoa, tiếng người nói chuyện huyền ảo, bước chân Liên Tịch Tịch có chút chần chừ, trong lòng bàn tay cũng bắt đầu toát ra mồ hôi lạnh. Trường hợp như bây giờ thì cô chưa bao giờ nghĩ tới, nhìn nhưng người mặc quần áo gọn gàng lại có những biểu lộ khác nhau, có cao hứng, có buồn bực, có khấn trương, cũng có điên cuồng, cô bắt đầu âm thầm đoán dụng ý của Lý Triệt khi mà tới đây.

Lý Triệt cũng không có như mọi người dừng lại ở đại sảnh sông bạc, anh trực tiếp mang Liên Tịch Tịch đi vào thang máy, đi lên đại sảnh đánh bạc VIP ở bên trên.

Cánh cửa nặng nề chậm rãi mở ra, Liên Tịch Tịch theo Lý Triệt tiến vào trong đại sảnh đánh bạc, trước một sông bạc màu xanh lá lớn, có một người nam nhân trẻ tuổi mặc bộ quần áo màu xám, trên khuôn mặt anh tuấn lúc nào cũng lộ ra nụ cười, nút áo thì tùy tiện cài vài nút, một bộ dạng thần thái tự nhiên lại vừa tự đắc, nhìn hẳn đúng là đến từ gia đình giàu có, Dư Trung Lễ.

Bên cạnh hẳn phân biệt hai bên trái phải có hai cô nàng mặc quần áo khêu gợi, các cô tay bụng cóc có chân dài, rượu đỏ trong ly chậm rãi nhấp nháp, ánh mắt gọi cảm mê say.

Lý Triệt mang trên mặt nụ cười của thân sĩ, cước bộ trầm ổn bước vào sảnh đánh bạc, ngồi xuống đối diện Dư Trung Lễ.

Liên Tịch Tịch được an bài ngồi ở bên người Lý Triệt. Cô có thể cảm nhận được ánh mắt nóng bỏng từ đối diện quăng tới, không chỉ là ánh mắt của hai cô nàng nhìn Lý Triệt, mà còn có cả ánh mắt Dư Trung Lễ đang nhìn cô. Cô khẽ run lên, ánh mắt không tự chủ liếc về phía Lý Triệt.

“Ngươi có biết không, chỗ ngươi đang ngồi bây giờ là một cửa chết? Đã có vài người ngồi ở đó, chưa từng thắng qua được một xu.” Dư Trung Lễ nhìn Lý Triệt trước mặt, giọng điệu lười biếng mở miệng nói.

“Cửa chết? Cần phải xem đối diện ta ngồi là ai nữa kia.” Lý Triệt cười nhạt một tiếng, mở miệng mắng trả lại.

“Ha ha, thú vị, lòng tự tin của ngươi ngược lại rất cao, chỉ không biết vốn trong túi của ngươi có cao như tự tin của ngươi không.” Dư Trung Lễ nghe được Lý Triệt nói ..., thật cũng không lo lắng gì, chỉ mở miệng cười nói.

“Ngươi không thử xem thử, như thế nào lại biết rõ?” Lông mày nhẹ nhàng nhếch lên, bùng lên ly rượu mà bồi bàn đưa tới, Lý Triệt có chút nghiêng đầu nhìn về phía Liên Tịch Tịch, trong mắt chứa đầy vui vẻ, nhẹ nhàng chạm vào ly rượu của cô, uống một ngụm, biểu lộ như trước vẫn như mây trôi nước chảy.

“Ngươi đã như vậy có lòng tin, vậy không bằng chúng ta chơi một chút thứ gì đó khác một chút.” Lúc Dư Trung Lễ nói lời này, ánh mắt không tự chủ liếc về phía Liên Tịch Tịch bên người Lý Triệt.

Lý Triệt bùng ly rượu lên, vừa uống thêm một ngụm, tiện đà chậm rãi mở miệng nói: “Xin lắng tai nghe.”

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 95

“Tiền, tôi không thiếu, nhưng mỹ nữ đầy xinh đẹp bên người anh, tôi lại không có nhiều, hay là chúng ta lấy cô ta làm tiền đặt cược đi, nếu như tôi thắng thì cô ta thuộc về tôi, còn nếu như tôi thua, mà chắc hẳn hai mỹ nữ bên người tôi đây anh không vừa mắt đâu, nên anh chỉ cần đưa ra một điều kiện là được rồi, một vấn đề định thắng thua, như thế nào?” Dư Trung Lễ một lời nói xong, hai mỹ nhân có chút khần trương, nhưng là lại không dám đề lộ ra, chỉ có thể miễn cưỡng miệng thật cao để lộ sự bất mãn.

Mà Liên Tịch Tịch nghe vậy, thì biểu lộ hiện ra rõ ràng, cô run lên một cách mạnh mẽ.

Đem cô làm tiền đặt cược? Làm sao có thể như vậy?

Lý Triệt không trả lời ngay đề nghị của Dư Trung Lễ, anh chậm rãi xoa đầu Liên Tịch Tịch đang có chút tái nhợt đi vì đề nghị, đem môi để sát vào lỗ tai của cô thấp giọng hỏi: “Tin tưởng anh không?”

Liên Tịch Tịch có chút giật mình, không thể tin được mà mở đôi mắt to nhìn Lý Triệt.

Anh. Anh thật sự muốn. Trời ạ. Tin tưởng anh không? Cô nên trả lời như thế nào bây giờ? Không tin sao? Bây giờ thì ngoại trừ lựa chọn tin tưởng anh, thì cô có còn lựa chọn nào khác sao? Không biết vì cái gì, cô hẳn là phải cảm thấy rất tức giận, nhưng khi nhìn vào đôi mắt đầy thâm thúy tựa như biển sâu kia của Lý Triệt, tâm của cô dường như cũng bình tĩnh trở lại, nặng nề gạt đầu một cái, hoàn toàn thoát khỏi cái tư tưởng đang hoạt động trong đầu của cô.

“Chia bài đi.” Khóe miệng lộ ra một nụ cười hài lòng, trong nháy mắt ánh mắt của Lý Triệt rơi vào người chia bài ở một bên.

Kỹ xảo chia bài một cách thuần thục làm cho Liên Tịch Tịch sửng sốt, cô không hiểu bọn họ đang chơi bài gì, nhưng là, khi nhìn Lý Triệt, tâm của cô không ngừng thấp thòm.

Dù không hiểu quy tắc của trò chơi, nhưng cô đã nghe người chia bài mới chuyện với Dư Trung Lễ, cô chỉ có thể nhận biết mặt lá bài mà thôi, nhất định là bài của Dư Trung Lễ rất lớn.

Bàn tay đặt dưới mặt bàn đã ra mồ hôi lạnh, cô nhìn Lý Triệt cũng không có biến hóa gì cả, nhìn không ra giờ phút này trong lòng anh đang suy nghĩ cái gì.

Trái lại Dư Trung Lễ, hiển nhiên, hẳn ta phi thường hài lòng với những lá bài mà hẳn có được, vẫn luôn treo nụ cười đắc ý trên mặt.

Từ lúc chia bài đến bây giờ, đã là lá bài thứ tư rồi, mà Lý Triệt lại không hề coi bài của mình. Trên bàn đã có ba lá 10, J, K. Mà Dư Trung Lễ bên kia lại có những ba lá Q.

“Xem ra đêm nay bản thiếu có giai nhân làm bạn.” Lá bài cuối cùng còn chưa phát ra, Dư Trung Lễ đã lộ ra nụ cười chiến thắng.

Lý Triệt thì như cũ là vẻ mặt lạnh nhạt, khóe miệng mỉm cười trên mặt cũng không có biến mất. Ngón tay thon dài đi tới dưới đáy bàn, nhẹ nhàng nắm bàn tay đang đỏ mồng hời lạnh của Liên Tịch Tịch nâng lên để lên trên mặt bàn. Lá bài cuối cùng cũng được phát ra, lá bài của Dư trung Lễ là A, mà của Lý Triệt cũng là A.

“Đáng tiếc a đáng tiếc, chỉ sợ là anh cùng giai nhân không có cơ hội chiến thắng.” Dư Trung Lễ nhìn bài của Lý Triệt mà lắc đầu, nụ cười trên mặt càng đắc ý, hẳn ta đứng người lên nhìn Liên Tịch Tịch, sau đó tay hướng về bộ bài, chuẩn bị lật bài.

“Đáng tiếc sao? Thật đúng là đáng tiếc. Tình yêu của ta, giúp ta mở bài đi.” Lý Triệt nói, nắm tay của Liên Tịch Tịch lên, nhấc lá bài tẩy lên*, một lá ách bích Q hiện ra đầy bất ngờ.

Dư Trung Lễ nhìn, sắc mặt biến đổi thành hoảng sợ, nắm lá bài tẩy của mình trong tay còn không kịp lật ra, tức giận tới mức phát run: “Cái này. Điều này sao có thể.”

“Có vấn đề gì không? Lật lá bài tẩy của người lên đi.” Lý Triệt bung ly rượu của mình chạm vào ly của Liên Tịch Tịch chúc mừng, ánh mắt như có như không nhìn về phía Dư Trung Lễ sắp phát điên.

Đúng vậy, hẳn sao có thể không tức điên, trong tay hẳn đang cầm chính là lá ách bích Q, không cần hoài nghi, chính hẳn không có chơi bản, như vậy người đang chơi bản, khẳng định chính người nam nhân đối diện này. Nhưng, cho dù như thế lại có biện pháp gì? Hẳn có thể chứng minh người này chơi bản hay sao? Lá bài tẩy của người này lật ra trước, nếu như hiện tại lại xuất hiện thêm một lá ách bích Q, như vậy người chơi bản sẽ là hẳn.

“Chúng ta thắng rồi ah?” Liên Tịch Tịch còn có chút phát mộng, cô nhỏ giọng hỏi bên tai Lý Triệt.

“Thắng.” Khẳng định và dứt khoát trả lời, Lý Triệt vui vẻ trong mắt càng thêm rõ ràng.

Đem lá bài tẩy trong tay xé thành mảnh nhỏ, Dư Trung Lễ có chút nghiêng rằng nghiêng lợi nói: “Đưa ra điều kiện của người đi.”

“Chương Hiền, giao cho cậu.” Lý Triệt nhìn Chương Hiền ngồi ở sau lưng một cái, sau đó kéo Liên Tịch Tịch về phía cửa, ném vấn đề còn lại của Dư Trung Lễ ra phía sau đầu.

Cho đến giờ phút này, tảng đá trong lòng cô mới buông xuống được.

Tay của Lý Triệt thật ấm áp, làm cho cô đang trong trạng thái lo lắng đờm hời lạnh đến phát run cũng bình tĩnh xuống.

Cô hẳn là phải tin tưởng anh, không phải anh luôn đáng tin cậy không phải sao?

Đi ra sông bạc, Lý Triệt lái xe mang Liên Tịch Tịch đi khắp nơi ở quảng trường của Macao, Liên Tịch tịch ngồi ở bên cạnh anh, thần kinh luôn căng cứng cuối cùng cũng được thả lỏng, cô liều mạng hô hấp không khí ở bên ngoài, trong nội tâm yên lặng tự nói với mình, từ khi bắt đầu tới nơi này, cô thật sự muốn tạm biệt Lý Triệt mà đi.

“Lý Triệt, anh có thật là sứ giả của ông trời không? Vì sao mà mỗi lần em lâm vào hoàn cảnh khó khăn anh lại xuất hiện?” Bên bờ Châu Giang, cô lớn tiếng hỏi người bên cạnh, áp đảo cả tiếng nhạc trong xe.

“Cô cho rằng như vậy ư?” Khóe miệng của anh cười nhạt một tiếng, mắt kính trên mặt đã sớm mờ xuống, con mắt thâm thúy nhìn về cảnh vật bên ngoài cửa, mang theo một tia sáng trước nay chưa từng có.

“Cám ơn anh, Lý Triệt. Thật sự cảm ơn anh.” Không biết vì sao mà nước mắt của cô lại bắt đầu rơi xuống.

Cám ơn anh, đúng vậy, cô rất cảm ơn anh.

Nhưng có một điều, cô không thể cứ như thế mà ý vào anh suốt được.

Từ Macao trở về, bọn họ sẽ không còn bất kì lí do gì để gặp lại nhau, những gì cô nợ anh, có thể đời này cô trả không được, vậy thì để kiếp sau đi.

Trong bệnh viện, đứa con của Nhược Vân còn đang chờ cô. Chuyện này nhất định không thể trông cậy vào Trương Tuấn, có lẽ phải nói, không thể trông cậy vào cả nhà họ Trương. Vào cái ngày mà sau khi tòa án chấm dứt xét xử, cô đi tìm gặp cha mẹ Trương Tuấn, nói Nhược Vân vì Trương Tuấn mà sinh một đứa bé, hi vọng bọn họ có thể nuôi dưỡng đứa bé đó, tuy nhiên đứa bé đó lại bị bọn họ cự tuyệt. Lý do là, nhà họ Trương bọn họ sẽ không nuôi đứa con ngoài giá thú.

Nhà giàu có, Nhược Vân cô ở trên trời nhìn thấy không? Đây là cái gọi là nhà giàu có, thể diện nhà họ Trương so với một đứa bé còn quan trọng hơn.

Đêm hôm đó, Lý Triệt mang Liên Tịch Tịch đi dạo vài lần ở Macao, khi đi ngang qua một quán hàng ăn, anh hỏi Liên Tịch Tịch đói bụng không, Liên Tịch Tịch gật đầu, sau đó, bọn họ cùng đi ăn quà vặt của Macao, Liên Tịch Tịch nhớ rõ, cô còn uống không ít rượu, về phần như thế nào trở lại khách sạn, cô một chút cũng không nhớ rõ, liền nhớ lúc ấy đầu mình chóng mặt, sau đó có một mùi nước hoa rất dễ chịu bay vào mũi cô, cô rất thích mùi hương ấy.

Đêm, trở nên mê ly mà thâm thúy, đột nhiên Liên Tịch Tịch cảm thấy có chút hơi lạnh, thân thể co rúm lại một chút, thân thể không tự chủ được hướng về phía có hơi thở ấm áp kia

bài tẩy:

Trong trò chơi xì phé. Có 5 lá trong đó 4 lá đã lật và có 1 lá úp đây chính là bài tẩy. Đó là lá được chia đầu tiên và quyết định độ lớn của bài. VD : sau khi chia 5 lá. Bạn đã có 3 lá A được mở. nếu lá úp là A thì tẩy bạn rất lớn, do xác suất lá úp này là rất thấp. Do đó, bạn có thể cược lên rất cao. Ý nghĩa của tẩy là quyết định thắng thua cho cả ván cũng như trong cuộc sống.

Châu Giang và Macao:

Ma Cao (Trung văn phồn thể: 澳門; Hán-Việt: Áo Môn, tiếng Bồ Đào Nha: Macau), cũng viết là Macao, là một trong hai khu hành chính đặc biệt của Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa, cùng với Hồng Kông. Ma Cao nằm ở mặt tây của đồng bằng châu thổ Châu Giang, giáp với tỉnh Quảng Đông ở phía bắc và nhìn ra biển Đông ở phía đông và phía nam. Nền kinh tế của Ma Cao phụ thuộc nhiều vào đánh bạc và du lịch, song cũng tồn tại ngành sản xuất.

Châu Giang (tiếng Trung: 珠江, bính âm: Zhū Jiāng) là con sông lớn tại Trung Quốc với chiều dài 2.200 km, sau Trường Giang và Hoàng Hà), và là sông lớn thứ hai tính theo lưu lượng (sau Trường Giang). Nằm ở miền nam Trung Quốc, nó chảy vào biển Đông tại đoạn giữa Hồng Kông và Ma Cao. Khu vực hạ lưu của nó tạo thành vùng châu thổ Châu Giang.

Bạn đang đọc truyện *Nuôi Nhốt Kiều Thê Bụng Hắc Lão Công Thật Đáng Sợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.